

Revista

PROFEDU

NR. 12
DECEMBRIE 2020
www.profedu.ro

REVISTA PROFEDU

Nr. 12/Decembrie/2020

COORDONATORI:

Anușa Sorescu
 Carmen-Olimpia Gafton-Guga

REDACTOR:

 Anușa Sorescu

FURNIZOR: ASOCIAȚIA PROFEDU

Email: www.profedu.ro
 office@profedu.ro
 anusa_sorescu2008@yahoo.com

REPERE PEDAGOGICE:

- Revista PROFEDU a fost înregistrată la Biblioteca Națională a României, a primit codul unic de identificare ISSN-2559 – 6950 și se supune prevederilor Legii Depozitului Legal –Legea 111/1995.

CUPRINS

<i>PROLOG</i>	4
I. ARTICOLE ORIGINALE	5
1. Prof. drd. Sărăcin Cristina Olimpia, <i>Despre jurnalul fără de jurnal</i>	5
2. Prof. dr. ing. Anca Borgovan-Cuță, <i>Educație de nivel european în cadrul Liceului Tehnologic Auto, Craiova prin Proiectul P.O.C.U. „Profesioniștii de Mâine”</i>	8
3. Professeur Stoian Ana-Maria Valentina, <i>Jeux de science- projet interdisciplinaire</i>	10
4. Prof. înv. primar Ardelean Cristina-Daniela, <i>Formarea competențelor de comunicare prin lectură</i>	11
5. Prof. Linteș Ramona Magdalena, <i>Elemente fundamentale în determinarea succesului/insuccesului școlar</i>	13
6. Prof. înv. primar Radu Mihaela Silvia, <i>Cum se subminează creativitatea elevilor</i>	16
7. Prof. înv. primar Bejnariu Petronela, <i>Adaptarea școlară la clasa pregătitoare în contextul pandemiei de Covid-19</i>	20
8. Prof. Dumitrașcu Raluca Magdalena, <i>Managementul jocului și dezvoltarea creativității în școală</i>	24
9. Prof. dr. ing. Anca Borgovan-Cuță, <i>Educația adulților prin Proiecte Erasmus+</i>	25
10. Profesor Stoian Ana-Maria Valentina, <i>Nos voeux européens- Proiect Ewinning</i>	28
11. Ed. Stan Mocan Malvina, <i>Nicolae Iorga - o personalitate remarcabilă a culturii românești</i>	29
12. Prof. Roșu Delora-Gineta, <i>Lecția de voluntariat în școală</i>	31
13. Prof. Adriana Bucioc, <i>Storytelling as a redemptive force in The trial of Thomas builds-the-fire by Sherman Alexie</i>	33
14. Prof. Dumitrașcu Raluca Magdalena, <i>Managementul timpului ca și resursă în organizarea online a lecțiilor de arte vizuale</i>	36
15. Prof. înv. primar Mihai Violeta, <i>Ce înseamnă să fii un profesor bun?</i>	37
16. Prof. înv. primar Ardelean Cristina-Daniela, <i>Vârsta rațiunii – vârsta cunoașterii</i>	39
17. Prof. înv. primar Radu Mihaela Silvia, <i>Importanța stimulării stimei de sine a elevilor pentru obținerea succesului școlar</i>	41
18. Prof. Adriana Bucioc, <i>The thirst for knowledge in The Tempest by William Shakespeare</i>	44
19. Prof. Müller Carmen Ramona, <i>Respirația pădurii</i>	47
20. Prof. înv. preșc. Onaca Iuliana Carmen, <i>Obiceiuri populare specifice satului Fildu de Sus, jud. Sălaj</i>	50
21. Prof. Adriana Bucioc, <i>The Great Gatsby - from novel to film</i>	54
22. Prof. dr. ing. Anca Borgovan-Cuță, <i>Studiu privind analiza experimentală a stării plane de tensiune prin metoda tensometriei electrice rezistive</i>	59
23. Prof. Dumitrașcu Raluca Magdalena, <i>Managementul orei în sistem online</i>	63
II. VOCAȚIE ȘI MISIUNE	65
24. Prof. înv. primar Ardelean Cristina-Daniela, <i>Profilul elevului creativ</i>	65
25. Prof. drd. Sărăcin Cristina Olimpia, <i>Activitatea Ia românească, între tradiție și modernitate</i>	66
26. Prof. Linteș Ramona Magdalena, <i>American english vs. british english. differences in speaking accents</i> ...68	
27. Prof. înv. primar Radu Mihaela Silvia, <i>Pregătirea elevilor pentru viață, prin participarea la activitățile extrașcolare</i>	71
28. Prof. Andreescu Cristina, <i>Dezvoltarea gândirii critice la elevi</i>	74
29. Prof. înv. preșc. Zeldea Mihaela, <i>Tradiție, continuitate și modernism în cadrul activităților preșcolare</i>	75
30. Prof. Andreescu Cristina, <i>Ozoboși</i>	77
31. Prof. înv. pr. Bejnariu Petronela, <i>Bune practici în educația pentru drepturile copilului în ciclul primar</i> ..80	
32. Prof. Andreescu Cristina, <i>Utilizarea resurselor online la ora de TIC</i>	80
33. Prof. înv. pr. Bejnariu Petronela, <i>Proiect de activitate extra-curriculară „Se apropie Crăciunul”</i>	86
34. Prof. Linteș Ramona Magdalena, <i>Erweiterung des wortschatzes</i>	89
35. Prof. înv. preșc. Onaca Iuliana Carmen, <i>Evaluare finală</i>	93
36. Prof. înv. preșc. Pojar Florina Anca, <i>Ținutul înghețat</i>	94
37. Ed. Stan Mocan Malvina, <i>Tradiții românești transmise mai departe copiilor</i>	95

PROLOG

Revista PROFEDU este o publicație trimestrială, fiecare număr având drept obiectiv punerea la dispoziția cititorilor de materiale dintre cele mai interesante și mai competent realizate.

Ne dorim ca Revista PROFEDU să illustreze și să reprezinte activitatea educativă, științifică a Sistemului de Învățământ preuniversitar din România. Revista va primi în paginile ei aspecte variate ale problematicii educației precum: proiecte educaționale, parteneriate, lecții demonstrative, articole și studii de specialitate, eseuri, creații etc., conform rubricilor Revistei.

Articolele publicate în cele patru numere anuale ale Revistei contează și pentru promovarea pe posturile didactice sau pentru evaluările periodice efectuate în cadrul instituțiilor de învățământ, participanții devenind, astfel, autori de articol cu ISSN.

Mai întâi, Redacția mulțumește tuturor profesorilor care au ne-au venit în întâmpinare și ne-au trimis materiale, ajutându-ne, astfel, să înfaptuim primul număr al Revistei PROFEDU.

Învățământul românesc, mai ales în momentul de față, este chemat la oferirea de exemple pertinente, modele de bune practici, mentorat etc. Printr-un efort comun, împărțășind din cunoștințele, înțelepciunea și experiența noastră, putem așeza „o cărămidă” la temelia educației. Revista este structurată pe patru secțiuni, astfel:

1. Prolog. Privește un cuvânt al Redacției care deschide fiecare număr al Revistei, făcând o prezentare a conținutului numărului respectiv, dar și un comentariu al uneia sau mai multor teme dezbătute în cadrul acesteia.

2. Articole originale. Este rubrica Revistei, în care sunt publicate, inclusiv în limbă străină (engleză, franceză, italiană etc.) articole originale, inedite redactate de cadrele didactice.

3. Vocație și misiune. Rubrica este destinată cadrelor didactice care prezintă materiale utile în activitatea de zi cu zi a profesorului la catedră. Aceasta reprezintă un segment important carierei didactice, iar materialele publicate în această secțiune se doresc a fi un sprijin și o sursă de informare utilă a cadrelor didactice.

4. Eveniment didactic. Include prezentarea unor evenimente didactice, care privesc învățământul preuniversitar, dar și din viața școlii în general, în memoriam/in onoare unor personalități culturale ce au avut o contribuție la evoluția învățământului românesc.

I. ARTICOLE ORIGINALE

DESPRE JURNALUL FĂRĂ DE JURNAL

**Prof. drd. Sărăcin Cristina Olimpia,
Școala Gimnazială Nr. 49, București**

Publicate postum, scrierile memorialistice ale lui I. D. Sîrbu generează constituirea mitului Gary, paginile confesive ale acestuia dezvăluind traiectoria unui destin extraordinar.¹ Dorința cititorilor de a afla ce s-a trecut de fapt în comunism, critica de întâmpinare a literaturii de sertar și existența tragică al lui I. D. Sîrbu conturează imaginea seducătoare a unui scriitor trecut prin închisoarea politică devenit astfel simbol al literaturii de rezistență.

*Jurnalul unui jurnalist fără jurnal reprezintă însemnările dintre anii 1983 și 1986 ale exilatului I. D. Sîrbu la Craiova, urbe atât de hulită pe parcursul paginilor acestui jurnal: „în Craiova nu se vine, din Craiova se fuge.”² Există și un jurnal intim recuperat: din 1952-1953 „scris în perioada din preajma morții lui I.V. Stalin și salvat în mod miraculos de perchezițiile poliției secrete”³. Acest jurnal este conceput sub forma a două volume: primul volum, subintitulat *Glosse*, cuprinde gândurile autorului din perioada a detenției, 1983-1986, iar cel de-al doilea volum, subintitulat *-Exerciții de luciditate. Roman politic* cuprinde perioada '86-89. Fiecare parte a *Jurnalului* poartă denumirea simbolică de *Iarnă*, accentuându-se starea de îngheț intelectual la care este supusă o întreagă țară.*

Legea calendarității este înlăturată, prin intermediul unor repere temporale, care nu sunt precizate cu exactitate, mai ales pentru a lăsa impresia unei ieșiri din timp, omul devine captiv al Istoriei. Datarea este vagă: „Iarna unu (1983-1984), Iarna doi (1984-1985), Iarna trei (1985-1986), A patra iarnă și Ultima iarnă”, totul fiind înghețat.

Nerespectarea legii calendarității, precum și lipsa simultaneității între producerea faptelor și notarea lor, ar îndreptăți alegerea unor specialiști de a le încadra rândul memorialisticii. Nu credem că această încadrare ar fi

¹ Gavril, Gabriela, *Cercul Literar de la Sibiu*, Editura Fides, Iași, 2001, p.187.

² I. D. Sîrbu, *Jurnalul unui jurnalist fără jurnal vol I*, Editura. Scrisul românesc, Craiova, 1991, p. 97.

³ Paul Cernat, „Jurnalul intim al diaristului fără jurnal”: o scriere cvasi-ignorată, în *Caite critice*, nr. 6 -7 (380-381) • iunie-iulie 2019, p.16.

îndreptățită, deoarece discursul păstrează „*acuitățile, ritmul, fragmentarismul proprii diarismului*,”⁴ fiind un tip aparte de jurnal. Acest fals jurnal are un vădit rol compensatoriu, fiind în același timp jurnal, memorialistică, eseu filozofic, roman toate acestea fiind cuprinse în sintagma „*fără jurnal*”.

Jurnalul unui jurnalist fără jurnal este, în primul rând, un bilanț al unui destin realizat cu multă luciditate, transformându-se într-un lung și dureros proces de (ne)uitare.

Aparent, autorul vrea uitarea celor întâmplate, vrea să-și ierte toți prietenii care l-au abandonat, are un singur gând vrea să stea de vorbă. Într-o lume care l-a refuzat, care i-a luat toți prietenii, acest jurnal devine singurul partener de dialog. Folosirea cuvântului *dialog* nu este întâmplătoare, deoarece, așa cum se va observa, partenerii de discuție nu vor fi doar doi, ci se va recurge la tertipurile ficțiunii pentru realizarea cât mai multor discuții, sub a căror mască se ascunde cu un ochi râzând și altul plângând bufonul Gary: „*cititorul prezumtiv al acestor însemnari isi da seama ca toate persoanele cu care stau de vorba sunt de fapt personaje din romanele mele, simple fictiuni ale singuratatii, parteneri de dialog ai monologului meu. Pana si Olimpia.*”⁵

Prin intermediul jurnalului este rescris un destin, urmărind copilăria, *perioada strajei dragonilor*, detenția și arestul în cetatea Isarlâk –Craiova.

Ioan Desideriu Sîrbu s-a născut în Petrila, colonie minieră, într-o familie modestă din punct de vedere financiar, dar cu o tradiție a omeniei, în care toate valorile umane erau legi sfinte: „Doamne, cât de săraci, de curați și de fericiți am fost noi, în casa asta proletară de pe ulița Zorilor (fostă Malinovski), numărul 6. (...). *Nu am avut ogradă, pământ, proprietate, dar am avut o curte, o casă, o grădină.*”⁶

Un spațiu care îi va deveni refugiu în clipele grele de pușcărie, în momentele de exil, în momentele de pierdere parțială a memoriei, amintirea acestei copilării devine simbolul absolut al fericirii: „*Tata mi-a dat șira spinării, Mama, darul de a povestit și glumi. Amândoi dragostea de lume, soare, oameni*”.⁷

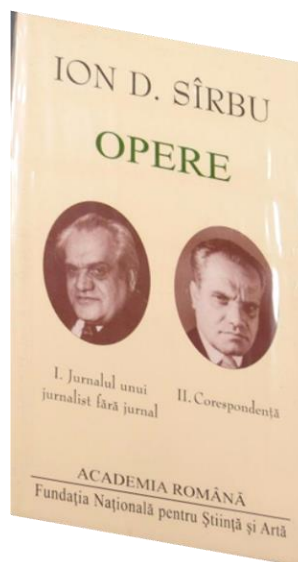
Explicația autobiografică, pe care Sîrbu o dă alegerii sale de mai târziu, aceea de a nu-și trăda prietenii, își are originea, în educația primită în copilărie, continuată în studiile liceale și în studiile universitare.

⁴ Eugen Simion, *Ficțiunea jurnalului, vol. I, Există o poetică a jurnalului intim*, Editura Univers Enciclopedic, București, 2001, p.111.

⁵ Ion D.Sîrbu, *Jurnalul unui jurnalist fără jurnal, Exerciții de luciditate*, ediție îngrijită de Elisabeta Sîrbu, postfață de Marin Sorescu, Editura Scrisul Românesc, Craiova, 1993, vol.I, p167.

⁶ Ion D.Sîrbu, *Jurnalul unui jurnalist fără jurnal, Exerciții de luciditate*, ediție îngrijită de Elisabeta Sîrbu, postfață de Marin Sorescu, Editura Scrisul Românesc, Craiova, 1993, p.193.

⁷ Idem p.149.

Bibliografie

I. Corpus de texte

1. Sîrbu, Ion D., *Jurnalul unui jurnalist fără jurnal*, vol. I *Exerciții de luciditate. Glosse*, Ediție îngrijită de Marius Ghica, Editura Scrisul Românesc, Craiova, 1991.
2. Sîrbu, Ion D., *Jurnalul unui jurnalist fără jurnal*, vol. II, *Exerciții de luciditate. Roman politic*, Ediție îngrijită de Elisabeta Sîrbu, Editura Scrisul Românesc, Craiova, 1993.

II. Studii monografice:

1. Crohmălniceanu, Ovid. S. - Heitmann, Klaus, *Cercul Literar de la Sibiu și influența catalitică a culturii germane*, Editura Universalia, București, 2002.
2. Cristea-Enache, Daniel, *Un om din Est, studiu monografic*, Editura Curtea veche, București, 2006.
3. Damaschin, Dan, *Cercul Literar de la Sibiu/ Cluj – Glosse/Restituiri/corespondențe* Editura Ecou Transilvan, Cluj – Napoca, 2013.
4. Gavril, Gabriela, *Cercul Literar de la Sibiu*, Editura Fides, Iași, 2001.
5. Magliocco, Giovanni, *Il Circolo Letterario du Sibiu. Manierismo e poetica del mito nell opera di Radu Stanca*, Editura danubiana, Roma, 2012

III. Articole din periodice:

1. Cernat, Paul „*Jurnalul intim al diaristului fără jurnal*”: o scriere cvasi-ignorată, în *Caiete critice*, nr. 6 -7 (380-381) • iunie-iulie 2019

Proiect cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Capital Uman 2014 - 2020

Apel: POCU/633/6/14/Creșterea participării la programe de învățare la locul de muncă a elevilor și ucenicilor din învățământul secundar și terțiar non-universitar, cu accent pe sectoarele economice cu potențial competitiv identificate conform SNC și din domeniile de specializare inteligentă conform SNCDI
 Titlul proiectului: **PROFESIONISTII DE MAINE - POCU/633/6/14/130904**

EDUCAȚIE DE NIVEL EUROPEAN ÎN CADRUL LICEULUI TEHNOLOGIC AUTO, CRAIOVA PRIN PROIECTUL P.O.C.U. „PROFESIONIȘTII DE MÂINE”

**Manager de proiect,
 Prof. dr. ing. Anca Borgovan-Cuță
 Liceul Tehnologic Auto, Craiova, Jud. Dolj**

Începând cu toamna anului 2020, în cadrul Liceului Tehnologic Auto, Craiova, se desfășoară prin Programul Operațional Capital Uman, pe o perioadă de 2 ani, proiectul „PROFESIONIȘTII DE MÂINE”, proiect al cărui obiectiv constă în creșterea ratei de participare a elevilor Liceului Tehnologic Auto Craiova la programe de învățare la locul de muncă în domeniul industriei auto și componente. Deoarece în cadrul proiectului 182 de elevi ai Liceului Tehnologic Auto Craiova vor efectua stagii de practică la agenți economici din industria auto și componente, proiectul va contribui în mod direct și nemijlocit la realizarea obiectivului specific 6.14 al POCU și la îndeplinirea scopului apelului POCU/633/6/14 -care vizează creșterea participării la programe de învățare la locul de muncă a elevilor și ucenicilor din învățământul secundar și terțiar non-universitar, cu accent pe sectoarele economice cu potențial competitiv identificate conform SNC și din domeniile de specializare inteligentă conform SNCDI.

Prin activitățile realizate în cadrul acestui proiect se va reduce timpul de integrare a absolvenților Liceului Tehnologic Auto, Craiova, în spațiul profesional, ridicându-se gradul de mobilitate și flexibilitate a absolvenților noștri. Va crește rata angajării imediat după terminarea liceului, respectiv a școlii profesionale, dovedind astfel calitatea și eficiența mediului educațional al unității noastre școlare atât prin oferirea unei educații de calitate cât și prin oferirea de specializări cerute pe piața muncii, iar angajatorii vor putea să își asigure forța de muncă calificată, de calitate, în funcție de cerințele proprii. Se vor forma și consolida competențele și abilitățile profesionale pentru adaptarea la cerințele practice și exigențele locului de muncă, realizându-se integrarea rapidă în muncă, precum și dobândirea de experiență și vechime în muncă și, după caz, în specialitate. Astfel va fi facilitată integrarea socială a tinerilor cuprinși în proiect, cu vârsta de peste 16 ani, în concordanță cu aspirațiile profesionale și cu necesitățile pieței muncii, asigurându-se un nivel de securitate socială adecvat în vederea

reducerii segmentării pieței muncii, se va preveni șomajul și efectele negative ale acestuia. În acest mod, pe termen lung se va contribui la creșterea economică, și crearea de noi locuri de muncă în județul Dolj, coeziunea socială și împlinirea personală.

Proiectul „PROFESIONIȘTII DE MÂINE” este realizat în parteneriat cu Fundația Pentru Dezvoltarea Economiei Sociale Craiova și Asociația CRONO - Centrul de Resurse pentru Organizațiile Non-profit din Oltenia. Cu ajutorul specialiștilor din aceste organizații, elevii din cadrul Liceului Tehnologic Auto vor beneficia de programe specializate în domeniul educației anteprenoriale și al firmelor de exercițiu, fiind consiliați în acest sens. Prin consilierea profesională se va obține pe termen mediu și lung îmbunătățirea eficienței și eficacității educației, formării și ocupării forței de muncă, prevenirea necorelării dintre cererea și oferta de competențe și creșterea productivității precum și furnizarea abilităților și competențelor orizontale necesare facilitării tranziției de la educație/formare la piața muncii și a dezvoltării spiritului anteprenorial. Nu în ultimul rând se va promova dialogul social și dezvoltarea parteneriatelor la nivel local. Cei 182 de elevi beneficiari direcți-dintre care minim 138 vor fi în ultimul an de studiu și 20 din mediul rural- vor fi selectați în urma evaluării aptitudinilor profesionale ce se va realiza în cadrul activității de consiliere și orientare profesională.

Apoi elevii selectați vor realiza activitatea de practică profesională sub îndrumarea tutorilor din cadrul firmelor doljene cu care Liceul Tehnologic Auto are încheiate convenții de practică. Astfel cei 182 de elevi ai Liceului Tehnologic Auto vor fi familiarizați cu cerințele și cu condițiile de la potențialul lor loc de muncă după absolvirea liceului iar agenții economici își vor putea recruta din rândul acestora viitorii angajați. De asemenea, elevii care vor activa în cadrul firmelor de exercițiu vor putea să aplice în cadrul acestora metodele de organizare a muncii deprinse în cadrul practicii. Aceștia vor învăța principiile de bază ale anteprenoriatului, cum se planifică o afacere și cum se inițiază și se conduce o întreprindere în domeniul de activitate în care efectuează practica și vor exersa diverse roluri în cadrul firmelor de exercițiu. Prin exersarea practică a competențelor anteprenoriale, acest rezultat va contribui decisiv la îndeplinirea ultimului obiectiv specific al proiectului și îi va ajuta pe elevi să își creeze pe viitor propriile locuri de muncă. De asemenea, trebuie amintit faptul că prin acest proiect Liceul Tehnologic Auto va fi dotat cu echipamente cu comandă numerică de ultimă generație, pe care elevii vor realiza pregătire practică similară cu activitatea profesională dintr-o fabrică modernă.

În cadrul Liceului Tehnologic Auto, Craiova se depun în permanență eforturi pe toate planurile pentru ca elevii noștri să fie capabili să se integreze rapid pe piața forței de muncă, elevii beneficiind atât de pregătire teoretică cât și practică atât în țară cât și în străinătate, prin participarea la diferite proiecte de formare profesională finanțate prin fonduri europene.

Astfel, numai în ultimii ani prin implementarea a patru proiecte Erasmus+, împreună cu acest proiect POCU”PROFESIONIȘTII DE MÂINE”, s-au atras aproximativ 1 milion EUR fonduri europene. Serviciile oferite de LICEUL TEHNOLOGIC AUTO, Craiova, se bazează pe calitate, performanță, promovarea valorilor europene precum și cultura dezvoltării personale, fizice și morale, a atitudinii proactive și participative, a integrării în

diversitate, a egalității șanselor și a globalizării, în condiții de respect al identității, rezultatul acestora cuantificându-se prin număr mare de absolvenți angajați la finalizarea cursurilor de liceu sau de școală profesională.

Conținutul acestui material nu reprezintă în mod obligatoriu poziția oficială a Uniunii Europene sau a Guvernului României.

JEUX DE SCIENCE- PROJET INTERDISCIPLINAIRE

Professeur Stoian Ana-Maria Valentina

Ecole n° 49 Bucarest

Pendant l'année scolaire 2020-2021, Ecole No. 49 Bucarest participe en tant qu'école partenaire au projet Erasmus+KA101, Apprendre en Europe. Apprentissage en Europe, coordonné par l'IES La Marxadella Espagne (autres pays partenaires étant : Belgique, Autriche, Danemark, Italie).

Collège No. 49 à Bucarest coordonne le projet interdisciplinaire Jeux de Science, activité dans le cadre du projet Erasmus+, un projet réalisé sur la plate-forme éducative E-Twinning. Le projet vise à développer des relations de collaboration avec les écoles en Europe afin d'explorer le domaine interdisciplinaire et d'appliquer des méthodes de travail conformément au Plan-Cadre Européen pour l'éducation, en renforçant les compétences linguistiques et les transitions entre l'enseignement formel et non formel acquis grâce à cette expérience. Les enseignants qui enseignent les sciences et les langues étrangères ont été mis au défi de participer avec leurs élèves aux activités interdisciplinaires de ce projet.

Le projet s'adresse aux étudiants âgés de 11 à 14 ans qui sont passionnés par la science et qui peuvent communiquer en Français. L'objectif du projet est de faciliter l'apprentissage par des méthodes non formelles.

Les objectifs poursuivis sont les suivants: développer l'échange de méthodes d'apprentissage par l'interdisciplinaire, établir des contacts avec les institutions/écoles en Europe afin de développer des compétences en communication dans les langues étrangères la découverte des cultures et civilisations européennes.

Les compétences acquises sont celles du Cadre européen des compétences : compréhension, expression et utilisation de la langue Français orale et écrite, identification des phénomènes et mécanismes physiques dans la

vie quotidienne et les transposition à travers des dessins, des textes ou des expériences, coopération et mise en œuvre de projets utilisant des méthodes d'enseignement alternatives, utilisation d'outils TIC pour apprendre et communiquer.

Les activités sont menées mensuellement ou tous les 14 jours, selon le plan de travail établi avec les collaborateurs. Les élèves prépareront des projets et des présentations pour souligner l'efficacité des méthodes alternatives d'enseignement et d'apprentissage.

Résultats attendus: développer des relations de collaboration avec les écoles en Europe, explorer le domaine interdisciplinaire, appliquer des méthodes de travail conformes au Plan-Cadre Européen pour l'éducation, renforcer les compétences linguistiques et les transitions entre l'enseignement formel et non formel acquis grâce à cette expérience. Enfin, l'équipe concevra un livre électronique composé de matériaux fabriqués dans les premières étapes du projet.

FORMAREA COMPETENȚELOR DE COMUNICARE PRIN LECTURĂ

Prof. învă. primar Ardelean Cristina-Daniela

Școala Gimnazială „I. G. Duca”, Petroșani-Hunedoara

„Nu e alta mai frumoasă și de folos în toată viața omului zăbavă decât cetitul cărților.” (Miron Costin)

Trezirea interesului elevilor pentru lectură în general este unul din obiectivele finale ale activității desfășurate de învățător cu elevii claselor primare. Acesta este punctul de plecare și în același timp cheazășia succesului în activitatea școlară pentru învățător și pentru elevii săi.

În școală, elevii nu trebuie doar să răspundă la întrebări, ci să și învețe să inițieze o conversație, să-și exprime punctele de vedere, să se implice în rezolvarea de probleme, să-și argumenteze ideile și atitudinile, să exerseze convențiile unei comunicări civilizate și să interiorizeze valoarea comunicării.

La intrare în clasa pregătitoare copilul vine cu un lexic structurat pe modelul familiei, îmbogățit uneori cu elemente din limbajul străzii. Intrat în lumea învățării, a școlii, elevului i se impune un nou limbaj specific, limbajul școlar, cu achiziții și termeni corespunzători noii realități și conținuturilor de învățare. În acest sens rolul învățătorului este determinant în activarea și activizarea vocabularului elevilor, acesta provocând folosirea corectă a vocabularului, realizând astfel comunicarea. Nu se poate vorbi de activizarea vocabularului fără îmbogățirea, nuanțarea și precizarea acestuia.

În clasa I, un rol important îl are conversația problematizată, care menține vie relația dascăl - elev. După studierea textelor din manual, analizate și comentate în mod amănunțit se recomandă lecturi potrivite vârstei, pe marginea cărora se poartă discuții. După ce textele au fost parcurse se lansează următoarele cerințe: să formuleze întrebări pe care să le adreseze colegilor; să folosească cuvintele noi și expresiile artistice în contexte variate; să redea prin cuvinte proprii conținutul textelor citite; să recunoască ilustrațiile care înfățișează personaje sau scene din poveștile citite; să le așeze în ordinea desfășurării faptelor. Începând cu clasa a II-a, o altă formă de îndrumare a lecturii o constituie formarea bibliotecii de clasă, precum și a bibliotecii personale. Prima se compune din cărți aduse de copii și învățător, se stabilește un bibliotecar al clasei și se apoi se trece la împrumutarea cărților.

La clasele a III-a și a IV-a interesul elevilor pentru lectură se amplifică. La studierea unor autori se caută stimularea elevilor să citească și alte opere scrise de aceștia. Se întocmesc cu elevii portofolii pentru fiecare scriitor cunoscut, cuprinzând portretul, date biografice și aspecte esențiale din opera lor, prilej cu care am stârnit curiozitatea și interesul pentru lectură.

Prima condiție a lecturii corecte o constituie cunoașterea tuturor cuvintelor, înțelegerea sensurilor în contextul dat, îndeosebi a cuvintelor necunoscute. Ghicitorile literare sunt mijloace pasionante ce-i invită pe copii la lectură. Acestea se pot desfășura astfel: se citește un fragment și se cere elevilor să indice opera și autorul, sau să recunoască lectura în care erou principal este, de exemplu, Nică.

Foarte apreciat de elevi este și jocul cu versurile: învățătorul recită unu-două versuri dintr-o poezie, iar elevii continuă.

Filmulețele animate cu povești constituie un alt important mijloc de îndrumare a lecturii. Ele prezintă operele literare în imagini vizuale și auditive. După lectură elevii pot face comparații, stabilind asemănări și deosebiri între întâmplările prezentate.

Lețiile de popularizare a cărților, a unor scriitori, reprezintă, de asemenea, un mijloc de îndrumare a lecturii particulare. O carte pentru copii nou apărută se citește mai întâi de către învățător, apoi se prezintă elevilor. Aceștia își notează titlul și autorul, pentru a o putea procura.

Expozițiile de carte se pot organiza în clasă și cuprind cărți despre o temă anume ce pot fi lecturate de elevi. Șezătorile și medalioanele literare invită din nou elevii la lectură.

Dramatizările făcute cu școlarii după unele texte literare îi stimulează pe elevi să citească mai mult din dramaturgia românească.

Toate aceste modalități de stimulare a interesului pentru lectură contribuie la formarea și dezvoltarea competențelor de comunicare.

Bibliwebografie:

1. Pamfil, Alina, *Didactica limbii și literaturii române*, Ed. Dacia, Cluj- Napoca, 2000.
2. <http://orizontdidactic.net/2012/02/14/educarea-interesului-pentru-lectura/>

ELEMENTE FUNDAMENTALE ÎN DETERMINAREA SUCCESULUI/INSUCESULUI ȘCOLAR

- Studiu de specialitate -

Prof. Linteș Ramona Magdalena

Școala Gimnazială Nr. 117, București

Studiul de față se bazează pe o cercetare comparativă efectuată în rândul elevilor, privind examinarea diferențelor existente între elevii care au rezultate școlare foarte bune și elevii care au rezultate școlare slabe. Acest studiu prevede observarea unei legături între rezultatele școlare și efectele pe care acestea le au asupra stimei de sine și aprecierii școlare.

Scopul acestui studiu a fost determinarea influenței unor factori psihologici conjugați (stima de sine, teama de evaluare negativă și stilul de gândire) asupra reușitei școlare în vederea potențării impactului pozitiv și diminuării aspectelor negative a acestora în procesul didactic, prin propunerea unui set de sugestii metodologice operaționale.

Studiul a fost realizat pe un lot de 56 de subiecți, cu vârsta de 14 – 15 ani, pentru a fi reduse influențele altor factori, cum ar fi diferența de vârstă. Selectarea elevilor a fost realizată pe baza rezultatelor obținute de aceștia (medii generale) la sfârșitul semestrului I din clasa a VIII a, fiind apoi împărțiți în două grupe egale, ținându-se cont de nota avută.

Pentru realizarea investigațiilor au fost utilizate trei procedee de măsurare: Frica de evaluare negativă, Scala Rosenberg, Chestionarul pentru Investigarea Stilurilor de Gândire.

Frica de evaluare negativă (Watson și Friend, 1969) este o scală ce conține 30 de itemi care înfățișează măsura în care indivizii trăiesc teama de a fi evaluat negativ de către alții. Participanții sunt rugați să stabilească în ce măsură afirmațiile sunt caracteristice lor, având cinci variante de răspuns: de la 1 = total necaracteristic pentru mine, la 5 = extrem de caracteristic pentru mine.

Scala Rosenberg (Rosenberg, 1965) este scala de tip Likert de 4 puncte (1 = absolut de acord, 5 = categoric nu sunt de acord), conținând 10 itemi prin intermediul cărora este măsurată stima de sine a indivizilor. Cotarea se face adunând punctajul obținut de subiect (scorurile mari indicând un nivel al stimei de sine ridicat).

Chestionarul pentru Investigarea Stilurilor de Gândire este elaborat de Sternberg. Forma scurtă a acestui chestionar este alcătuită din 65 de itemi, repartizați în mod egal pentru cele 13 stiluri de gândire (fiecare stil având corespondenți 5 itemi): legislativ, executiv, judiciar, monarhic, ierarhic, oligarhic, anarhic, global, local, extern, intern, conservator și progresist.

În studiul de față s-a urmărit evidențierea unor diferențe între elevii cu rezultate extreme. Principalele concluzii și discuții s-ar putea dovedi utile în cadrul activității educaționale la acest nivel, în comunicarea profesor-

elev, în cadrul managementului clasei, eficienței și performanței elevilor, în facilitarea înțelegerii modului în care elevii proveniți din diverse specializări gândesc realitatea sub un anumit specific și cum elevii cu rezultate extreme reacționează diferit în fața evaluării, având repercusiuni și asupra stimei de sine.

Prima ipoteză formulată referitoare la diferențele nivelului stimei de sine a elevilor incluși în cele două grupe din studiul de față a fost confirmată. Astfel, se poate observa realizarea unei diferențe între elevii incluși în grupa celor cu note școlare foarte bune față de cei cu note școlare foarte slabe. Deoarece sentimentul stimei de sine ține de nevoia de recunoaștere a indivizilor, în cadrul discuției noastre referitor la domeniul școlar, stima de sine va avea un nivel mult mai înalt în momentul în care elevul va realiza cerințele îndeplinirii unor obiective educaționale la un nivel înalt, materializate printr-un efort intelectual depus, dobândirea și însușirea unor competențe și cunoștințe.

Realizând aceste obiective stabilite în cadrul exigențelor normelor școlare, elevului îi va fi recunoscut efortul depus și realizările obținute pe baza unei convenții sub forma evaluării și oferirii unei note în conformitate cu calitatea muncii depuse și a rezultatului obținut. Mai mult, prin această apreciere venită în special din partea profesorului, va fi sprijinită realizarea unui reper al elevilor în autoapreciere. Prin urmare, elevii care vor avea rezultate școlare foarte bune, vor avea și un nivel al stimei de sine mult mai înalt și mai bine conturat, fiindu-le recunoscută valoarea. Spre deosebire de aceștia, elevii care au note slabe nu vor fi mulțumiți de realizările pe care le întreprind, situându-se într-o sferă a nereușitei școlare, fapt care indică riscul ca nivelul stimei de sine să se găsească la un nivel inferior.

Cea de-a doua ipoteză care este, de asemenea, confirmată, se referă la realizarea unei diferențe între cele două grupe de elevi în ceea ce privește activitatea de evaluare pedagogică. Ținând cont de faptul că nivelul aspirației elevilor capătă expresie prin intermediul notelor obținute, s-a urmărit observarea acelor elevi care sunt obișnuiți să aibă rezultate foarte bune; dacă aceștia vor fi mult mai presați în ceea ce privește evitarea eșecului, prin obținerea unor note slabe. Altfel spus, elevii care au rezultate foarte bune vor fi mult mai interesați de obținerea unor rezultate mai mari și de evitarea unei evaluări negative care le-ar putea afecta echilibrul interior, prin frustrare și anxietate datorită trăirii eșecului. Acest lucru se datorează și faptului că elevii incluși în grupa celor cu rezultate foarte bune au un nivel mai mare de expectație în privința notelor obținute, pragul acestora fiind unul mult mai ridicat spre deosebire de cei din grupul elevilor cu note slabe.

În consecință, elevii ale căror rezultate sunt slabe tind să fie mai nepăsători față de notele obținute, fiind mult mai repede satisfăcuți și de o notă medie, spre deosebire de membrii grupului opus, care nu sunt satisfăcuți de o astfel de notă. Acest dezinteres se naște tocmai prin obișnuința lor cu notele slabe. Prin urmare, această ipoteză subliniază diferențele dintre cele două grupe de elevi, în care frica de evaluare negativă apare în rândul elevilor cu rezultate foarte bune, spre deosebire de cei care au rezultate slabe, unde nivelul acesti frici de evaluare negativă este unul scăzut în raport cu prima grupă.

În final, trebuie spus că limitarea acestui studiu în privința mărimii eșantionului poate afecta rezultatele obținute. Astfel, realizarea unor studii suplimentare este necesară pentru sublinierea importanței stimei de sine, actului de evaluare și stilului de gândire în determinarea reușitei școlare. O altă limită a cercetării de față se referă la importanța cunoașterii exacte a mediului educațional în relație cu etapa adolescenței și particularitățile (diferențele) educabililor, fapt ce postulează și solicită un alt demers științific cu aplicații cât se poate de practice.

În urma rezultatelor obținute, se pot face câteva recomandări pentru a îmbunătăți activitatea la clasă, relația profesor- elev și asigurarea performanțelor școlare:

- ❖ Evaluare pe pași multipli (în care elevul este evaluat pe parcursul unui semestru de mai multe ori pe baza unui punctaj obținând o notă, astfel pentru a primi o notă la o materie el are mai multe șanse de a răspunde, fiind motivat să se pregătească cât mai bine);
- ❖ Strategie de reevaluare (în acest caz, elevul este motivat să se pregătească pentru mărirea notei). În acest fel, stima de sine a elevilor cu note mici crește, fiind mai valorizați și ajutați să facă față situațiilor școlare, evaluărilor, această situație va conduce la creșterea performanțelor școlare. Această strategie va fi pusă în practică și în cazul elevilor buni pentru ca aceștia să nu simtă situația ca un aspect discriminatoriu, particularitate deloc de ignorat și în cazul celor cu note mici, care, dacă intuiesc scopul real al tacticilor de aplicare, s-ar putea simți lezați. Avem de-a face cu o situație de interdependență și circularitate, cu cât stima de sine a elevilor este mai ridicată cu atât ei sunt mai focalizați pe performanța școlară și pe obținerea unor rezultate școlare mai bune. Prin urmare, ne interesează strategii de protejare și dezvoltare a stimei de sine ca premisă a reușitei școlare, o reușită educațională pe termen scurt, mediu, dar mai cu seamă lung.
- ❖ Evaluarea la cerere, elevul va fi reascultat la propunerea sa. Se poate stabili de la începutul anului faptul că fiecare elev are la dispoziție un interval de timp în care să corecteze nota pe care a primit-o, răspunzând din același material sau din materiale diferite, după caz. După această perioadă de grație nota va fi trecută în catalog. În acest interval elevul trebuie să solicite singur reascultarea.
- ❖ Alternarea judicioasă și abilă a celor trei sisteme de notare (cel centrat pe standarde unice, cel centrat pe educabil și cel centrat pe nivelul clasei). Prin manipularea abilă a acestor sisteme de notare, cadrul didactic poate proteja stima de sine a elevilor, dar și motiva elevul pentru activitatea educațională, dându-i încredere în forțele proprii sau atenționându-l când se supraevaluează, după caz.

În privința fricii de evaluare negativă s-a observat că elevii cu rezultate școlare bune prezintă un nivel mai ridicat spre deosebire de elevii cu rezultate școlare slabe. Acest lucru traduce faptul că există un nivel scăzut de interes din partea elevilor cu rezultate școlare slabe în privința evaluărilor de orice tip. În schimb, elevii cu note bune tind să fie mai mult preocupați de evaluarea în sine și de evitarea notelor mici, acest fenomen generând un fond de anxietate general ce afectează procesul de învățare al acestor elevi (ei învață de teamă și nu de plăcere), orientându-i spre o motivație extrinsecă decât una intrinsecă.

În acest sens propunem aplicarea unor metode de lucru din partea profesorului care să pună accent pe caracterul rezolvării de probleme, pe actul creativ și original, precum și pe intensificarea implicării elevilor în procesul de învățare. Cu alte cuvinte, profesorul ar trebui să orienteze elevii asupra centrării pe conținut și pe procesul învățării și mai puțin pe nota obținută.

În sensul implicării conștiente și active, depline a educabilului se poate recomanda utilizarea lucrului în echipă, pe o perioadă de timp determinată, acolo unde elevii vor avea ocazia întâlnirii și colaborării cu celălalt.

Din prisma corelațiilor relevate de cercetarea noastră, nu se poate să neglijăm rolul părinților în dezvoltarea stimei de sine a propriilor copii și chiar în evitarea fricii de evaluarea negativă. Astfel, am recomanda ca aceștia să observe aptitudinile propriilor copii și să-i sprijine în dezvoltarea acestora. Nu presați copilul să aducă note mari sau să aducă note mari la toate disciplinele, încercați să formați un copil sigur pe el, o personalitate puternică, cu stimă de sine ridicată și fără frica de a o lua de la capăt. În acest caz, cel puțin în partea în care copilul are aptitudini, acestea nu vor întârzia să apară.

Bibliografie

1. **Lisievi, P.**,(2002), *Evaluarea în învățământ. Teorie, practică, instrumente*, Editura Aramis, București;
2. **Meyer, G.**, (2000), *De ce și cum evaluăm?*, Editura Polirom, Iași;
3. **Vrabie, D.**, (1975), *Atitudinea elevului față de aprecierea școlară*, EDP, București;

CUM SE SUBMINEAZĂ CREATIVITATEA ELEVILOR

- Studiu de specialitate -

Prof. înv. primar Radu Mihaela Silvia
Școala Gimnazială Nr. 49, București

Motto: „Copilul este asemeni unei plante eliotrope: are nevoie de soare, mângâiere și dragoste.” (Iulia Hașdeu)

A considera creativitatea ca fiind atributul doar al anumitor persoane este, din punct de vedere al științei psihicului, o greșeală imensă. Marile invenții sau operele de artă reprezintă doar limita superioară a aptitudinilor transformate în talent creativ. De fapt, orice ființă umană este creativă, într-un fel sau altul, chiar începând din mica copilărie.

Teresa M. Amabile evidențiază factorii sociali care subminează creativitatea și rolul motivației intrinseci și extrinseci în creativitate. Un rol important în realizarea unui comportament creativ îl are motivația intrinsecă, care acționează prin mecanisme cognitive și trăiri afective pozitive. Nu este neglijabilă nici motivația extrinsecă

care acționează mai ales asupra subiecților proveniți dintr-un mediu social defavorizat din punct de vedere economic. Aprecierile și recompensele verbale și ale grupului în care individul își desfășoară activitatea sunt stimulative.

Recompensa amplifică fluența și flexibilitatea ideilor și mai puțin originalitatea. Subiectul care a fost recompensat tinde să se comporte creativ în viitor. În cazul în care motivația intrinsecă coexistă motivația extrinsecă, performanțele creative ale subiectului într-o anumită activitate se maximalizează.

Deși nu exclude dotarea nativă, T. Amabile evidențiază faptul că antrenamentul creativ este absolut necesar. Subiectul, care exersează asociații neobișnuite și al cărui comportament creativ este întărit pozitiv, tinde să se comporte creativ și mai târziu, iar asociațiile vor fi făcute cu ușurință. Un rol important în educarea comportamentului creativ al copilului îl au factorii:

- stilul parental (eficient este un părinte implicat profund în activitatea profesională, nerestrictiv față de copil, căruia îi acordă independență, respect, încredere);
- atitudinea cadrului didactic față de copil și față de propria-i activitate și mai puțin creativitatea cadrului didactic;
- cultivarea simțului umorului (umorul strecurat mai ales înaintea situațiilor euristice);
- climatul clasei;
- jocul, momentele de reverie, reflecția.

Creativitatea copiilor este cu mult diminuată de următorii factori de blocaj:

- orientarea excesivă asupra succesului diminuează curajul de a face ceva nou, neobișnuit, colegii sau adultul pot să nu ia în seamă „noul” sau chiar să-l critice, îndepărtând copilul de succesul maxim;
- orientarea după cei de aceeași vârstă conduce la conformism, întrucât teama de a fi altfel decât cei din grupul tău inhibă tendința de a descoperi lumea și pe tine însuși;
- interdicția de a pune întrebări diminuează curiozitatea, dorința de a explora lumea;
- sublinierea apartenenței la un anumit sex (Torrance constată la băieți o teamă de a nu părea feminini și la fete, refuzul de a rezolva probleme care ar avea caracter „masculin”);
- opinia că indivizii creativi sunt „nebuni” (de aceea consilierii școlari, psihologii, profesorii trebuie să-i sprijine pe toți copiii creativi, să le asculte părerile, să le descopere eventualele divergențe, să educe părinții în direcția acceptării și stimulării comportamentului divergent al copiilor lor);
- dihotomia muncă-joc (copiii creativi adoptă în activitatea de învățare o atitudine ludică, spre deosebire de copiii inteligenți și noncreativi, care sunt foarte serioși).

Motivația și creativitatea copiilor pot fi distruse prin folosirea greșită a evaluării, a recompensei și a competiției sau prin restrângerea exagerată a capacității de alegere, așa numiții „asasini ai creativității”.

Dintre toate impedimentele pentru activitatea creativă a unor oameni celebri, cel mai puternic și mai consecvent este reprezentat de grija excesivă pentru evaluare. Așteptarea evaluării poate submina creativitatea

unui copil. Criticile, chiar și laudele îi pot face pe copiii mai puțin creativi, dacă acestea îi determină să se concentreze asupra felului în care le va fi evaluată munca. Până și sentimentul de a fi urmărit în timpul lucrului poate submina creativitatea, probabil din cauză că supravegherea îi face pe oameni să se simtă evaluați.

Cercetătorii au descoperit că, în cazul sarcinilor foarte directe (cum ar fi alegerea căii drepte și ușoare prin labirint), recompensa ajută la sporirea rapidității de a găsi rezultatul și a calității acestuia. Dar în cazul sarcinilor care presupun o intuiție adâncă și rezolvarea unor probleme complexe, recompensa stă în calea realizării acestora.

Constrângerile, ca și celelalte impedimente pentru activitatea creativă, pot avea un efect devastator în cazul copiilor cu niveluri obișnuite de motivație intrinsecă. De aceea trebuie realizat un echilibru. Ne folosim de constrângeri pentru a da copiilor un simț al stabilității și al anticipării, dar nu atât de mult încât ei să simtă că singurul motiv pentru a face ceva este acela că trebuie. Putem și trebuie să stabilim unele reguli, unele limite în comportamentul copiilor. Totul este să stabilim aceste limite astfel încât să se păstreze motivația intrinsecă.

Ned Herrmann nu vorbește de o educare sistematică a creativității, ci mai ales de un exercițiu care să mobilizeze pasiunea și interesul pentru forme creative de activitate. O „școală” pentru învățarea creativității este un nonsens. Aceasta se cultivă prin maniera de a învăța, prin comportament, prin aptitudini intelectuale, imaginative, nonconformiste.

Motivația și creativitatea copiilor pot fi distruse prin folosirea greșită a evaluării, a recompensei și a competiției sau prin restrângerea exagerată a capacității de alegere.

Regulile la care funcția de control prevalează față de cea de informare pot să ucidă creativitatea.

Pasiunea nu este invulnerabilă. Chiar și copiii cu cele mai puternice motivații pot fi afectați serios de un mediu inhibitor și, ca urmare, creativitatea lor poate fi distrusă. Chiar și aceia dintre noi care avem cele mai bune intenții putem instaura fără să vrem un climat dăunător disponibilității creative a copiilor.

Problema este că, încercând să ajutăm copiii să-și manifeste întregul potențial creativ, ajungem să-i constrângem să învețe și să facă anumite lucruri nedorite. „Constrângerea” nu înseamnă numai pedepse amenințătoare sau elaborarea unor reguli stricte; înseamnă și folosirea excesivă a recompenselor și accentuarea fără limite a laudelor.

După cum observa Albert Einstein în autobiografia sa, orice fel de constrângere poate submina bucuria pură de a cumula noi cunoștințe și de a le folosi creativ: „Este o greșeală gravă să crezi că bucuria de a vedea și de a cerceta poate fi încurajată prin mijloace de constrângere și prin inocularea unui simț al datoriei.”

Care sunt aceste „mijloace de constrângere” care distrug motivația intrinsecă și creativitatea?

- Evaluarea

Dintre toate impedimentele pentru activitatea creativă a unor oameni celebri, cel mai puternic și mai consecvent este reprezentat de grija excesivă pentru evaluare. Așteptarea evaluării poate submina creativitatea

unui copil. Experimente au arătat că până și sentimentul de a fi urmărit în timpul lucrului poate submina creativitatea, probabil din cauză că supravegherea îi face pe oameni să se simtă evaluați.

- Recompensa

În cadrul societății sălășluiește credința în forța pozitivă a recompensei. Majoritatea oamenilor cred că recompensarea unui comportament va duce la ameliorarea acelui comportament. Dar nu este chiar așa. Există multe „prețuri ascunse” pe care le presupune recompensa. Unul este înăbușirea motivației intrinseci. Celălalt, care apare ca o consecință, este reducerea creativității.

- Competiția

Competiția este mai complexă decât evaluarea și decât recompensa luate separat, pentru că le conține pe amândouă. Cel mai adesea, competiția apare atunci când oamenii simt că performanțele lor vor fi evaluate în raport cu performanțele altora și că cel mai bun va primi o recompensă. Este un fapt cotidian și, din păcate, poate înăbuși creativitatea.

- Restrângerea capacității de alegere

Albert Einstein credea cu tărie că învățarea și creativitatea nu pot fi cultivate cu forța. Școala care a urmat-o în Munchen avea un caracter strict militar, cu o disciplină de fier și cerințe stresante de memorizare. Pentru Einstein, experiența aceasta, în care i se spunea ce să învețe, cum să învețe și cum să repete exact, la examene, ceea ce învățase, a fost extrem de dureroasă. Când a fost forțat să învețe și să gândească într-un mediu care îi impunea restricții deosebite, până și interesul lui ieșit din comun a fost zdruncinat.

Gândiți-vă atunci la efectul devastator pe care îl pot avea constrângerile în cazul copiilor cu niveluri obișnuite de motivație intrinsecă. Pentru socializarea copiilor și formarea lor ca oameni cumsecade, responsabili, trebuie să realizăm un echilibru.

Cercetările arată că tendința cadrului didactic de a controla poate avea un impact semnificativ asupra motivației intrinseci a copiilor ca și alte puncte de vedere ale cercetătorilor care susțineau că învățatul pe de rost subminează creativitatea sau că prea multe cunoștințe ar fi dăunătoare creativității; ei argumentau că actele creative cele mai spectaculoase aparțin aceluia care are cele mai puține cunoștințe în domeniu („Imaginația este mai importantă decât cunoștințele.”- Albert Einstein). Mai recent, însă, s-a argumentat faptul că învățatul este lipsit de eficiență dacă nu se bazează pe un anumit corp de cunoștințe. („Sunt sigură că există legătură între memorie și creativitate. Desigur, atunci când scrii îți folosești toate resursele. Ce alt mijloc de verificare ai mai putea avea? Cum ai putea altfel să faci legături, predicții despre tine însuși sau cum poți înțelege relațiile fără memorie?”- Eudora Welty-1986). Din ceea ce se știe despre creativitate, se pare că ambele puncte de vedere au meritele lor. O evoluție a deprinderilor specifice unui domeniu (care include și cunoștințele) nu poate să ducă decât la creșterea șanselor de apariție a unor noi combinații de idei. Totuși, este posibilă înăbușirea creativității prin cunoștințe acumulate pe căi greșite, una dintre ele fiind învățatul pe de rost sau memorarea faptelor, fără înțelegerea legăturilor dintre ele. Copiii care memorează, pur și simplu, tabla înmulțirii, de exemplu, vor avea mai puține șanse

să privească numerele în mod creativ decât cei care înțeleg faptul că înmulțirea este o „scurtătură” pentru adunarea repetată.

Pasivitatea este factorul cel mai periculos al creativității. Pentru a compensa acest aspect, individul va trebui să-și reprezinte cu claritate partea de efort ce îi revin în materie de creativitate. Thomas Huxley spunea că scopul fundamental al educației este de a-i învăța pe oameni că facultatea cea mai bună de dobândit este aptitudinea de a face ceea ce trebuie, în momentul în care trebuie, indiferent dacă acesta place sau nu”. Referindu-se la factorii de blocaj ai creativității elevilor, Torrance vorbește de faptul că orientarea exclusivă asupra succesului poate fi factor de blocaj. Se adaugă conformismul, teama de a fi altfel decât alții, interdicția de a pune întrebări etc.

Bibliografie

1. Amabile, Teresa M., *Creativitatea ca mod de viață – ghid pentru părinți și profesori*, Ed. Științifică și Tehnică, București, 1997.
2. Dulgheru, M., Mocanu, S., *Creativitate în învățământ*, Editura Terra, Focșani, 2004;
3. Frumos, F., *Didactica – fundamente și dezvoltări cognitive*, Editura Polirom, Iași, 2008
4. Șchiopu, Ursula, *Dezvoltarea operativității gândirii copilului*, Editura Științifică, București, 1966

ADAPTAREA ȘCOLARĂ LA CLASA PREGĂTITOARE ÎN CONTEXTUL PANDEMIEI DE COVID-19

Prof. înv. primar Bejnariu Petronela

Școala Gimnazială Nr.1, Dobârceni, Botoșani

Analizând fundamentele teoretice legate de adaptarea școlară pe care le-am studiat în realizarea lucrării de disertație cu titlul *Dileme și strategii de optimizare a procesului de adaptare școlară la clasa pregătitoare în contextul pandemiei de COVID-19*, am concluzionat că adaptarea școlară optimă este influențată de interacțiunea unui ansamblu de factori de natură internă

(biologici și psihologici) și externă (pedagogici, sociali și familiali) care pot fi operaționalizați în factori ce țin de nivelul de maturizare biopsihosocială a elevului proasăt intrat în clasa pregătitoare și practicile instructiv-educative realizate în cadru educațional. Condiția esențială a adaptării școlare optime o reprezintă ajustarea reciprocă a cerințelor educaționale și răspunsul comportamental adecvat al elevului la acestea. Foarte importanta în acest sens este faza de punere în evidență a factorilor potențiali de natură individuală (țin de capacitatea personală a fiecărui elev de a reacționa, adică de resursele personale, de bogăția și calitatea schemelor de adaptare) și de natură externă (factori psihopedagogici de ordin familial și școlar) a dificultăților de adaptare la începutul școlarității și pe

parcursul frecventării clasei pregătitoare, urmată imediat și nemijlocit de aplicarea diferențiată a măsurilor care sunt menite să prevină și să lichideze condițiile ce determină inadaptarea.

Trebuie să conștientizăm necesitatea evaluării nivelului de maturizare școlară a elevilor de clasă pregătitoare deoarece debutul școlarității presupune un anumit nivel de dezvoltare psihică intelectuală și morală a copilului, iar aptitudinea de școlaritate sau maturitate școlară solicită dobândirea unor priceperi, deprinderi, și capacități necesare activității școlare bazată pe învățare. Întreprindere ulterior a unor activități de tratare diferențiată a elevilor, în funcție de interesele și necesitățile fiecăruia, în vederea egalizării șanselor lor de instruire este absolute necesară.

Clasei pregătitoare îi revine sarcina de a dezvolta, prin exersare, procesele psihice de cunoaștere a copiilor, până la nivelul maturității școlare. Aceasta trebuie să creeze premise favorabile pentru realizarea continuității învățământului preșcolar cu cel primar și pentru o adaptare școlară optimă așa cum reiese și din studiul *Implementarea clasei pregătitoare (2013): clasa pregătitoare are rolul unei punți de legătură între grădiniță și școală, facilitând adaptarea și integrarea copilului în mediul școlar* prin caracterul unic al acestei clase, definit de curriculum diferențiat și predominant ludic. Așadar, prin implementarea acestei clase, ca primă clasă din învățământul primar, cu caracter obligatoriu, se dorește asigurarea trecerii treptate a copiilor de la grădiniță (pentru cei care au urmat-o) sau de la viața exclusiv de familie (pentru cei care nu au mers la grădiniță) la viața școlară și, de asemenea, posibilitatea copiilor de a dobândi pregătirea necesară pentru începerea activității școlare, iar sub aspect formativ, pentru a ajunge la dezvoltarea optimă a proceselor psihice de cunoaștere.

Importanța acestei clase cu rol de egalizare a șanselor de instruire prin întreprinderea de activități diferențiate, adaptate nevoilor și intereselor copiilor, care să lichideze condițiile ce determină inadaptarea școlară este cu atât mai importantă și ridică numeroase provocări în contextual actual, al pandemiei de COVID-19.

În materialul *Crearea unor sisteme de educație reziliente în contextul pandemiei de COVID-19: Considerente pentru factorii de decizie de la nivel național, local și de unitate școlară*(2020), reprezentanții UNICEF punctau că pandemia de COVID-19 a dus în anul școlar 2019-2020 la închiderea școlilor în 20 de țări și la închiderea unităților preșcolare în 19 țări din Europa și Asia Centrală. Acest lucru a afectat un număr total de 49,8 milioane de copii, începând de la preșcolari până la liceeni, care au avut parte de un an școlar foarte perturbat, care a culminat cu închiderea școlilor. Pandemia a afectat profund educația și a agravat inechitățile sociale existente în regiune. Copiii din familii cu venituri reduse, copiii care locuiesc în zonele rurale cu infrastructură deficitară, copiii din cadrul minorităților etnice și lingvistice, copiii cu dizabilități, copiii migranți și refugiați, copiii aflați în conflict cu legea, copiii și tinerii care nu frecventează instituțiile educaționale, băieții și fetele care locuiesc în condiții dificile sau în cămine abuzive se confruntau deja cu bariere semnificative pentru participarea la educație și învățare și aveau parte de educație și de avantaje sociale mai reduse decât cei de aceeași vârstă. Școlile nu sunt doar un loc pentru educație academică, ci și pentru învățarea abilităților sociale și emoționale,

interacțiune și sprijin social. Închiderea școlilor nu numai că a perturbat procesul de educație a copiilor, ci și accesul la mese oferite în cadrul școlii, sprijin pentru bunăstare și referire la servicii medicale și sociale de bază.

Provocarea anului școlar 2020-2021 care îi așteaptă pe profesori, directori de școli, responsabili din sistemul de educație și factori de decizie de la nivel local și național este semnificativă. Dacă nu se va face față acestei provocări, impactul asupra copiilor, tinerilor, familiilor, comunităților și societăților la un nivel mai larg se va resimți pe tot parcursul vieții, atât din punct de vedere social, cât și economic. (UNICEF, 2020)

Medicul psihiatru Ovidiu Balaban-Popa, în articolul *Adaptarea copiilor la întoarcerea în școală* (2020), publicat în septembrie, sublinia că întorși la școală, ținând cont de diferite scenarii formulate în contextul pandemiei COVID-19, cei mici, dar și adulții, trebuie să se adapteze la normele realizate din cauza coronavirusului, cum ar fi distanțarea socială, reguli mai stricte de sănătate publică, purtarea măștilor sau chiar utilizarea altor echipamente de protecție. Nu se cunoaște încă amploarea efectelor pe care le va avea întoarcerea la școală în context pandemic asupra sănătății mintale a copiilor. Probabil că aceasta din urmă va fi îmbunătățită în cazul majorității copiilor, dar un răspuns exact poate fi dat doar după ce va mai trece o anumită perioadă de timp.

Modul în care copiii reacționează la pandemia COVID-19 și la revenirea la școală, la începutul anului școlar în mod fizic, apoi în mediul online la începutul lunii noiembrie, este dificil de prezis și depinde într-o oarecare măsură de nivelul de dezvoltare al celor mici, dar și de capacitatea lor de a înțelege ceea ce se întâmplă. Cu alte cuvinte, există o variabilitate crescută în ceea ce privește modul în care va fi afectată sănătatea mintală a elevilor în perioada următoare. Majoritatea copiilor sunt rezistenți și se vor adapta acestei perioade. Cu toate acestea, unii vor fi anxioși, iar modul în care se vor manifesta va putea varia în funcție de vârstă. Spre exemplu, pentru copiii mici, de la nivelul grădinițelor și până la primii ani de școală, anxietatea s-ar putea manifesta prin dureri de burtă, iritabilitate, crize de plâns, agresivitate și chiar comportamente regresive asupra dezvoltării, cum ar fi incontinența urinară pe timpul nopții. (Balaban-Popa, 2020)

Părinții au un impact surprinzător de mare asupra modului în care copiii vor reacționa în această perioadă. Un copil ce trăiește într-un mediu format din oameni constant panicați are mult mai multe șanse de a dezvolta sentimente negative decât un copil care locuiește cu persoane calme și echilibrate. Același lucru este valabil și în cazul copiilor ce au rude ce au decedat din cauza noului tip de coronavirus. Părinții ar trebui să aibă rolul de a-și informa și sprijini copiii cu privire la situația actuală. Aceștia trebuie să ofere informațiile într-un mod calm și liniștitor, care să indice faptul că totul va fi bine. (Ibidem)

În același articol, Balaban-Popa (2020) prezenta rezultatele unui sondaj de specialitate care au relevat faptul că peste 59% dintre părinți au observat schimbări în comportamentul copiilor în urma pandemiei. Aceștia au afirmat faptul că starea copiilor s-a modificat, iar aceștia au prezentat schimbări de dispoziție, tristete persistentă, lipsa de speranță, iritabilitate și tulburări de somn aproape în fiecare zi de când a început pandemia. Specialiștii consideră că gestionarea și anularea acestor emoții necesită timp, adăugând faptul că este necesară, fără îndoială, o perioadă de ajustare, în special pentru copiii care merg pentru prima dată la școală. (Ibidem)

Experții din domeniul sănătății mintale consideră că elevii vor avea nevoie de un sprijin solid. Acest sprijin este deosebit de important și poate veni din partea părinților, a profesorilor sau a oricărui adulți ce sunt implicați în îngrijirea copiilor. În acest fel elevii se pot întoarce la rutina lor, dar se pot adapta și mult mai ușor la noile norme. (Ibidem)

De aceea, îmbunătățirea rezilienței sistemului educație, prin planificarea unei educații incluzive de calitate pentru cei mai marginalizați copii, diferențiată în funcție de nevoile fiecăruia ar trebui să fie o prioritate pentru următoarele luni și ani și ar trebui să fie principiul de bază al reconstruirii unui învățământ mai bun și al unor școli mai bune. (UNICEF, 2020)

Pandemia a amplificat factorii de excluziune socială: venituri mici, șomaj, sănătate precară, capital social, locuințe, rețele locale și educație. Realizarea procesului de educație este, de obicei, influențată de factori care funcționează pe patru niveluri:

- Copilul și familia: gen, etnie, venit, sănătate, mobilitate;
- Școala: resurse, practici de predare și învățare, etos, îngrijire și sprijin;
- Comunitatea: relațiile școală-comunitate, implicarea autorităților locale, a societății civile;
- La nivel național: politici, investiții, norme sociale și de gen.

În concluzie, reconstruirea unei educații mai bune înseamnă abordarea factorilor de excluziune ca o prioritate și abordare la nivelul tuturor celor patru niveluri simultan. Reconstruirea unei educații mai bune nu înseamnă doar un plus pentru copiii cei mai marginalizați, înseamnă și asigurarea faptului că eforturile naționale și locale converg pentru a sprijini transformarea școlilor, cu accent pe două aspecte esențiale:

- **Transformarea pedagogiei** prin dezvoltarea unui curriculum și a unor practici instructive mai incluzive și mai flexibile, care să răspundă nevoilor individuale ale fiecărui copil;
- **Transformarea etosului școlar**, a structurilor și organizării școlare astfel încât incluziunea, îngrijirea, respectul și sprijinul holistic să constituie misiunea principală a școlilor. (UNICEF, 2020)

Bibliwebografie:

***Institutul de Științe ale Educației (2013) *Implementarea clasei pregătitoare în sistemul educațional românesc*, București.

***UNICEF (2007), *Reperle fundamentale privind învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere la 7 ani*, București ;

***UNICEF (2020), *Crearea unor sisteme de educație reziliente în contextul pandemiei de COVID-19: Considerente pentru factorii de decizie de la nivel național, local și de unitate școlară*

1. Golu, F., (2009) *Pregătirea psihologică a copilului pentru școală*, Editura Polirom, București
2. <https://globalnews.ca/news/7308577/coronavirus-kids-school-mental-health/>
3. <https://www.unicef.org/coronavirus/what-will-return-school-during-covid-19-pandemic-look>

MANAGEMENTUL JOCULUI ȘI DEZVOLTAREA CREATIVITAȚII ÎN ȘCOALĂ

Prof. Dumitrașcu Raluca Magdalena
Școala Gimnazială Nr. 49, București

„Când un copil se joacă, el pune în mișcare toată capacitatea sa de a stăpâni și influența realitatea”- (J. Piaget)

Jocul este activitatea de bază a copilăriei. Prin joc copiii își dezvoltă inteligența emoțională, învață să se adapteze la diferite situații, învață colaborarea, negocierea, integrarea în grup, exprimarea liberă a felului de a fi. Însa jocul nu este doar atât. Prin însăși natura sa, în joc se intră într-o altă lume, aceea a imaginației creatoare, a lumii pe care ne-o proiectăm pentru a ne descoperi treptat.

Jocul este o modalitate de expresie pentru ceea ce copiii gândesc, fiind o relaționare plăcută, ei analizează, cercetează, prelucrează informații pe care le percep din mediul inconjurator și le incorporează în comportamentul lor.

Intervenția profesorilor în jocul liber al copiilor este permisă cu limite. Rolul este acela de a crea condițiile propice jocului creativ printr-o atitudine relaxată și direct interesată de viziunea fiecăruia, de noutatea de expresie pe care fiecare copil o aduce în context. Profesorul nu trebuie să preia controlul deoarece pune frână imaginației, creativității, înabuzând impulsurile creative, blocând inițiativa. Elevul trebuie să producă, nu să reproducă. Chiar dacă în prima fază achiziția de informație este importantă ca și documentare- ca și punct de plecare- elevul, are nevoie să se organizeze singur, să experimenteze, să descopere, să ia decizii singur, să evolueze în ritmul lui propriu, reușind în acest fel să afle ceea ce îi place, să își descopere valorile estetice, iar pentru asta are nevoie de timp. Elevul apreciază apropierea și implicarea profesorului în joc, se simte în centrul atenției dar adultul are responsabilitatea de a păstra o distanță care să îi permită copilului să rămână în zona de creație. Astfel, cadrul didactic are oportunitatea de a-și cunoaște mai bine elevul, de a comunica mai eficient cu el.

Jocul ilustrează ceea ce copilul trăiește în cotidian- dacă el are o viață armonioasă jocul va avea un caracter plăcut, destins, pe când în cazul unui copil ce trăiește într-un mediu defavorizat, tensionat, jocul său va reflecta atmosfera sumbră prin accente de agresivitate, agitație, având o încărcătură negativă. Jocul trebuie lăsat să se exprime liber, astfel mintea este creativă.

Înțelegând jocul înțelegi mai ușor persoana. Jocul este un foarte bun instrument de comunicare prin care aspecte culturale și psihosociale ies la suprafață. Jocul vine din plăcere, instinctiv, însă el trebuie privit și prin contextul în care copilul simulează situația, contextul și percepția mediului inconjurator.

Prin joc inventăm. Obținem acel tip de învățare prin descoperire în care activitatea mentală se organizează prin a transforma realitatea inconjuratoră într-una închisă, rezultatul fiind acela de a introduce noile achiziții cognitive în structura mentală.

În organizarea orei de arte vizuale, elevul trebuie sprijinit să intre în zona de creație, în lumea imaginației, a fanteziei creatoare. Pentru început, copiii trebuie sprijiniți să descopere culorile, să se joace cu ele, să experimenteze petele, formele, amestecurile cromatice, tușele, instrumentele și tehnicile cu care poate crea efecte, tot acest arsenal de cunoștințe de bază pe care este absolut necesar ca elevul să le achiziționeze într-un mod plăcut.

Jocul liber are un rol esențial în dezvoltarea elevilor având o contribuție la sănătatea și dezvoltarea lor fizică, cognitivă, socială și emoțională. Prin joc ca și strategie de lucru elevii își folosesc creativitatea, abilitățile motrice, fizice, abilitățile de comunicare, își formează o lume în care ei controlează tot, în care exersează roluri și își depășesc fricile. Prin joc elevii își dezvoltă capacitățile creatoare, inteligența emoțională, învață să se integreze, să își rezolve problemele sau să își susțină punctul de vedere.

Ca și profesor susțin că exprimarea elevilor trebuie stimulată prin metode variate, cea a jocului fiind una dintre ele. Aceasta trebuie încurajată pentru a fi subiectivă și nu obiectivă astfel încât identitatea lor creativă să iasă la suprafață. Jocul creativ aduce multă bucurie prin migrarea în zonele imaginative, fiind o eliberare de idei noi, de contexte onirice, ireale, ajutând elevul să își cristalizeze idei și concepte proprii, originale.

EDUCAȚIA ADULȚILOR PRIN PROIECTE ERASMUS+

Prof. dr. ing. Anca Borgovan-Cuță
Asociația ELOAH, Craiova, Jud. Dolj

Educația adulților reprezintă în România o problemă destul de delicată, greu de abordat și de rezolvat, în același timp. În afară de programele instituționalizate, prea puțin accesate de către persoanele aflate în dificultate, o cale de rezolvare a acestora o reprezintă programul European ERASMUS+, prin care se pot accesa fonduri europene, prin care se pot realiza proiecte educaționale prin care educația adulților din țara noastră să se apropie de cea europeană.

Asociația ELOAH din Craiova, derulează în perioada decembrie 2020-noiembrie 2021, proiectul „**DIGITAL TRAINER**”, **ID: 2020-1-RO01-KA104-078713**, realizat cu sprijin financiar al Comisiei Europene, prin programul Erasmus+, acțiunea KA104, în domeniul educației pentru adulți.

Asociația Eloah Craiova este o organizație non-profit, cu caracter educativ, cultural și filantropic, pentru promovarea valorilor societății civile în vederea dezvoltării comunității prin educație informală-non formală, având ca obiect principal furnizarea de activități de formare/dezvoltare personală. Formatorii cu specialități diverse oferă gratuit servicii de formare și consultanță în: management organizational, management de proiect, resurse umane, tehnici de lucru cu adulții, metode de integrare a adulților, economie socială-promovarea principiilor europene și a drepturilor omului, etc.

Deviza noastră este „ÎNVĂȚĂM ÎMPREUNĂ” iar membrii nostri s-au implicat în diverse proiecte pentru reducerea marginalizării tinerilor/aduților ce au parasit școala de timpuriu și creșterea egalității șanselor și reintegrării adulților defavorizați.

Misiunea Asociației ELOAH Craiova este aceea de a contribui la îmbunătățirea calității comunității doljene prin dezvoltarea de programe și servicii sociale bazate pe formare și educație și pe parteneriate naționale și europene, care să susțină persoanele aflate în dificultate, cu risc de marginalizare și excluziune socială. Astfel, Asociația ELOAH a dezvoltat o serie de soluții prin care se promovează incluziunea socială a persoanelor care provin din medii defavorizate, reducerea disparităților sociale și discriminărilor de orice natură. Valorile organizației noastre sunt: învățarea pe tot parcursul vieții, egalitatea de șanse, echitatea și incluziunea, respectarea drepturilor omului, toleranța și respectul, dialogul intercultural și multilingvismul.

Organizația oferă persoanelor din grupuri dezavantajate oportunități de învățare, educația reprezentând elementul cheie al prevenirii riscului sărăciei, al excluziunii sociale, al dezvoltării umane și promovării unei societăți incluzive, promovând egalitatea de șanse, nediscriminarea pe orice fel de criteriu, echilibrul de gen și incluziunea socială. Într-o configurație modernă, asociația noastră își dorește să contribuie real la transpunerea în practică a dezideratelor: progres, competență, eficiență, calitate, creativitate.

Tinand cont de:

- ✚ numărul foarte mare de someri adulți din județul Dolj
- ✚ colaborarea dintre Asociația ELOAH și factorii decizionali din județul Dolj, localități în care este nevoie de forța de muncă pentru realizarea parcurilor industriale, realizarea și modernizarea sistemelor de canalizare, a sistemelor de transport, etc
- ✚ rata mică de participare și absolvire a adulților la cursurile noastre, care i-ar ajuta la (re)incadrarea în muncă și la integrare socială
- ✚ politica managerială a asociației prin care în fiecare an aproximativ 50 % dintre trainerii asociației trebuie să se perfecționeze prin diverse cursuri
- ✚ obiectivele Planului European de Dezvoltare,

echipa managerială a decis ca o metodă de rezolvare, scrierea proiectului DIGITAL TRAINER, prin programul Erasmus+, ce are ca scop: sporirea șansei integrării sociale și pe piața forței de muncă a cursanților noștri prin dezvoltarea competențelor digitale ale acestora în urma perfecționării europene în domeniul pedagogic și digital ale trainerilor Asociației ELOAH.

Obiectivele acestui proiect sunt:

1. Dezvoltarea competențelor digitale și pedagogice prin perfecționarea realizată în 2021 prin programul Erasmus+ a 6 formatori: 3 participanți la cursul DIGITAL CLASSROOMS și 3 participanți la cursul ROBOTICS AND CODING oferite de organizația CAPPADOCIA EDUCATION, cursuri cu

tematica:pedagogie moderna,utilizarea programului Adobe Flash Professional Animation si a PCB=tablouri de programare impreuna cu platforma open-source Arduino

2. Participarea sporita a formabililor la noile cursuri moderne si atractive care sa genereze scaderea ratei de abandon cu 30% si cresterea procentului de absolventi integrati pe piata muncii in firmele cu care colaboram cu 30% pana in 2023
3. Folosirea laptop-urilor si a tabletelor in proportie de 90% prin realizarea de catre cei 6 trainerii a minim 12 teme care sa poata fi accesate online de orice cursant de pe e-platforma noastra
4. Dezvoltarea dimensiunii europene a organizatiei prin:scrierea altui proiect Erasmus+ pana in 2023, cooperarea cu alte organizatii similare europene,dezvoltarea competentelor de comunicare in limba engleza,utilizarea platformelor europene cu specific de educatia adultilor, cunoasterea si respectarea culturilor, valorilor si principiilor europene
5. Dezvoltare personala a trainerilor, sporirea increderii in sine si a respectului pentru invatarea pe tot parcursul vietii, cresterea capacitatii de lucru in echipa si de cooperare cu colegii
6. Popularizarea activitatiilor proiectului,a specificului educatiei pentru adulti si a programului Erasmus la cel putin 200 persoane prin activitatile de diseminare pana in 2022

Mobilitatile se vor desfasura in Roma-Italia pentru 2 fluxuri x3 trainerii in perioada 02-08.08.2021 pentru cursul ROBOTICS AND CODING si 09-15.08.2021 pentru DIGITAL CLASSROOMS

Tinand cont de faptul ca ne dorim ca formabilii nostri sa capete competente digitale, iar cursurile noastre sa fie cat mai atractive, moderne profund interactive, atunci cand am cautat perfectionarile potrivite pentru formatorii nostri, am cautat notiuni inovative, mai putin cunoscute. Astfel cursul DIGITAL CLASS, respectiv ROBOTICS AND CODING, au reprezentat raspunsul perfect pentru cerintele , cu atat mai mult cu cat acest raspuns venea din partea serioasei organizatii de formare CAPPADOCHIA EDUCATION. Prin primul curs, trainerii nostri vor invata sa realizeze o adevarata „clasa digitala” prin care toate lectiile pot fi transformate prin animatii, jocuri mobile si videoclipuri integrate prin platforma software multimedia „Adobe Flash Animation”. Prin cel de- al 2-lea curs, PCB - tablourile de programare vor motiva si formatorii si cursantii in procesul de invatare, se vor putea explica modern procesele si fenomenele, ajutand formabilii sa raspunda la intrebarile „De ce invatam acest lucru” si „Cum am nevoie de asta in viata reala ”. Deasemeni se va invata despre instrumente pentru imbunatatirea invatarii, pentru rezolvarea problemelor sau doar pentru a se distra, permitandu-le sa exemplifice spiritul inovatiei si spre construirea unei natiuni inteligente in secolul XXI:Micro-bitul care este un instrument educativ si creativ pentru a incuraja cursantii sa se implice active in scrierea pentru calculatoare,iar Arduino este o platforma open-source folosita pentru proiecte de constructii electronice.

Beneficiarii acestui program de mobilitate vor putea la randul lor sa disemineze cunoastintele dobandite in cadrul cursurilor, in beneficiul celorlalti formatori din asociatie dar si din comunitate, dar mai ales in beneficiul cursantilor si implicit al familiilor acestora.

Sustenabilitatea proiectului va fi data de competențele obținute, cele 12 lectii moderne, 1parteneriat,1proiect Erasmus+, cele 3 sesiuni de informare,orientare si consiliere profesionala a adultilor, produsele diseminarii, materiale promotionale,pag. Facebook si utilizarea Aplicatiei Erasmus+

Datorită noilor competențe și experienței acumulate de către participanții la mobilități, va spori dimensiunea europeană a asociației și va crește calitatea actului de formare, schimbându-se astfel mentalitatea privind învățarea pe tot parcursul vieții. Trainerii beneficiari ai acestui curs vor realiza activități de follow-up prin care vor putea disemina atât colegilor, cât mai ales, formabililor și automat si familiilor acestora, precum și comunității locale, atragând astfel și alte organizații în programul Erasmus+.

Acest proiect este finanțat cu susținere din partea UE, prin Programul Erasmus+.

Această comunicare reflectă numai punctul de vedere al autorului, iar UE nu este responsabilă pentru eventuala utilizare a informațiilor pe care le conține.

NOS VOEUX EUROPÉENS- PROIECT EWINNING

Profesor Stoian Ana-Maria Valentina

Școala Gimnazială nr. 49 București

În anul școlar 2019-2020, Școala Gimnazială nr. 49 din București a coordonat proiectul *Nos voeux européens*. Partenerii au fost scoli din Italia, Romania, Franța, Spania și Germania. Comunicarea s-a făcut în limba franceză. Beneficiarii au fost profesorii școlilor partenere și elevii acestora cu vârste cuprinse între 10 și 14 ani.

Crăciunul a reprezentat o oportunitate de a colabora și de a stabili o relație prietenoasă cu elevii din alte țări ale Uniunii Europene. A fost o buna ocazie de a comunica prin felicitările pe care elevii le-au realizat avand ocazia de a face schimb de adrese de mail si de a deschide drumul catre alte colaborari.

Obiectivele urmărite au fost: să îmbogățim cunoștințele și să dezvoltăm competențe lingvistice străine (FLE), să evidențiem importanța învățării limbilor străine, să construim prietenii cu alți elevi și să încurajăm cursanții să se cunoască reciproc, să sărbătorim Crăciunul (fiecare în țara sa, dar împreună)

Procedura de lucru: am colaborat prin email și prin espace eTwinning, în noiembrie am anunțat tema proiectului și școlile participante la proiect, în noiembrie/decembrie s-au realizat felicitările, în decembrie s-au trimis felicitările prin poștă

Felicitările primite au fost folosite pentru a decora laboratoarele de limbi străine și pentru a crea brazii de Crăciun europeni. Dovadă a acestor activități sunt pozele postate în secțiunea Materials din Twin Space a proiectului.

Impactul proiectului asupra elevilor mei a fost unul pozitiv. Interesul și determinarea lor au fost sporite de caracterul transnațional al proiectului. Elevii și-au manifestat dorința de a continua colaborarea cu elevii din țările partenere, dar și de a participa pe viitor la alte proiecte de acest tip.

Elevii au avut ocazia să descopere cultura și civilizația țărilor partenere, și-au îmbogățit competența de a produce texte scrise, cât și de a înțelege textele redactate în limba franceză.

Rolul meu în acest proiect a fost de coordonator alături de colega mea din Italia. Cu ajutorul platformei eTwinning ne-am pus de acord asupra temei proiectului, asupra obiectivelor urmărite și am elaborat strategia de lucru.

Am comunicat fie pe Twin Space, fie prin mail. Comunicarea cu partenerii s-a făcut în limba franceză pe Twin Space. Am răspuns la întrebări și am oferit indicații partenerilor atunci când a fost cazul. Am postat poze din diferite etape de lucru, dar și rezultatele finale. Acestea apar în secțiunea Materials din Twin Space.

Impactul asupra elevilor a fost unul pozitiv. Aceștia au făcut schimb de adrese de mail/instagram/facebook și-au trimis urări video.

NICOLAE IORGA - O PERSONALITATE REMARCABILĂ A CULTURII ROMÂNEȘTI

Educatore Stan Mocan Malvina

Grădinița cu Program Prelungit „Căsuța cu Povești“, Zalău Jud. Sălaj

Vreau să prezint o personalitate foarte importantă, pentru învățământul românesc și nu numai, Nicolae Iorga, acesta s-a născut la 5 iunie 1871, la Botoșani. Studiile liceale le-a făcut la Botoșani și la Iași, apoi studiile universitare la Facultatea de Litere din Iași. Și-a continuat studiile la Ecole Pratique des Hautes Etudes din Paris și la Universitățile din Berlin și Leipzig, unde, în 1893, și-a susținut teza de doctorat, conform dicționarului ”Membrii Academiei Române”, Editura Enciclopedică/Editura Academiei Române”, București, 2003).

În 1894 este numit profesor suplitor la Catedra de Istorie Medie din cadrul Universității din București, inaugurându-și cursul cu lecția ”Despre concepția actuală a istoriei și geneza ei”, iar din 1895 devine profesor titular al Catedrei de Istorie Medie, Modernă și Contemporană de la Universitatea din București. De numele său se leagă înființarea unor importante instituții de cercetare istorică: Institutul de Studii Sud-Est Europene (1914), Școala Română din Paris (1921), Institutul de Istorie Universală (1937), Casa Română de la Fontenay-aux-Roses, Casa Română din Veneția.

În revista ”Dosarele Istoriei” academicianul Dan Berindei ne spune că ”Personalitate complexă, unică în originalitatea ei, Nicolae Iorga se detașează puternic dintre semenii săi, impunând respect și admirație. Inteligența scilpitoare, puterea de muncă rar întâlnită, capacitatea de acumulare, de păstrare și sistematizare a informației științifice caracterizează activitatea acestui mare cărturar”.

În aceeași revistă academicianul Ștefan Ștefănescu scrie: ”Informația enciclopedică făcea din Iorga un continuator al lui D. Cantemir și al larg eruditului, deschizător de drumuri noi în știință, B.P. Hașdeu. În efortul de înnoire și lărgire a viziunii istorice, Iorga l-a avut ca predecesor și dascăl pe A. D. Xenopol, iar asociați în ridicarea istoriografiei românești la nivelul cuceririlor istoriografice ale vremii i-au fost D. Onciul și I. Bogdan”.

În cadrul bogatei sale activități publicistice, Nicolae Iorga a editat și a condus numeroase ziare și reviste, dintre care amintim ”Cuget clar”, ”Drum drept”, ”Floarea darurilor”, ”Neamul românesc”, ”Ramuri”, ”Revista istorică”, ”Revue Historique de Etudes Sud-Est Europeennes”, colaborând totodată la alte publicații ale vremii.

Nicolae Iorga a efectuat cercetări istorice timp de peste 50 de ani, concretizate în peste 1.000 de volume, 12.755 articole și studii, 4.963 recenzii, care acoperă toate domeniile istoriei românilor și ale istoriei universale. A întreprins numeroase investigații în arhivele din țară și străinătate, rezultatele acestora fiind publicate în volume de documente precum ”Acte și fragmente cu privire la istoria românilor” (3 volume, 1895-1897), ”Studii și documente cu privire la istoria românilor” (31 de volume, 1901-1916).

Dintre lucrările sale de sinteză amintim: ”Istoria românilor” (10 volume, 1936-1939), ”Istoria literaturii române în secolul XVIII” (1901), ”Istoria învățământului românesc” (1906), ”Istoria bisercii românești” (două volume, 1908-1909), ”Istoria armatei românești” (două volume, 1910, 1919), ”Istoria artei românești” (1930), ”Istoria Bucureștilor” (1939) ș.a.. A fost un excelent istoric al Bizanțului și al Imperiului Otoman. Cercetările sale s-au extins și asupra istoriei Cruciadelor, a unor popoare balcanice sau a unor state din vestul Europei și a legăturilor acestora cu poporul român. ”Nu este cu putință să-ți alegi un domeniu oricât de îngust și umbrat din istoria română fără să constați că N. Iorga a trecut pe acolo și a tratat tema în fundamentul ei”, spunea George Călinescu.

S-a impus și ca scriitor, cu volume de versuri, jurnale de călătorie, peste 40 de piese de teatru, cele mai multe de inspirație istorică (”Mihai Viteazul”, ”Cantemir bătrânul”, ”Constantin Brâncovenu” ș.a.). Se remarcă, de asemenea, prin volume de memorialistică (”O viață de om, așa cum a fost”), portretistică (”Oameni care au fost”), jurnale de călătorie (”Drumuri și orașe din România”, ”Note de drum. Prin Germania”, ”America și românii din America” ș.a.

A contribuit la îmbunătățirea nivelului cultural al românilor, atât prin scris, cât și prin conferințe ținute la Ateneul Român, în cadrul Ligii Culturale (al cărui președinte a fost începând din 1919) și mai cu seamă în cadrul cursurilor de vară de la Universitatea Populară de la Vălenii de Munte, înființată de el în 1924.

Viața lui Nicolae Iorga nu a stat niciodată sub zodia seninătății. Pentru că scrisul, cuvântul, fapta sa care au atins în multe domenii culmi pe care cultura română nu le întrezărise și pe care nu avea să le întrecă n-au fost concepute și alcătuite nici deasupra vârtoarei, nici în afara tumultului vieții, nici a frământărilor, nu odată dureroase, ale țării sale. Încă de la debutul său precoce – avea doar nouăsprezece ani când i-a luat apărarea lui Caragiale – avea să se afirme trăsătura sa dominantă de caracter și anume setea de adevăr, adevăr spus răspicat mai presus de conjunctură și de conjuncturi, de ierarhii, de inamicii care se adăugau dușmanilor de până atunci.

Nicolae Iorga și-a afirmat tăiosul său spirit critic mai întâi asupra literaturii române din ultimul deceniu al secolului trecut, privită așa cum a privit el orice fenomen, în perspectivă istorică, ca apoi la cumpăna celor două veacuri când se afla la pragul a treizeci de ani de viață să cuprindă sub focul privirii sale scrutaătoare întreaga alcătuire a societății românești”, scrie criticul și istoricul literar Valeriu Râpeanu în volumul de studii ”Nicolae Iorga 1871-1940”, Editura Universității din București, 2006.

La 9 aprilie 1897 a devenit membru corespondent, iar la 26 mai 1910 – membru titular al Academiei Române. A fost, de asemenea, președinte al Secțiunii Istorice a Academiei Române (1924-1927).

Personalitate remarcabilă a culturii românești, a aparținut deopotrivă culturii universale. A fost membru al unor instituții și societăți științifice de prestigiu din întreaga lume: Academie des Inscriptions et Belles Letters din Paris, Academia de Istorie din Santiago de Chile, Societatea de geografie din Lisabona. Nicolae Iorga a primit

titlul de Doctor Honoris Causa al universităților din Alger, Barcelona, Bratislava, Cernăuți, Geneva, Lyon, Oxford, Paris, Roma, Strasburg etc.

Am dorit să mă opresc la Nicolae Iorga, acest mare istoric, în primul rând datorită faptului că în liceu la ora de istorie am auzit despre această personalitate și m-au remarcat faptele sale și modul în care a reușit să se facă remarcat în domeniul său. În concluzie, consider că a fost o mare personalitate culturală, care a contribuit la evoluția învățământului românesc.

LECȚIA DE VOLUNTARIAT ÎN ȘCOALĂ

Prof. Roșu Delora-Gineta

Școala Gimnazială Topliceni, jud. Buzău

Voluntariatul reprezintă o activitate puțin explorată în mediul școlar din țara noastră. Din nefericire, această activitate care necesită timp alocat din timpul liber, voința și determinarea de a face bine altora fără a fi remunerat, este lăsată întotdeauna la sfârșit. Cât de greu este să te dedici unei cauze pentru care să lupți fiind conștient că nu vei avea satisfacții materiale? Nu este greu dacă înțelegi că partea materială nu dictează mereu drumul pe care decidem să îl urmăm. Se întâmplă și situații în care nu ne putem descurca fără un ajutor financiar minim, dar de cele mai multe ori a te decide să devii voluntar este egal cu a te decide să ajuți indiferent de piedicile pe care vei fi nevoit să le treci. Te poți întreba care este rostul implicării tale într-o asemenea activitate. Te poți gândi că nu vei fi tu cel care va salva lumea, dar știi în sufletul tău că, ceea ce faci pentru alți oameni, care așteaptă

o mână de ajutor, este cu adevărat important. Ca profesori, ar trebui să fim mai implicați, să ne învățăm elevii că voluntariatul le poate aduce multe satisfacții.

Trebuie să-i ajutăm să simtă starea de bine pe care o au după o activitate de voluntariat care nu se poate compara cu nimic altceva. Vor ajunge să își dorească să facă mai mult, să ajute mai mulți oameni care au o nevoie reală de ajutorul lor. Lucrând cu oameni și pentru oameni ajungi să te legi sufletește de aceștia. Ca voluntar, stabilești conexiuni spirituale cu oamenii pe care îi ajuți. Aceste legături nu se rup ci se întăresc în timp. Le afli poveștile de viață, înțelegi mediul din care vin, realizezi că sunt într-un impas și că au nevoie de cineva care să facă ceva pentru ei. Indiferent cât de puțin, acest puțin contează. El poate fi acel imbold care să le ofere o șansă, să le deschidă un drum, să înțeleagă că nu sunt singuri și că orice obstacol poate fi depășit. Le oferi speranță și ce poate fi mai frumos decât să oferi speranță? Aceste lucruri te schimbă, își pun amprenta asupra ta ca om. La rândul tău devii un om mai bun, mai îmbogățit sufletește. Realizezi că ești un om norocos nu doar pentru că nu te afli într-o situație în care să ai nevoie de ajutor din partea celorlalți ci pentru că rolul tău este mai important decât ai crezut vreodată. Rolul tău este acela de a face ceva pentru comunitatea din care faci parte, de a da ceva înapoi comunității în care ai crescut. Această schimbare se produce mai întâi în sufletul tău și apoi se răsfrânge asupra oamenilor din jur. E important să iei atitudine, să nu treci indiferent pe lângă oamenii care au viața îngreunată și sunt lipsiți de speranță. A readuce zâmbetul pe fața unui copil sau adult este un lucru minunat. Îți spui de fiecare dată când reușești că ai fi putut face acel lucru mai devreme, că mult mai mulți oameni ar fi putut avea o schimbare în viața lor. Nu e niciodată târziu să faci acest pas, poți deveni voluntar la orice vârstă.

Experiența pe care o vei dobândi ca voluntar este neprețuită. Te poate ajuta în alegerea unei viitoare cariere, îți poți da seama ușor de lucrurile pe care le poți face într-un viitor apropiat. Schimbarea începe cu fiecare dintre noi, elev sau profesor, o dată ce înțelegem că a face bine nu costă. A-ți rupe din timpul tău pentru a deveni mai activ din punct de vedere social nu te costă. A sta de vorbă cu tineri care nu întrezăresc ceva bun în viitorul lor, cu copii care se simt dați deoparte, cu bătrâni care se simt inutili, nu costă. A oferi un zâmbet, o vorbă de încurajare, o doză de optimism nu costă. Aceasta este lecția principală pe care ar trebui să o predăm în școli. Să ne învățăm copiii că lumea se poate schimba în bine datorită lucrurilor bune pe care le putem face pentru cei ce ne înconjoară. Să îi învățăm că oamenii vor avea mereu nevoie de ajutorul lor, dar și că un gest mic contează enorm.

Elevii nu sunt reticenți la activități de voluntariat dacă profesorii lor le explică rostul acestora și importanța lor. Ei sunt deschiși la a-și ajuta colegii aflați în situații dificile, sunt dispuși să doneze puțin din puținul lor și sunt conștienți că binele făcut se va întoarce. Educarea copiilor în acest sens, atât de către părinți cât și de către profesori, este cheia și soluția de care avem nevoie să schimbăm lucrurile. Includerea activităților de voluntariat în cadrul activităților extrașcolare ar trebui să devină o prioritate pentru orice școală. Doar implicând elevii în astfel de activități îi putem învăța că a deveni voluntar e o normalitate care există în orice țară civilizată. Să îi învățăm că si ei, ca voluntari, vor avea de câștigat din acțiunile lor. Vor deveni mai buni, mai responsabili, mai atenți la nevoile celor din jur și se vor simți mai împliniți.

STORYTELLING AS A REDEMPITIVE FORCE IN *THE TRIAL OF THOMAS BUILDS-THE-FIRE* BY SHERMAN ALEXIE

– Studiu de specialitate –

Prof. Adriana Bucioc

Colegiul Național Pedagogic „Constantin Brătescu”, Constanța

The hardships experienced by Native Americans have altered their image of the past, of their own history and the prospect of their future lives. This paper aims at proving that storytelling in *'The Trial of Thomas Builds-the-Fire'* by Sherman Alexie can act as a healing and redemptive force for the Native Americans in the context of continuous conflicts with the American authorities. We focused on the image of the storyteller as a trickster, on the three stories told by Thomas Builds-the-Fire in the courtroom and their power to reconnect the present and the past and also on the process of storytelling and some of its attributes.

The storyteller is a trickster, a traditional figure endowed with almost magical powers. He is either feared by those who are not accustomed to such practices or acclaimed by his people due to the awakening impulses transmitted to them unconsciously. Thomas is described by one of the BIA (Bureau of Indian Affairs) officials as "A storytelling fetish accompanied by an extreme need to tell the truth. Dangerous." (Alexie 93) In fact, the officials considered him a threat because he "had once held the reservation postmaster hostage for eight hours with the idea of a gun and had also threatened to make significant changes in the tribal vision." (Alexie 93) The essence of the utterances or noises made by Thomas is incomprehensible for the white people that arrested him. In fact, he proves to be more profound than his oppressors; moreover, the Native Americans witnessing his stories react immediately:

"But recently Thomas had begun to make small noises, form syllables that contained more emotion and meaning than entire sentences constructed by the BIA. A noise that sounded something like rain had given Esther courage enough to leave her husband, tribal chairman David WalksAlong, who had been tribal police chief at the time of Thomas Builds-the-Fire's original crime." (Alexie 94)

Thomas proves to be very determined. He is committed to his will of remaining silent and he has not communicated with anyone through stories, letters or cards for twenty years. That is why "all his stories remained internal" (Alexie 94). Thus, he seems to acquire both wisdom and supplementary strength. His name *'Builds-the-Fire'* acquires symbolic features as the fire is purifying and makes the Indian tradition sacred. It also reinforces people's pride in their heritage. The verb *'to build'* adds a positive element and one might assume the fire has no negative connotations in this case.

Thomas becomes the narrator of three stories, the voice of three characters from the past that can still be heard: in the first one he is a pony that recalls his ordeal when Colonel George Wright ordered his soldiers to steal

800 horses, slaughter most of them and then transport the rest of the animals to the Coeur d'Alene Mission by train. We find out the pony managed to fight back in his own manner: he pretended to be weak and passive at first when letting somebody saddle and ride him, but then he revealed his anger by refusing to let anybody else ride him despite the beatings he had to endure. In the second story, Thomas becomes Qualchan, a warrior who escaped after a fight for his people and who was deluded into going back to Colonel Wright's camp and later on hanged together with six other Indians, one of whom was absolutely innocent. Ironically, now there is a golf course named after Qualchan in the valley where he was killed. The third story is told through Wild Coyote's voice, a sixteen-year-old Indian who took part in a battle. The fight between Steptoe's soldiers and the Indians was caused by the repeated lies of the white people. Although Steptoe tried to negotiate a peace treaty, the Indians did not trust them anymore. Wild Coyote sincerely admired the courage of their opponents. He killed a soldier with an arrow and then he shot another one. While trying to take the latter's scalp, he was shot in the shoulder by him. He does not regret having to take part in that battle but he is truly sorry for the men that lost their lives. Quite surprisingly, the real Thomas Builds-the-Fire is charged for the two deaths. In fact, we are not fully aware of the distinction between present reality and the past reality as told by Thomas.

Representations of Native Americans have had a huge role in constructing the image they have about themselves but also the way others perceive them. Thomas feels the urge to restore the balance between the degrees of truth revealed by the two seemingly opposed parties as official documents have no entries for the crimes disclosed by Thomas or do not present the facts seen from both angles. Storytelling manages to create a connection between the past and the present:

"Assuming the role of lawyer, defendant, and witness, he engages in a process of storytelling, challenging so-called Indian crimes and providing evidence for Euro-American crimes silenced in official Washington state histories." (Archuleta 44)

In this way, he highlights symbolic figures of the past. Thomas embodies characters from the past that no longer live but whose contribution to the struggle and survival of the Native Indians is visible in the present:

"The power of storytelling to bring back the oppressed Indian identities as proud warriors contrasts with the officials' suppression of the truth. Such is the representation of the world in which the stereotypes are restraining the Native Americans. But with such hardship in present times, the Indians are more willing to relate to their proud traditions and storytelling. The storytelling is a call to shed the oppression and the stereotypes and regain the traditional identities of the past that should continue beyond the present." (Kim 76-77)

The process of storytelling is presented as a ritual. Thomas closes his eyes when beginning his stories in an attempt to detach himself from the raw reality of life and more specifically from the courtroom or the bus that leads him to Walla Walla State Penitentiary. In this way, his stories may acquire the power of dreams or visions, may heal old wounds or reshape the Indigenous people's identity and inspire them to take action. In fact, the Native Americans witnessing the trial are enflamed by the refusal to admit defeat clearly stated by the narrators of the

three stories: "The courtroom burst into motion and emotion." (Alexie 99), Eve Ford reacted violently and was arrested, the judge decided to restore order by forcing the audience out of the room, Thomas's supporters fought with the police for eight hours after the verdict.

The stories follow a circular pattern as if trying to suggest a never-ending rite. Stories and reality intertwine naturally throughout the whole piece of writing:

"I lived that day [...] and galloped into other histories" (Alexie 98)

"Thomas closed his eyes, and a new story was raised from the ash of older stories" (Alexie 98)

"Builds-the-Fire [...] said as he was transported away from this story and into the next." (Alexie 102-103)

The final line of the short story *"Thomas closed his eyes and told this story."* (Alexie 103) exemplifies the same idea of circularity and becomes a cyclical ending as Thomas is taken to prison and, after being asked by his fellow companions, begins to tell *"this"* story. In this way, there is room for interpretation: despite being punished and taken to prison because of his stories, Thomas remains a free spirit that continues his symbolic fight by means of storytelling.

By the use of interactive narration, illustrative heroic figures from the past and identification with those legendary characters, Thomas revitalizes the small community he is part of. Furthermore, he acknowledges and admires the bravery and honesty of the soldiers and warriors coming from both sides. He chooses storytelling as a powerful tool that brings about reconciliation and healing. As it has been demonstrated, this course of action restores justice and saves everybody from error and misjudgement. The solution envisaged here is not another episode of violent punishment, but a call for peace, understanding and cultural awareness.

Bibliography:

1. Alexie, Sherman. "The Trial of Thomas-Builds-the-Fire." *The Lone Ranger and Tonto Fistfight in Heaven*. New York: Harper Perennial, 1994. 93-103.
2. Archuletta, Elizabeth. "'An Extreme Need to Tell the Truth': Silence and Language in Sherman Alexie's 'The Trial of Thomas Builds-the-Fire'". *Sherman Alexie: A Collection of Critical Essays*. Eds. Jeff Burglund and Jan Roush, Salt Lake City: The University of Utah Press, 2010. 44-61.
3. Kim, Eugene. "Storytelling: The Finder of True Native American Identity". *Discoveries*, No. 9, Spring, 2008. 73-77
4. Moore, David L. "Sherman Alexie: irony, intimacy and agency". *The Cambridge Companion to Native American Literature*. Eds. Joy Porter and Kenneth M. Roemer, New York: Cambridge University Press, 2005. 297-308.

MANAGEMENTUL TIMPULUI CA ȘI RESURSĂ ÎN ORGANIZAREA ONLINE A LECȚIILOR DE ARTE VIZUALE

Prof. Dumitrașcu Raluca Magdalena
Școala Gimnazială Nr. 49, București

Timpul reprezintă o resursă valoroasă în parcursul didactic. Acesta trebuie gestionat și valorificat cu măiestrie și responsabilitate pentru a obține motivarea elevilor și maximum de performanță.

În artele plastice activitățile sunt cu predilecție practice, desenul, pictura, colajul, modelajul necesitând materiale și instrumente specifice de lucru- creioane, culori, panză, paletă cât și organizarea acestora înaintea începerii activității.

În ultimul an școlar ne-am confruntat cu provocarea școlii online. Aceasta reprezintă o noutate deoarece implică atât aspecte legate de cunoașterea tehnologiei cât și aspecte legate de psihic – adaptabilitate, și aspecte materiale, fiecare plecând de la premise diferite, situație cu totul opusă celei tradiționale în care toți elevii erau beneficiarii acelorași posibilități prin accesul fizic în sala de clasă, la materialele didactice și la îndrumarea directă a profesorului. În cazul artelor plastice pregătirea pentru lecție este și mai meticuloasă, aceasta necesitând și organizarea materialelor de lucru pe masa înaintea începerii orei.

Managerierea timpului în online este o activitate ce necesită o bună pregătire și multă dedicație. Pregătirea acestor ore este foarte importantă, copiii trebuind să simtă contactul cu profesorul, cu lecția, ei trebuiesc atrași cu un entertainment special pentru a putea fi implicați. Desigur, orele online reprezintă o provocare crescută pentru toate materiile dar pentru artele plastice în mod special, având în vedere faptul că avem de stimulat nu numai pregătirea mentală a elevului pentru declanșarea procesului de creație cât și realizarea practică a lucrării.

În organizarea orei de arte vizuale online pornesc de la păstrarea aceleiași structuri de timp ca și a lecției clasice. Pregătirea materialelor de documentare este foarte importantă deoarece postările pe platformă rămân la dispoziția copiilor. În acest sens se vor selecta înaintea începerii orei fotografii, filme documentare, link-uri utile, și, bineînțeles, o prezentare schematizată a părții teoretice a lecției.

Managerierea resursei de timp necesită focus și îndrumare permanentă, fiecare moment trebuind valorificat. Începem introducerea prin reactualizarea cunoștințelor anterioare și prezentarea celor noi pe baza materialelor de documentare iar partea de teorie nu are voie să dureze mult. Astfel, în 10 minute se reactualizează și se prezintă teoria și apoi începem partea de stimulare a creativității. Lecția trebuie să fie interactivă iar copiii antrenați pentru răspunsuri. Acest aspect nu este tocmai ușor de realizat, legătura directă, fizică, conexiunea umană fiind înlocuită de cea virtuală prin intermediul ecranului. Emoțiile sunt mai greu de transmise iar introducerea în

atmosfera temei necesită un grad mai înalt de inducere a stării de creație însa un bun orator se va apropia cu dibăcie de mentalul elevilor.

Partea practică este cea care trebuie susținută cu maiestrie de catre profesor, ea se bazează pe tehnica de lucru, pe manevrarea instrumentelor, pe amestecarea culorilor, pe obținerea de tonuri si nuanțe. Partea practică este cea mai importantă din punct de vedere a resursei de timp alocate. Daca un elev nu se descurcă în obținerea efectelor artistice care sa îi evidentieze sentimentele puse in lucrare acesta va fi nemulțumit de rezultat și cel mai probabil va abandona planșa. Pentru aceasta va trebui sa organizăm momente dedicate din lecție în care să le explicăm copiilor cum sa obțină prin exerciții tema si tehnica. Abia apoi putem trece la executarea lucrării propriu-zise.

Ca profesor de arte vizuale trebuie sa urmaresc fiecare etapă de lucru a unei planșe, să intervin cand este nevoie și să îi susțin pe elevi prin încurajari in a-și exprima trăirile cât și în a realiza aspectul plastic al lucrării. Etapele de lucru pentru o planșă sunt cele clasice, începem cu schița apoi adăugăm culoarea pe forme suprapuse pentru a reda profunzimea/ adâncimea iar la final rămân detaliile și redarea atmosferei. Acestea le vom face cerându-le copiilor pe rând să prezinte lucrarea la camera video sau să o posteze în timp real pe platformă pentru a face corectura. Trebuie menționat aici că este necesar ca elevul sa se simta liber in exprimare, stimulându-i astfel imaginatia. Observațiile pe care le facem trebuie sa fie pur constructive.

După părerea mea, orele de Educație plastică/ Arte vizuale trebuie sa decurgă într-o maniera dinamică în care elevii să se simtă provocați fără a fi presați, fara a-i încărca, fără a-i stresa, să lucreze cu plăcere pentru a rămâne pe viitor cu aceasta deprindere reconfortantă și plină de satisfacție, dar și pentru formarea unei culturi artistice.

CE ÎNSEAMNĂ SĂ FII UN PROFESOR BUN?

**Prof. înv. primar Mihai Violeta,
Școala Gimnazială „Mihai Viteazul” Alexandria, Teleorman**

Școala este o „organizație care învață”, dar nu e totdeauna și un loc al învățării: școlile rezistente la noutate și la schimbare, nu sunt cu siguranță un astfel de loc, organizațiile care învață sunt flexibile, adaptabile, inovatoare și responsabile. Cel mai mare dușman al învățării organizaționale este incapacitatea de a ieși din propriul sistem de gândire, dintr-un cerc vicios de practici, de experiențe și de reguli, pe care organizația ajunge să le considere imuabile.

Rolul profesorului rămâne mereu în prim plan în opera de formare a personalității elevilor. Cu toate că a sporit și influența altor factori în procesul educației, profesorul își păstrează numeroase prerogative în acest domeniu. El rămâne principalul modelator al personalității elevilor, începând de la imprimarea unei conduite externe, până la formularea aspirațiilor și idealurilor lor de viață.

Efectele activității și personalității profesorului au făcut obiectul unor cercetări de pedagogie, psihologie pedagogică și de sociologia educației, urmărindu-se ridicarea eficienței activității pedagogice în general și a profesorului în special. Sporirea funcției profesorului de confident, consilier, transmițător al valorilor culturale, a lărgit câmpul de activitate și a accentuat interdependențele.

Principalele direcții de cercetare științifică privind rolul profesorului au fost: Personalitatea sa;

- ✚ Rolul și funcțiile sale;
- ✚ Comunicarea și relațiile cu elevii;
- ✚ Pregătirea și perfecționarea;

Voi trece în revistă fiecare din aceste direcții, bazându-mă atât pe experiența mea didactică de peste 25 de ani la catedră, dar și pe opiniile formulate de propriii mei copii, așadar un punct de vedere ca părinte și, în egală măsură, voi ține cont de opinia părinților, „ extrasă ” într-un mod obiectiv, în urma interacțiunilor cu aceștia atât în mediu informal al școlii, dar și din implicarea lor în activitățile extrașcolare desfășurate împreună cu elevii.

Profesorul este un partener de dialog.

Întotdeauna dialogul, fie că este purtat cu elevii, fie că este purtat cu părinții, clarifică, explică, nuanțează, calmează, echilibrează, vindecă, soluționează o situație, o problemă, un fapt de viață, până la urmă.

Zilnic, acest dialog clădește colectivul de elevi, în simțalitatea sa, dar și pe fiecare membru al său. Întotdeauna ofer explicații adaptate la particularitățile faptice, îmi place să fiu un bun ascultător și să determin elevii să ajungă ei înșiși la concluzii pe care să și le însușească și să le interiorizeze.

Un profesor bun este constructivist.

Constructivismul este o teorie a învățării diferită de educația tradițională, bazată pe un suport metodologic puternic în practica educativă. Profesorii constructiviști pun mai puțin accentul pe instruirea elevilor și mai mult pe construirea competențelor cognitive, fizice, atitudinale, emoționale și sociale ale copiilor.

Profesorul de acest tip iubește jocul, nu se dă în lături să experimenteze, iubește și respectă oamenii pentru ceea ce sunt ei-deși uneori poate fi mai dificil, este pasionat de lectură, se perfecționează tot timpul, căutând noi căi de automodelare.

Astfel, copiii participă cu plăcere la ore, fiindcă fiecare oră este unică, fiecare oră aduce puțină provocare, dar și amuzament, chiar și în școala online , unde totul pare departe...și lipsit de empatie.

Un profesor bun este echitabil.

Un profesor bun se menține el însuși la standardele impuse elevilor săi. El aplică reguli pe care le respectă la rândul său, pentru a consolida o legătură apropiată și sinceră cu copiii.

O regulă simplă pe care o respect, este, poate să vă pară amuzant, să nu bem apă în timpul orelor de curs, cu excepția faptului când este o situație deosebită. Astfel, vorbind mult și

având activități și în pauze, eu, ca și profesor, simt nevoia de a bea apă în timpul orelor. De cele mai multe ori nu o fac, dar am aflat cât de generoși sunt copiii să îmi acorde permisiunea unei „situații excepționale” și să mă pot hidrata când este nevoie. Bineînțeles că acest lucru se întâmplă pe hol, în timp ce în clasă este o atmosferă pozitivă, deoarece copiii tocmai au manifestat empatie față de „doamna”!

Un profesor bun este adaptabil.

Performanța se obține și printr-o adaptabilitate sporită, schimbând activitățile spontan, pe fondul unei situații neprevăzute. Dacă elevii par să nu înleagă un concept, de pildă, un profesor adaptabil trebuie să identifice pe loc modalitatea mai bună prin care să-l explice.

În acest sens, lumea digitală este de partea profesorilor. Am acces la platforme cu un înalt grad de interactivitate, cu aplicații 3D, pe care le folosesc mai ales în lecțiile de științe ale naturii (elevii mei fiind clasa a III-a), dar la fel voi proceda și la geometrie sau la predarea noțiunii de fracție.

Un profesor bun este atent la nevoile individuale.

El observă- fără să categorisească, ascultă- fără să eticheteze, încurajează –fără să discrimineze pozitiv, știe cum să modeleze cerințele astfel încât ele să stimuleze dezvoltarea fiecărui copil.

S-a întâmplat să existe situații conflictuale între elevi, mici orgolii rănite, replici acide învățate din filme. Pentru a rezolva problemele pe loc, încă din clasa pregătitoare am făcut constant exerciții de dezvoltare a inteligenței emoționale la copii. Desigur că drumul este lung, dar perseverând, vom putea fi mai atenți la nevoile celorlalți și le vom putea cunoaște mai bine pe ale noastre.

Profesorul bun știe să lucreze în echipă.

Și o face zilnic, fiind membru al comunității școlare- acest lucru însemnând elevi, părinți, colegi și personal auxiliar. Uneori relațiile merg de la sine, alteori este nevoie de efort, de înțelepciune și de calm, însă școala este un organism viu, veșnic aflat într-o stare de echilibru sensibil.

Desigur că fiecare dintre dumneavoastră puteți adăuga listei alte caracteristici pe care vi le recunoașteți și care vă fac să fiți un profesor bun. Nu încetați să adăugați acestei liste noi idei, noi trăsături, fiindcă aceasta este calea minuoasă către excelența în cariera de dascăl.

VÂRSTA RAȚIUNII – VÂRSTA CUNOAȘTERII

Prof. inv. primar Ardelean Cristina-Daniela

Școala Gimnazială „I. G. Duca” Petroșani-Hunedoara

„În educație stă marele secret al perfecțiunii naturii omenesti.” (Kant)

În toate timpurile și orânduirile sociale a existat o atitudine favorabilă de încredere în forța și rolul educației. În acest sens, dascălul este primul pion care trebuie să deschidă perspective. Pentru a avea succes în această muncă, învățătorul trebuie să aibă competențe cognitive, apoi relaționale, cât și comportamental-

atitudinale. El trebuie să îndeplinească standardele de performanță ce se fundamentează pe un sistem de principii care exprimă concepția actuală asupra conținutului specific al profesiei didactice și asupra calităților unui bun pedagog.

Aceste principii, numite și principii-nucleu, cer învățătorului să cunoască domeniul și didactica disciplinelor predate, să-și cunoască elevii și să asiste la propria lor dezvoltare, să se integreze activ în comunitatea locală, să aibă o atitudine reflexivă și să promoveze un sistem de valori în concordanță cu idealul educațional.

Învățătorul trebuie să cunoască foarte bine specificul comunității sociale al zonei unde lucrează, exigențele școlii, apoi să cunoască temeinic colectivul de elevi. Toate acestea încep o dată cu primirea unei noi generații de copii.

Se știe că intrarea în școală reprezintă ultima fază a copilăriei. Cunoscută ca fiind vârsta cunoașterii sau vârste rațiunii, această perioadă este cuprinsă între 6 și 10 ani.

Interesul pentru școală, manifestat de adulții semnificativi pentru copil, adică părinți, bunici, rude apropiate, creează o așteptare psihologică destul de mare pentru preșcolarul care va păși pragul clasei pregătitoare. Totuși, intrarea copilului în școală poate îmbrăca, pe alocuri, caracteristicile unui adevărat șoc și solicită o amplă mobilizare a capacităților de adaptare.

Odată cu intrarea copilului în sistemul școlar, învățarea devine tipul fundamental de activitate. Pe parcursul a cinci ani de mică școlaritate, copilul își însușește deprinderile de scris-citit, calcul, unele cunoștințe elementare din domeniul științelor naturii, geografiei, istoriei. Se poate considera că există două sub-etape ale perioadei școlare mici: sub-etapa de alfabetizare, specifică claselor pregătitoare, I și a II-a și sub-etapa de consolidare a alfabetizării, ce corespunde claselor a III-a și a IV-a.

În prima sub-etapă, are loc adaptarea treptată la rolul de școlar, copilul mai păstrând caracteristici ale perioadei anterioare, adică atenție fluctuantă, nevoia de joc, aprobarea adultului etc.. Atenția copiilor este încă fluctuantă fiind atrasă mai ales de evenimente concrete din mediul înconjurător. Inteligența este implicată în stabilirea de relații concrete și mai puțin în raționamente abstracte. Memoria este mai mult vizuală decât verbală. Tendințele spre joc sunt pregnante, în această perioadă prin intermediul jocului făcându-se trecerea spre activitatea de învățare.

Afectivitatea capătă o oarecare stabilitate, în comparație cu perioada preșcolară, dar este încă fluctuantă și contextuală. Copilul începe să acorde din ce în ce mai multă atenție regulilor impuse de cerințele statutului de școlar.

În a doua sub-etapă școlară, copilul începe să se intereseze de cunoștințele din diferite domenii, de competițiile sportive, de activitățile artistice, de viața colectivului clasei din care face parte. Atitudinea față de reguli se schimbă ușor. Controlul și autocontrolul respectării acestora începe să fie testat, adică spun când colegii săi greșesc dar și omit să-i atragă atenția învățătoarei când regulile sunt încălcate. Acționează un fel de înțelegere și o discretă solidaritate de vârstă.

Copilul progresează în activitatea de scris-citit, dobândește tehnici intelectuale de învățare, cum ar fi de exemplu redactarea planului de idei sau elaborarea rezumatului.

Gândirea se organizează în jurul unor noțiuni fundamentale: de timp, de număr, de cauză, de mișcare. Ritmul de desfășurare al activităților devine mai vioi, mai alert și activitatea intelectuală este mai intensă. Se dezvoltă capacitatea de înțelegere, se lărgeste orizontul intelectual și cultural.

Jocul de competiție devine palpitant. Copilul participă activ la viața echipelor din care face parte. Jocurile stimulează și organizează coordonarea motorie și influențează integrarea acțiunilor în obiective de grup.

În general, pe perioada școlarității mici, personalitatea, deși încărcată de responsabilități relativ numeroase și dificile, traversează o perioadă de expansivitate. Forțele fizice și psihice ale copilului încep să se exprime și să provoace acestuia o auto-dezvăluire a posibilităților, situație care îl mulțumește pe copil și-i creează conștiința unei mari independențe.

Bibliografie:

1. Albu, Gabriel, 2003, *În căutarea educației autentice*. București, Editura IRI.
2. Allport, Gordon W. 1981, *Structura și dezvoltarea personalității*. București, Editura Didactică și Pedagogică.
3. Badea, Elena, 1997, *Caracterizarea dinamică a copilului și adolescentului*. București, Editura Tehnică.

IMPORTANȚA STIMULĂRII STIMEI DE SINE A ELEVILOR PENTRU OBTINEREA SUCCESULUI ȘCOLAR

**Prof. înv. primar Radu Mihaela Silvia
Școala Gimnazială Nr.49, București**

Motto: „Stima de sine este o adevărată baghetă magică prin care putem forma viitorul unui copil. Stima de sine a unui copil poate afecta fiecare domeniu din existența lui, de la prietenii pe care și-i alege și felul cum va învăța în școală, până la ce fel de slujbă își va alege și ce persoană își va selecta pentru a se căsători.”
(Stephanie Martson)

Pe parcursul vieții unei persoane, respectul său de sine se dezvoltă în funcție de vârsta individului. Astfel că în timpul pre-adolescenței, se va dezvolta un sentiment sporit al conștiinței sociale datorat pe de o parte creșterii semnificative a numărului celorlalte persoane importante din viața copiilor, precum și prin internalizarea valorilor și a normelor specifice societății.

Stima de sine a elevului și modul în care acesta se vede pe sine în relație cu ceilalți și cu activitățile pe care le desfășoară zi de zi își va pune amprenta asupra stării de spirit, dar și asupra succesului sau insuccesului activităților desfășurate. O imagine de sine bună, încurajată de profesor (atât verbal, cât și prin modalități non-verbale care, de multe ori, au un efect mai puternic) va duce la efectuarea cu succes a unor activități diverse, iar sentimentul de împlinire generat va genera noi și noi împliniri.

Încurajarea din partea profesorului poate fi însă, uneori, contraproductivă, elevul ajungând să fie dependent de aprecierile celor din jur și să se considere pe sine bun doar pentru că ceilalți îl consideră așa. În momentul în care această apreciere încetează, el începe să își pună întrebări cu privire la potențialul său și valoarea sa ca persoană. Ori, fundamentul acestei stime de sine este bine să fie unul interior, bazat pe conștientizarea internă a forțelor proprii, și nu unul exterior, bazat mai mult pe ceea ce spun alții despre mine.

Chiar dacă atrag critici și dezamăgiri, greșelile, în interiorul persoanei care vrea să își dezvolte stima de sine, vor fi văzute ca pași normali spre dezvoltare, ca trepte, ca încercări. Bineînțeles că tendința generală a oamenilor din jur este de a descuraja elevul, copilul tânărul sau chiar adultul în momentul în care acesta a întâmpinat o anumită dificultate. Însă această concepție este greșită, întrucât nu aduce niciun beneficiu nimănui: nici celui care a avut parte de un insucces (minor sau important), nici celor care generează astfel de idei descurajatoare.

Copilul, indiferent de vârstă, ar trebui ajutat să înțeleagă cele Șapte Principii Înțelepte inventariate și discutate pe larg în cartea lui Stephen Glenn și Jane Nelsen. Un prim principiu se referă la percepția propriei capacități. Chiar dacă elevul, de exemplu, nu se descurcă bine la școală, chiar dacă nu este apreciat nici de profesor, nici de părinți acasă, conform acestui principiu, el este conștient de ceea ce este capabil, de puterea lui interioară, de domeniul la care el se pricepe cel mai bine (chiar dacă acest domeniu nu se regăsește printre materiile predate în școală, în cadrul educației formale). El este conștient de valoarea sa, de domeniile în care el este bun, iar aceste dezaprobări sau insuccese pe plan școlar sunt percepute punctual, iar nu ca o reflectare a întregii sale personalități și ca o oglindă a competențelor sale.

Următoarele principii se referă la percepția importanței în relațiile primare (elevul știe că este o persoană importantă în contextul în care se află, că el contribuie semnificativ la bunul mers al lucrurilor – fie și în sala de clasă – prin simpla lui prezență și prin comportamentul adecvat), percepția influenței personale asupra vieții (elevul este conștient de faptul că nu lucrurile i se întâmplă, ci că el, prin atitudinea și prin mentalitatea adoptate, determină contexte și interacțiuni din jurul lui. El știe că poate influența într-o anumită măsură ceea ce se întâmplă cu el și poate decide cum să răspundă în anumite împrejurări).

Un alt principiu se referă la abilitățile intrapersonale, dar și la capacitatea de a-și înțelege propriile emoții și de a le folosi pentru a se dezvolta pe sine dar și relațiile cu cei din jur. Abilitățile interpersonale (de adaptare, comunicare, ascultare, empatie, colaborare, cooperare sau chiar și coordonare) sunt foarte importante, alături de cele sistemice (de responsabilitate, seriozitate, flexibilitate și integritate) și de cele de judecată (capacitatea de a-și folosi înțelepciunea și de a evalua anumite situații în funcție de conștiința și valorile proprii).

Toate aceste Șapte Principii Înțelepte nu pot fi învățate de elevi din cărți, nu pot fi explicate nici de profesor/ diriginte / învățător la școală, și nici de părinte acasă. Elevii pot să descopere toate aceste lucruri, să le dezvolte și să se perfecționeze ca indivizi doar prin propria experiență. Aceste elemente nu pot fi învățate teoretic, stima de sine nu este înțeleasă și aplicată citind despre ea, ci, pur și simplu, trăind în această lume împreună cu

colegii, cu profesorii, cu familia, cu prietenii, cu întreaga societate, descoperind zi de zi noi valențe ale acestei existențe, trăind dezamăgiri și învățând din propria experiență cum să se raporteze la fiecare situație în funcție de particularitățile ei pentru ca ei, în sufletul lor, să fie liniștiți și să își aibă sentimentul propriei valori, indiferent de ce se întâmplă în exterior: de o notă mică, de un proiect nereușit, de descurajările din partea profesorilor, părinților, colegilor sau prietenilor.

Pentru a dezvolta stima de sine a unui elev, profesorul trebuie, în primul rând, să îl încurajeze să își dezvolte propriul mod de a se evalua, independent de ce se întâmplă în exterior, de ce aude de la ceilalți sau de ce i se repetă în mod constant, pe baza experiențelor mai puțin plăcute pe care le-a avut în domenii mai puțin potrivite lui de-a lungul timpului. În al doilea rând, amintirea faptului că greșelile sunt pași normali spre învățare dar și spre dezvoltare personală este un alt mod prin care stima și imaginea de sine a unui elev pot crește în momentul întâmpinării unui insucces. În al treilea rând, pentru a putea modela concepția elevului față de sine este necesar ca profesorul să cunoască modul în care elevul gândește, vede viața, se vede pe sine, vede întâmplările zilnice din jurul său și le interpretează. Discuții deschise cu elevul prin care profesorul descoperă modul său de a gândi sunt o oportunitate a a-i modela gândirea și percepția despre viață și lume, astfel încât să dezvolte o imagine benefică a încrederii și stimei de sine. În al patrulea rând, stima de sine și imaginea de sine vor fi îmbunătățite dacă elevului i se explică faptul că munca depusă constant (fie ea intelectuală sau fizică, în domeniul școlar sau în domeniul preferat de elev) este necesară pentru îmbunătățire, și nu pentru perfecțiune.

Întotdeauna vor exista eșecuri mai mari sau mai mici, dezamăgiri, lucruri făcute mai puțin bine. Acest lucru nu înseamnă că elevul nu a muncit destul și ca nu este încă perfect. Ci că anumite aspecte pot fi îmbunătățite în viitor, această îmbunătățire desfășurându-se pe tot parcursul vieții. Nu există un moment în care elevul este perfect, iar atunci și abia atunci va avea o imagine de sine bună și o stimă de sine crescută. Nu. Această concepție este greșită. Perfecționarea va avea loc la nesfârșit, neexistând om perfect, ci perfectibil. Greșeli sau insuccese vor fi, însă acestea nu trebuie să afecteze stima de sine a elevului. Întotdeauna este loc și pentru mai bine, întotdeauna se poate depune mai multă muncă, însă munca este pentru îmbunătățire, nu pentru a atinge perfecțiunea.

Copiii care vor dezvolta o stimă de sine sănătoasă, fiind ghidați de profesori și nu numai în acest proces de auto-descoperire, se vor bucura de interacțiunile cu ceilalți din jur și se vor simți confortabil în diverse situații sociale și activități de grup, și, prin urmare, succesul, realizările dar și raportarea potrivită la insucces vor fi abordate cu inteligență, iar drumul spre perfecționare și continuă îmbunătățire va fi mult mai ușor și mai plăcut.

Bibliografie:

1. Cucoș, Constantin, *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași, 2002;
2. Goleman, Daniel, *Inteligența emoțională*, Editura Curtea Veche, București, 2008;
3. Joița, Elena, *Management educațional*, Editura Polirom, Iași, 2000;
4. Nelsen, Jane; Ed.D.; Escobar, Linda, *Disciplina pozitivă*, Editura Playful Learning Jucării Educaționale, Cluj Napoca, 2016.

THE THIRST FOR KNOWLEDGE IN *THE TEMPEST* BY WILLIAM SHAKESPEARE**– Studiu de specialitate –****Prof. Adriana Bucioc****Colegiul Național Pedagogic „Constantin Brătescu”, Constanța**

In order to decipher the secrets of nature and of the intricate relationships between humans, the characters in *The Tempest* by William Shakespeare are aware of the immense power of education. This paper focuses on the thirst for knowledge, one of the forces that set things in motion. Teaching and learning are closely connected with language and books throughout the whole play in an exquisite artistic form.

Most of the characters in this play undergo a process of study up to a certain level. The outcome depends not only on their intellect but also on their ideals. "Magic was a possible and essential method of probing into systems of knowledge and belief in the Elizabethan world, though not the only way of attaining knowledge. The play clearly offers alternative ways, both occult and more mundane, of dealing with the problems of cognition".⁸ Man represented a microcosm that mirrored the macrocosm. Whereas the universe was made up of the elemental level (Nature), the celestial one (the stars) and the intellectual component (God and the spirits), man comprises "an elementary body (terrestrial and visible), the spirit (which comes from the region of the stars) and a soul (which originates in God)".⁹

The universe created in *The Tempest* is a replica of the three-dimensional macrocosm. Caliban, Trinculo and Stephano are dominated by their instincts and humanity. Alonso, Sebastian and Antonio are ruled by their consuming passions, such as ambition, hatred and ingratitude whilst Ferdinand, Miranda and Gonzalo are driven by admirable feelings such as love, sympathy and mercy. The highest level of the universe is reached by Prospero, Ariel and the Sycorax as they can use magic and their knowledge to control the forces of nature.¹⁰

Caliban, Trinculo and Stephano are ignorant creatures linked to nature and the material world. Their lack of maturity and sophistication is emphasised by the dominance of senses over reason and judgement. Despite having been taught to speak by Prospero and Miranda, Caliban did not succeed in surpassing his humble condition. Language is devoid of its positive power in Caliban's case as he seems to have a malefic preference for lies and curses. In addition, language acquires greater significance being used as a weapon both by Caliban in his struggle for freedom and by Prospero in his act of manipulating his servant through words. So as to show his failure in learning and becoming educated, Caliban does some acts of ignoble ingratitude: possessed by lust, he tried to rape Miranda; later on, he plots together with Trinculo and Stephano to kill Prospero. Furthermore, Caliban seems

⁸ Matei-Chesnoiu, Monica. 1997. *William Shakespeare. Knowledge and Truth*. Constanta: Pontica, p. 78.

⁹ Ibid., p. 79.

¹⁰ Id.

doomed to slavery; even though he wants to get rid of Prospero, he is willing to have other masters, Trinculo and Stephano in order to have more access to alcoholic beverages. The couple Trinculo and Stephano are permanently in a state of semi-consciousness (either asleep or drunken). Their speeches are rendered in prose so as to reinforce their lower state.

Antonio, Sebastian and Alonso seem capable of any foul acts in order to quench their thirst for power. They get involved in two usurping plots: Antonio deprived his brother Prospero of his dukedom twelve years before with Alonso's help, whereas Sebastian, instigated by Antonio, attempts to kill his brother, Alonso, on the island. Thus, their greed prevails over family ties and humanity. As far as redemption is concerned, their personal scales of values help them realise the consequences of their actions up to a certain degree. Alonso, King of Naples and Ferdinand's father, becomes wiser by the end of the play and regrets his deeds: his contribution to Prospero's dispossession of all his assets and social rights, his decision to marry his daughter to the Prince of Tunis, which led to his son's apparent death. On the contrary, Antonio's awareness of his sins remains ambiguous. His silence throughout the last part of the play may indicate his weakness, his evil side and also his failure in learning from experience.

Miranda, Prospero's daughter, seems to have learned everything she knows from her father as she arrived on the island at a very early age. However, she only finds out about her past after witnessing the storm and the shipwreck. She is under her father's control most of the time, sometimes being even charmed to fall asleep. Her sudden love for Ferdinand is not surprising as he was the first young man she saw. What might be striking is her determination to remain with the person she loves and her proposal to Ferdinand.

The leading figure, Prospero, is driven by the desire to acquire greater knowledge while in Milan. On account of his books, Prospero neglected his worldly duties and thus allowed his brother to take over the dukedom and send him away together with his daughter. In this way, he jeopardised not only his future, but also his daughter's life. In fact, we might assume books prevail over his family; he is cast away on an isolated island and, quite surprisingly, he does not use his magic to leave that place. Instead, he creates his own world which he can rule according to his wishes. "For the Renaissance man magic was a different mode of dealing with an ever-shifting, inconstant and unknowable universe. It was his imperfect response to the challenge represented by the epistemological problem, his own way of dealing with reality from a position of power".¹¹ He isolates his daughter in an attempt to pass on part of his knowledge to her without realising the consequences of this confinement. He assumes the island, its beauty and riches together with his knowledge might represent an alternative to a normal life. Thus, he imposes his view on life and happiness on his daughter without allowing her to decide for herself.

Prospero is one of Shakespeare's most enigmatic protagonists. Readers tend to sympathise with his misery and dislike him at the same time. It is his pursuit of knowledge that attracts his misfortune: by neglecting his duties as a duke he created an opportunity for his brother to rise against him. His fearful power on the island is sustained

¹¹ Ibid., p. 78.

by his magic. The characters subjected to him all want to regain their freedom. Ariel reminds his master his promise to set him free several times but Prospero threatens the spirit with a spell that would entrap him in a pine tree. Moreover, Ariel is supposed to have learned by heart the answers about the past that Prospero taught him. The spirit has to relive his ordeal while imprisoned in a pine tree by the witch Sycorax when he recounts his past to his master. In this way, Prospero exerts control over Ariel both physically and psychologically even if the spirit behaves respectfully towards him. This torture and the repeated threats are part of Prospero's dark side. On the other hand, Ariel is the perfect student as he does not complain too often or too insistently; he carries out every single command thus proving that he gained knowledge and experience.

Ironically, Prospero's knowledge is "turned into power, in the shape of his magic, and the plot seems to point out the dangers of seeking too much power and too much knowledge. His wicked brother Antonio, who sought power at all costs, is vanquished through the power of self-same knowledge that had favoured his ascension to power in Prospero's dukedom".¹² Fortunately, Prospero's own isolation adds to his frustration of having been banished by his own brother and stripped of all his possessions. Only when he is ready to get rid of his books and lose his magical powers, can Prospero leave the island and rejoin the community he was once part of. "By returning as a Duke and giving up his magic Prospero seems to suggest a happy and beneficial balance between knowledge and power".¹³ Prospero's books are a symbol of his power. Caliban, despite his ignorance, is aware of his master's source of power. He reveals this secret to Stefano and Trinculo when advising them to deprive him of his books if they want to defeat him: "There thou mayst brain him,/ Having first seized his books; or with a log/ Batter his skull, or paunch him with a stake,/ Or cut his weasand with thy knife. Remember/ First to possess his books, for without them/ He's but a sot". (III.ii.89-94)

The reader witnesses Prospero's evolution in time. If in Milan he was a learned man seeking knowledge in books, he became a magician on the island and controlled both nature and his created world. "The last stage is that of the accomplished Magus, who has attained ultimate knowledge and has achieved control over himself and the universe".¹⁴ He does no longer need the book and the wand that helped him rule over the island. He is fully aware of his powers and the weight of his decision is even heavier under the circumstances. One can only admire him for his choice of how to get rid of his magic wand and book. "The magic rod is broken and buried, the magic book is drowned, they are returned to the elements of earth and water to which they belong, because they are expected to undergo a process of transformation into a more refined form of knowledge".¹⁵ The scene in which he describes his powerful art and his decision to drown his magic book is even more suggestive in this light.

¹² Matei-Chesnoiu, Monica. 1997. *A Course in Elizabethan Literature. William Shakespeare*. Constanta: Universitatea "Ovidius", p. 128.

¹³ Id.

¹⁴ Matei-Chesnoiu, Monica. 1997. *William Shakespeare. Knowledge and Truth*. Constanta: Pontica, p. 89.

¹⁵ Ibid., pp.91-92.

Taking everything into account, one may assume that numerous events in *The Tempest* were triggered by man's quest for knowledge. Yet, one must bear in mind that human knowledge and the inherent power deriving from it are limited. The values and ethical issues internalised by humans guide our actions and influence our choices. Man should always seek the proper means of gaining experience without harming anyone in this spiritual quest.

Bibliography:

1. Dunton-Downer, Leslie, and Alan Riding. 2004. *Essential Shakespeare Book*. London: Dorling Kindersley
2. Matei-Chesnoiu, Monica. 1997. *A Course in Elizabethan Literature. William Shakespeare*. Constanta: Universitatea "Ovidius".
3. ———. 1997. *William Shakespeare. Knowledge and Truth*. Constanta: Pontica.
4. Wells, Stanley and Gary Taylor, eds. 1994. *William Shakespeare. The Complete Works*. Oxford: Clarendon Press

RESPIRAȚIA PĂDURII

**Prof. Müller Carmen Ramona,
Școala Gimnazială Florin Comișel, Ploiești**

Să trăiești numai pentru anumite țeluri viitoare este superficial. Laturile muntelui sunt cele care susțin viața, nu vârful acestuia. (Robert M. Pirsing)

Unul dintre aspectele importante ale vieții este să fii împlinit și din punct de vedere profesional. Meseria de dascăl nu este una ușoară, dar poate aduce satisfacții imense. De-a lungul zecilor de ani, am trasat cercuri în seva mlădițelor încredințate. Azi, copacii de ieri își așteaptă mugurii ce înfloresc din trunchiurile lor, ramuri ce se vor adăuga arborelui genealogic, copii și părinți.

Anul trecut, 2019, elevii mei s-au bucurat de Ziua Copilului de o excursie binemeritată. Datorită unor oameni cu suflet mare, în fiecare an reușesc prin donațiile lor să iau și câțiva elevi cu situații materiale precare sau proveniți din familii destrămate.

Nu fără emoție și cu povești de viață impresionante, unii dintre copii ne dau adevărate lecții de viață.

– Doamnă, miroase a odorizant de mașină, aici în pădure, spune la un moment dat Radu, un elev de clasa a V-a.

– Pe aici nu trece nicio mașină, dar aerul puternic al brazilor și faptul că suntem la o altitudine ridicată, face ca mirosul pădurii să fie puternic, explic eu, abținându-mă să nu zâmbesc.

– Dar ce tare miroase! ...și astfel un copil desprins din atmosfera poluantă a Ploieștiului s-a putut racorda la respirația pădurii.

Ne aflăm în drum spre Canionul 7 Scări. Există locuri în România unde limba pietrelor vorbește despre oameni și ceruri tremurânde. O parte din minunile Masivului Piatra Mare o reprezintă labirintul vertical al pârauului Valea Șurii de Piatră. Aflat între Brașov și Timișul de Sus, Canionul 7 Scări este un defileu format din tot atâtea rupturi de pantă vegheate de calcare foarte vechi. Cele 7 Scări ilustrează cele 7 cascade a căror înălțime variază între 2,5 și 15 metri.

Drumul până la canion trece prin Dâmbu Morii, unde ne lasă autocarul și de unde urmăm traseul de bandă galbenă. Poteca ne conduce printr-o pădure foarte deasă ce începe să răsunе de chicotelile și cântecele noastre. Buna dispoziție însoțește Valea Șipoaiei, pâraul care trece paralel peste ravene largi traversate de numeroase podețe de lemn sau trunchiuri de copaci. Elevii mari captează priveliștea maiestuoasă în selfie-uri preferențiale. După câteva zeci de meri de urcuș moderat prin drumul larg, pădurea lasă loc unor stânci, ca niște chei în medalion. Urcăm spre 1100 – 1200 de metri, pe urmele dinozaurilor și din loc în loc ne oprim pentru a ne regrupa sau pentru a admira cele trei cascade care preced canionul. Pe deasupra noastră observăm porțiunile din traseul de tiroliană amenajat din 2013, anul în care a fost reconstruit întregul ansamblu. Cu o lungime de circa 3,5 km sistemul de tiroliene din canion este cel mai lung din România.

Legenda locului spune că mocanii – *locuitorii regiunilor muntoase* – din satul Baci, actualul cartier al orașului Săcele, organizau în fiecare an pentru tinerii care doreau să se însoare o întrecere formată din două probe. Acestea le testau nu numai rezistența fizică, ci și dragostea cuplului. Prima probă consta în parcurgerea distanței până și în interiorul canionului. După ce urcau toate scările, tinerii trebuiau să reziste pe timpul nopții în partea de sus a cheilor fără a-și arunca vorbe de ocară. Astfel, doar împreună ar fi demonstrat că formează un cuplu durabil, mergând în aceeași direcție și învingând frigul de afară sau pericolul apariției animalelor sălbatice.

Înainte cu 100 de metri de intrarea în canion, ajungem la o clădire din bârne, la Cabana Șapte Scări. Ultima porțiune a drumului este pavat cu "felii" circulare de bușteni, iar în dreapta găsim un mic foișor și o vatră de foc. Primim indicații despre traseu și brățărilor de acces. Împărțim elevii pe grupuri, câtorva elevi mai mari le sunt încredințați spre grijă unii mai mici și ne pregătim să consumăm adrenalina. Întăim în fața pereților de stâncă, iar temperatura aerului scade vertiginos.

Ne aflăm la baza primului podeț de fier zincat, la prima scară. Angajatul de la baza scării ne oferă informații și amănunte referitoare la variantele de întoarcere. Contemplăm splendoarea naturii și fotografiem. Cu primul contact în atingerea rece a balustradei începe aventura în canion. Versanții înalți lasă în urma noastră pădurea și ne invită să trecem pragurile de piatră. O răcoare instantanee ne înconjoară hulpav în timp ce întăim în sectorul de defileu. Puntea metalică este bine ancorată în pereți. Privind în sus un crâmpei de cer, o mică piesă

de puzzle azuriu se zărește printr-o fantă îngustă. Fiecare cot al văii oferă noi priveliști uimitoare. Urmează a doua scară și adevărata provocare, cea de-a treia scară înaltă de 15 m. Lângă ea o cascadă se aruncă vijelios într-o căldare șlefuind patul albiei. A treia scară „vedeta canionului” se înalță aproape vertical și strălucitoare. Nu îmi dezlipesc ochii de la pașii elevilor mai mici, pentru a fi sigură că nu vor aluneca. Mă surprinde tenacitatea unora și perseverența lor. Primim „botezul” apei în timpul ascensiunii solubil în sufletele noastre și în respirația pădurii. În partea stângă panglica lichidă se agită-n revărsarea ei plumburie, strânsă de pereții de piatră și grăbită de accentuarea pantei. Apa își continuă imnul în ținutul unde stânca se consideră atotputernică. Ne cățărăm pe scară, pe cele 40 de trepte care, chiar dacă sunt ude nu sunt alunecoase datorită striățiilor. Apa la câțiva centimetri distanță plonjează meteoric și zgomotos în vârtejuri amețitoare, sculptând prin forța de eroziune în stâncă, adâncituri rotunjite numite marmite. Aceste scobituri datorate schimbării direcției de curgere imprimă un caracter original dansului de serpentină hidrografică al Pârâului Scărilor. Ajungem sus și privim triumfători zig-zagul punților urcate. La acest nivel nervozitatea apei scade, trecem de platforma zincată și observăm nu departe o altă scară printre buze stâncoase. Străbatem un ansamblu cu două șerpuiiri metalice pe lângă o nouă cascadă. Amprenta umană este dimensionată perfect în alternanța potecă de pământ, piatră, scări și punți de metal. O balustradă fixată în perete ne ajută să traversăm câteva adâncituri și ne îndreptăm spre un loc de popas format din trunchiuri de copac. Golul de sus anină rădăcinile brazilor de ecoul crestelor stâncoase. După un scurt popas pornim din nou la drum atenți să nu alunecăm pe solul moale. Ultima platformă și ultima scăriță ne scot la poteca ce se strecoară pe malurile pârâului printre bușteni aduși de ape. Simțim îmbrățișarea soarelui în timp ce pereții de stâncă se îndepărtează. Suntem pe drumul de întoarcere marcat cu punct roșu. Străbatem vegetația forestieră numai în coborâre până la punctul de intrare. Astfel, am parcurs cei 160 de kilometri ai canionului și diferența de nivel de aproape 60 de metri în sensul unic de mers, fără ambuteiaje și în siguranță, datorită amenajărilor. Natura împlânzită face din acest obiectiv unul dintre cele mai vizitate obiective turistice din România.

Suntem la ușa de la intrarea LIDL Vălenii de Munte. Aștept elevii să iasă. Același copil, Radu, cu mama plecată în străinătate, aflat în tutela surorii sale, vine și îmi depuse în brațe un morman de dulciuri:

- Doamnă, astea sunt pentru nepoții mei, îmi trebuie o sacoșă! Mă uit ciudat la ditamai cumpărăturile.
- Le-am promis că le aduc ceva bun!

Luăm un coș și o zbughește printre rafturi să le ia nepoților suc. Mă gândesc în sinea mea ce nepoți să aibă un copil de 11-12 ani și abia apoi realizez dialogul avut cu sora lui înainte de excursie, copiii surorii sale alături de care crește, sunt nepoții lui.

Băiatul acesta nu si-a cumpărat nimic pe toată perioada excursiei. Visul lui este să aibă o tabletă, iar din banii pe care i-a avut de cheltuială a făcut rai, încercând să dăruiască și altora. Număr sucurile de câte o jumătate de litru... 3 la număr... mintea și inima mi-o iau razna... cel puțin 2 nepoți avea...

- Și cum cari tu toate astea, măi copile?
- Nu-i problemă, doamnă, stau pe....cutare strada...

- E aproape de școală?
- Da!
- Dar prăjiturile astea pentru cine sunt?
- Pentru noul meu prieten, Cristian! Și el mi-a făcut cinste la canion!

Orice cari pentru alții e aproape de suflet! E ușor să duci! M-am minunat de câte lecții îmi poate oferi Dumnezeu! Încă mă minunez, tresar și plâng...Miroase a brad și a copil!

OBICEIURI POPULARE SPECIFICE SATULUI FILDU DE SUS, JUDEȚIL SĂLAJ

(sat în care eu m-am născut și am copilărit)

Prof. inv. preșcolar. Onaca Iuliana Carmen
Grădinița cu Program Prelungit „Pinochio” – Zalău, jud. Sălaj

Dintre frumoasele tradiții și obiceiuri cele mai bogate și mai complexe componente ale culturii populare sunt cele de la Sărbătorile CRĂCIUNULUI, cunoscute în general sub denumirea de „corindat”.

Colindatul s-a desfășurat și se desfășoară și în prezent pe categorii de vârstă: pruncii mici ce corindă prin vecini, elevii de școală generală, liceenii și feciorii satului, dar și grupuri de adulți. Cele mai interesante obiceiuri de corindat le găsim la feciori și la adulți. Feciorii în perioada postului se întrunesc la o gazdă, stabilesc și repetă un repertoriu bogat de colinde, aleg un conducător al cetei numit „alduitar”, fixează și trimit un delegat la muzicanții ce-i vor însoți la colindat și vor cânta la joc, stabilesc pe cei ce vor aduna banii (pentru feciori și pentru Biserică).

Se colindă la fereastră, în târnaț (mai nou în hol) și cel mult în casă, unde, la fetele de măritat li se colindă colinde speciale. Fetele și gazdele din casă sunt foarte mulțumite, îi ominesc pe colindători cu băutură și mâncare, neputând lipsi cârnațul fript și sarmalele, dar le dăruiesc vestitul *colac* precum și bani. În casele cu fete se și joacă. Înainte de a se deplasa la altă casă alduitarul rostește mult așteptata poveste a colacului numită „**Alduitul colacului**”:

*„E, stați și m-ascultați,
Firea-ți ospătați,
Cu coaste și cu cârnați,
Cu pită prăjită, cu găină friptă,
Să vă văd galbeni de grași,
Că, Doamne, de mult umblăm și corindăm,
De-o lună, de-o săptămână,
Mai vârtos în această zi bună.
Jupânu gazdă de robaș mare*

*De departe ne-o văzut,
Înaintea noastră bine s-o pregătit,
Cu mesele-ntinse, cu făcliile aprinse,
Cu porțile deschise.
Aceste lucruri nu se fac cum vi se pare vouă
Că-i lua paltău subsuoară
Și-i mere de-aici până la moară,
Că să fac cu sudoare multă și cruntă.
Jupânu gazdă, de robaș mare
Să sculă joi, pă la cîntători
Ploscoti pă la chiotori
Pusă la horlău patru boi porumbei
La coarne cornugăței, la picioare potcoviței,
De-ți era mai mare dragul de ei.
Marsă în Șesu Ierusalimului,
Trasă o brazdă cruciș și alta curmeziș.
Cu o mână, jupânu gazdă de robaș mare,
Boii mâna,
Cu alta grâu roșu revârșă
Și din gură pe Dumnezeu lăuda.
Marsă jupânu la luna, la săptămâna
Să vadă ce dar mândru și frumos
I-a dăruit domnul Hristos.
Văzu grâu mare-n pai ca trestia,
La spic ca pasărea, la bob ca mazărea.
Atunci jupânu gazdă de robaș mare
Stătu, să gânde, să socoti:
Ce să facă el, oare,
Cu acest dar mândru și frumos
Dăruit de Domnu Hristos?
Strânsă niște cete de fete
Cu niște muchii de salcă galbenă
Și cu niște fire cârlibățele,
Mai adunară și niște țolangăi,*

*Așa cum suntem și noi
Și tăți de-mpreună s-apucară
Și tăiară, și tăiară.
Din mănunchi în snopi, din snopi în cruce,
din cruce în car, din car în stog,
Până ce făcură înaintea cășii dumisale
Un stog mare și frumos
Cât rotogolul pământului
Și până-n înaltul cerului.
Atunci, jupânu gazdă de robaș mare,
Apucă tipa în dinți,
Stătu, să gânde, să socoti
Ce să mai facă el cu acest dar frumos,
Ce dumisale i s-a dăruit spre folos?
Luă două lemne, hodolemne,
Cu grumazu de piele
Usca-s-ar de spinarea cui le-o făcut,
Că nu le-o făcut nici de bine, nici de bucurie,
Numai de mâncare de oase și de sănătate.
Cu cel mare anunța,
Cu cel mic mai pogan da,
Până tăt bine, pe frunte, jupânu asuda.
Luă apoi o lingură strecurătoare
Și țâpă grâu către soare;
Ce în șură nu trebuia
Tăt afară ieșea.
Marsă la Sfăraș, după greblaș
La Fildu de Jos după Vântu Vaselii,
Prinsă pă Cheșei și pă Flenchei
Și marsă la moara Zaharii.
Moraru-n gaci, moara închețată-n draci,
Trasără un pic mai sus,
La noi, la Fildu de Sus,
Unde p-atunci apa pământul învălea*

*Și făina ca untu să făcea.
 De către seară să-ntoarsără acasă
 Unde-i aștepta mândrețe de jupâneasă.
 Iute ca para zbură de pă vatră
 Cu dinapoilea cât o covată
 Și după a ei meșteșug s-apucă și-l direasă
 Și ne făcu și nouă un colac frumos
 Pelița lui Hristos,
 Un colac de grâu curat
 Tăt în patru-mpleticat.
 Rămâi găzdoaie sănătoasă,
 Până la anu să vă găsim mai mulți la masă
 Și dumneata jupâne să rămâi cu bine
 Și la anu care vine,
 Să fie grânele și mai bune,
 Mai bune și mai bogate
 C-om mai veni pă ospătate.
 Daru de la Dumnezeu îi dat,
 La creștini de lăudat,
 Colacu-i ca soarele,
 Să trăiască gazdele,
 Colacu-i ca luna plină
 La mulți ani și voie bună.”*

Gazdele mulțumesc pentru grațitură și-i îndeamnă să mai servească mâncare și băutură. Le dau apoi bani pentru Biserică și pentru colindători.

Colindatul caselor se desfășura toată noaptea, până în dimineața zilei de Crăciun. Indiferent cât au umblat cu colinda, feciorii trebuiau să fie prezenți la slujba de la biserică, la sfârșitul căreia interpretau una-două colinde. După încheierea ceremonialului din biserică dau preotului banii pentru biserică și lista pe care preotul o citește cu voce tare și mulțumește tuturor familiilor pentru sumele oferite.

În satul meu natal, Fildu de Sus, se mai păstrează acest obicei. Chiar dacă nu mai sunt mulți feciori în sat, vin acasă de pe unde sunt plecați, se întrunesc și colindă după vechiul obicei.

În aceste momente satul pare reînviat și trăiește atmosfera marii sărbători.

THE GREAT GATSBY - FROM NOVEL TO FILM**– Studiu de specialitate –****Prof. Adriana Bucioc****Colegiul Național Pedagogic „Constantin Brătescu”, Constanța**

Directors who embark upon putting together a film based on highly acclaimed novels that have earned their deserved place in the literary field must be open both to praise and to criticism. One must bear in mind the fact that to translate a written text into a different medium (made up of image and sound) requires considerable skills. Descriptive passages, inner thoughts and feelings and even dialogues are sometimes difficult to transpose on the screen. That is why, the film sometimes becomes an original artistic product even though the basic plot is derived from a well-known novel

A great example of a successful novel turned into a first-rate film is *The Great Gatsby*. The novel by Francis Scott Fitzgerald was first published in 1925. It "seems to speak directly to its current audience about love and existential freedom. [...] The book was written before most of its readers were born. It inhabits a different world, with barriers between men and women, Protestants, Catholics, and Jews, rich and poor, capital and labor, educated and half-literate. It was a more defined and morally harder world then: at no point in the novel does Daisy Fay Buchanan ever appeal to the transcending authority of love, or Jay Gatsby to that of equality. Social judgment matters more. Daisy knows that life has many things more permanent than love, and Gatsby knows, or Fitzgerald knows for him, that equality is only a political virtue" (Berman 79).

The film directed by Baz Luhrman and released on 10 May 2013 is a close adaptation of the novel *The Great Gatsby*. As far as the principle of fidelity in adaptation is concerned, there are many more similarities (+ fidelity) than dissimilarities (- fidelity). An attentive reader/ viewer may easily identify the similarities and the differences between the two in point of: story/ plot, focalisation, characters, themes/ motifs/ symbols, the ending, style/ structure, and genre.

In terms of *story/ plot*, what first strikes the audience is the background in which the events unfold. The life of the post-war New York was "monied, vulgar, noisy, chaotic, and immoral, hence more interesting than anything that could be served up by the literature of gentility" (Berman 81). The spectacular atmosphere depicted in the novel replaces the Victorian views on life. This becomes the background for Gatsby's story. The cityscape abounds in factory buildings, industrial sites, different kinds of vehicles and billboards. People seem to be carefree, joyous, interested in satisfying their whims and leading an active social life: "The cars from New York are parked five deep in the drive, and already the halls and salons and verandas are gaudy with primary colours, and hair bobbed in strange new ways, and shawls beyond the dreams of Castile. The bar is in full swing, and floating rounds of cocktails permeate the garden outside, until the air is alive with chatter and laughter, and casual innuendo and

introductions forgotten on the spot, and enthusiastic meetings between women who never knew each other's names" (Fitzgerald 26-27).

The Great Gatsby is a recollection of events taking place in 1922. Originally from the Midwest, Nick Carraway works in New York as a bond seller and rents a bungalow in West Egg, Long Island. His cousin, Daisy Fay Buchanan and her husband, Tom, live in the more fashionable East Egg. At his rich cousin's place Nick meets Jordan Baker, a professional golfer, and they begin a romantic relationship. One day, he accompanies Tom Buchanan in town and finds out that Tom has a mistress, Myrtle Wilson. She is a middle-class woman whose husband owns a garage and gas station. At Tom and Myrtle's flat Nick witnesses a party full of drinking, dancing, flirting and finally violent behaviour as Tom hurts Myrtle.

Nick's neighbour, Jay Gatsby, owns an impressive luxurious mansion and throws extravagant parties every Saturday night. Nick is invited to Jay's party one Saturday evening and he finally meets Gatsby. After they become intimate friends, Nick finds out that Jay Gatsby has been in love with Daisy, Nick's cousin. She rejected him when he was sent to war. On his return he decided to gain enough wealth and climb the social ladder so as to win Daisy back. In one of the many journeys into town, Nick meets Meyer Wolfsheimer, one of Gatsby's associates and possibly a link to organised crime. Gatsby strives hard to impress his love and he bought his house so that he would be across the Sound from her and gave ostentatious parties in the hope that she would notice. Gatsby asks Nick as a favour to invite Daisy to his home one day. His plan is to show up and surprise Daisy. Nick agrees and his house is decorated with lots of flowers and his garden is taken care of. The romantic Gatsby has thus created an atmosphere appropriate for an encounter with a former lover. After the awkward shyness in the beginning, the two have a good time and re-enact their affair.

Jay Gatsby is a fabricated person. Born James Gatz, he meets the aristocrat Dan Cody and prevents him from going on a voyage with his yacht on a stormy day. Cody would become Jay's mentor and would teach him the high society codes. Thus the poor James Gatz denies his origin and wants to forget everything about his past and, instead, makes up a suitable picture of himself. Nick gets more and more involved in helping Daisy and Tom keep their relationship secret. In fact, at a party where Daisy and Tom were invited Gatsby reveals his secret desire to Nick and tells him that he wants to recover the past and relive it together with his lifetime love. Throughout the summer, the love affair develops and they see each other on a regular basis. One hot day, Gatsby and Nick go to East Egg to have lunch with the Buchanans and Jordan Baker. Because of the heat, they decide to go to the city. Tom takes some whisky and they depart: Tom, Nick and Jordan drive in Gatsby's car while Daisy and Gatsby take Tom's car. Tom stops at Wilson's gas station to fill up the tank and finds out that Wilson is aware of Myrtle's love affair and intends to take his wife away. This troubles Tom, who feels he is losing both his wife and his mistress.

Nick, Jay, Jordan, Daisy and Tom end up in a hotel room in New York, where they continue drinking. Tom accuses Gatsby of trying to destroy his marriage and of having made money illegally. Gatsby, on the other

hand, wants Daisy to admit she never loved her husband, her only love being Gatsby. But, not surprisingly, Daisy is not able to voice her true feelings and Tom understands his wife will never leave him on account of his wealth and good name amassed along generations and this will triumph over Gatsby's newly acquired richness. After this heated argument, Daisy and Jay drive back home. As Tom's car draws near Wilson's garage, they can see that an accident has happened. They stop and inquire about the circumstances of the tragedy; they learn that Myrtle Wilson was killed on the spot by a passing car that did not stop after the accident. It appears that the car belonged to Gatsby. Tom, Jordan and Nick continue their journey home and, later on, Nick spots Gatsby outside the Buchanans' mansion. With some well-chosen questions Nick finds out that Daisy was driving the car, but Gatsby is ready to take all the blame.

In the meantime, Tom Buchanan, out of revenge, reveals the name of the car owner to George Wilson, the enraged widower. George goes to Gatsby's place, shoots him and then kills himself. After Gatsby's death, Nick is left to make arrangements for his burial. Quite surprisingly, no one is interested in Gatsby's funeral. Daisy and Tom leave on a trip and the numerous people that used to attend his parties without even being invited and that had a lot of fun drinking, eating and dancing at the expense of their host, do not even bother to come to his burial.

However, there are several differences in the structure of the film; Nick Carraway is in the Perkins Sanitarium and is asked by his psychiatrist to write down his memories as part of the treatment for anxiety and alcoholism. Thus, the whole story is, in fact, a flashback. Writing offers him the possibility to read aloud long passages in which he expresses his feelings and thoughts. Scriptwriters and directors often reduce the amount of details in the written narrative so as to incorporate it in the filming time. That is why certain events and characters are shadowed whereas others are in the limelight. For example, the viewer finds out information about Jordan Baker from the very beginning. The romance between her and Nick is also cut out from the film.

An early hint that Gatsby is longing for someone is provided in the scene where Nick sees his neighbour is out on the dock late at night, staring across the harbour. Those who have read the book find this detail much easier to decipher, while the others can only guess Gatsby is a melancholic person.

When Nick has lunch with Gatsby and Mr. Wolfsheim, they pass through a secret door in a barbershop and into a speakeasy full of alcoholic beverages, girls dancing and men talking business. The presence of the police commissioner in such a place suggests the corruption of the whole system.

In point of *focalisation*, both the novel and the film present Nick Carraway as the narrator. Certain events are filtered through his consciousness and sometimes commented on from his perspective.

As far as the *characters* are concerned, most of them appear in the two works and display the same features at large. Daisy, the central feminine figure, is envisaged as the golden girl. Gatsby is fascinated by this goddess and cannot satisfy his longing for her, so he launches himself into building up a whole universe emerged from his rich imagination. Daisy becomes an object of worship for Gatsby and that is why he turns his mansion into a sort of temple dedicated to the person he cherishes. The only suitable colour is gold: Gatsby wears a gold-coloured tie,

the dresser is "garnished with a toilet set of pure dull gold" (Fitzgerald 59), the flowers in the garden are golden, the house catches the golden light. Daisy seems a frail woman that is presented to the people surrounding her like a sacred image: she usually wears whitish dresses, she is placed in soft coloured backgrounds denoting an atmosphere of freshness and whiteness. The ending however reveals her true inner nature; she is a shallow lady interested in attaining her goals: wealth, an easy life for her and her daughter.

Myrtle Wilson stands for vitality and vulgarly, immorality and an acute interest in popular culture: the latest magazines, sentimental novels, photography, jewellery although she cannot afford it, parties, love affairs. One can only pity her husband who is cheated on and deluded into providing her with everything he can work for.

Gatsby and Tom Buchanan are emblems of the American mentality. They suggest the deceptive vision of life and the belief in the manifest destiny. Living in a society that taught him how he can realise his aspirations, Gatsby reinvents himself, but his self-creation is derived from the inauthenticity of mass culture. With Gatsby there is both materialism and idealism blended in the same person. There seems to be no other way of living in America: only a prosperous material life is to be sought for. From this perspective, Gatsby is a self-made man whilst Tom is the descendant of the first Anglo-Saxon immigrants, a member of the American upper class of the twenties still influenced by the ideology of their forefathers.

The *themes, motifs, symbols* and mode of the novel are transcoded into the film through effective cinematography, sounds and colors than manage to render the atmosphere described in the printed page. The blend of gold, bright vivid colours and the modern music full of rhythm are astonishing and evoke the themes and characters of the novel.

This American classic is an accurate portrayal of the Roaring Twenties. The costume design together with the colorisation and the music reproduce details of the Jazz Age. Gatsby's mansion encapsulates fluxes of energy on Saturday nights and yet, during the week, it is empty and a bit depressing. One will also remark the stark contrast between this rich land and the bleak industrial area between West Egg and New York, an area reserved for the working class. The flappers, the energetic music, the rivers of drinks are all in opposition with the middle-class's lifestyle. Gatsby wants to conceal his origins and his upbringing by showing off. The scene where he tries to impress Daisy with his collection of fine shirts that he literally throws down upon her becomes a symbol of his fight for becoming a member of the high class.

Both the novel and the film present the failure of the American Dream. Gatsby embodies the innocence of the American Dream and the addressees empathise with him. Gatsby displays the capacity to pursue his dream. He believes in happiness and in the person that generates it: Daisy. Together with Nick and George Wilson, Gatsby is one of the few figures who care for other people and who strongly believe in their ideal. Despite being wrong about the object of his happiness and about the kind of success he is in search of, he is dedicated to his dream body and soul. Unfortunately, his pursuit of happiness against all the odds is doomed to failure.

Possibilities and aspirations are closely linked with the themes of loss and mutability. On the one hand, Gatsby has extraordinary aspirations and strives hard throughout his life to meet them. On the other hand, Daisy and Tom seem to lack hope, dreams and morality and they move from one place to another in search of entertainment. They are the epitome of decay and corruption associated with wealth. They are loyal neither to high ideals, nor to the people they encounter. Nick's fascination with Gatsby and his repulsion of Tom and Daisy's values help Nick clarify his opinions on social elitism.

Another important symbol that appears both in the novel and the film is the bright green light on the Buchanans' dock. This light marks the border of the place Daisy lives in and Gatsby is accustomed to meditating while staring at it for long periods of time. He sometimes even tries to touch the rays of light coming from it but it proves useless to want to touch the untouchable.

Nick is fully disillusioned by what he has experienced in this social layer and, the night before leaving the place he goes to Gatsby's mansion, then to the shore where Gatsby once stood with his arms outstretched towards the green light. The *ending* of the novel reiterates the idea that the past will always leave a mark on one's life and will always influence one's future.

The final scene of the film shows Nick adding "The Great" to the title of his finished "Gatsby" manuscript. It is like a conclusion: Nick has been fully aware of Gatsby's true character.

Near the end of the book, Gatsby is murdered by George Wilson as he suspects Gatsby is his dead wife's secret lover and because he killed her in the accident. In the film Tom is the one who reveals who the owner of the car is right away, at the scene of the accident. This detail throws a trail of evil on Tom. Fitzgerald does not depict the shooting scene in detail. We only find out that Gatsby picked a pneumatic mattress and went to the swimming pool: "The chauffeur - he was one of Wolfsheim's protégés - heard the shots - afterwards he could only say that he hadn't thought anything much about them. [...] It was after we started with Gatsby towards the house that the gardener saw Wilson's body a little way off in the grass, and the holocaust was complete" (Fitzgerald 103).

In the film, Luhrmann adds more dramatism as George Wilson is shown killing Gatsby and then committing suicide. In both book and film, Gatsby is waiting for a phone call from Daisy, but in the film Nick calls, and Gatsby gets out of the pool when he hears the phone ring. While the butler answers the phone, Gatsby is shot and Gatsby dies with the illusion that Daisy was going to leave her husband and flee away with him. None of this takes place in the book. In the novel, however, there is the appearance of Gatsby's father and the unexpected arrival of a man who Nick had met in Gatsby's study. This is the same man who reveals the fact that Gatsby owns lots of books but did not bother to cut the pages. In the film there is no mention of the books, and his subsequent appearance is left out.

Any trace of racism and anti-Semitism has been removed from the film. Mr. Meyer Wolfsheim's portrait is not very flattering: "A small, flat-nosed Jew raised his large head and regarded me with two fine growths of hair

which luxuriated in either nostril" (Fitzgerald 44-45). In the film, however, Indian actor Amitabh Bachchan plays Wolfsheim's part, which is a proof of open-mindedness and tolerance.

The style and structure of the film are suitable for the modern audience. The music seems to have been chosen to suit the tastes of the younger generation in order to provide them with a literature classic: Jay Z, James Brown, Kanye West, Michael Dean, Romy Madley-Croft, Lana del Rey and many others have contributed to this grand production.

Taking everything into account, one could conclude that both the novel and the film are worth delving into. In fact, each of them can be fully enjoyed by both competent and inexperienced readers and viewers. The surface layer of the film - bright colours, exuberance, music, parties, entertainment - conceals profound meanings and symbols that need to be brought out to light.

Bibliography:

1. Berman, Ronald. "The Great Gatsby and the twenties." *The Cambridge Companion to F. Scott Fitzgerald*. Ed. Ruth Progozy. Cambridge: Cambridge University Press, 2002.79-94.
2. Fitzgerald, Francis Scott. *The Great Gatsby*. Ware: Wordsworth Editions, 1993.
3. *The Great Gatsby*, Dir. Baz Luhrman, Warner Bros., 2013

STUDIUL PRIVIND ANALIZA EXPERIMENTALĂ A STĂRII PLANE DE TENSIUNE PRIN METODA TENSOMETRIEI ELECTRICE REZISTIVE

Prof. dr. ing. Anca Borgovan- Cuță
Liceul Tehnologic Auto, Craiova, Dolj

Problema generală a Teoriei Elasticității o reprezintă determinarea stării de tensiuni, deformații și deplasări dintr-un corp elastic, atunci când se cunosc forma și dimensiunile acestuia, modul de încărcare și de rezemare, precum și caracteristicile elastice ale materialului. Modelul clasic al Teoriei Elasticității se bazează pe următoarele elemente simplificatoare: continuitatea materiei, omogenitatea, elasticitatea perfectă și izotropia materialelor, ipoteza deformațiilor mici, proporționalitatea dintre tensiuni și deformații, principiul lui Saint Venant și ipoteza stării naturale. Astfel, pentru studiul unei stări plane de eforturi unitare se vor determina prin măsurarea tensometrică deformațiile plane principale, care pot apărea atunci când se aplică sarcini de lucru. Prin metoda tensometriei rezistive, se vor utiliza circuite electrice ce conțin în componența lor, traductoare electr-rezistive, care se vor aplica în diferite puncte pe suprafața structurii pe care se execută măsurătorile. Aceste traductoare înregistrează deformațiile specifice corespunzătoare unei stări plane de tensiune în punctele de măsură.

1. Principiul metodei

1.1 Dacă sunt cunoscute direcțiile principale, problema experimentală se rezolvă simplu: se utilizează două circuite de măsurare în semipunte unul având traductorul activ plasat în lungul uneia din direcțiile principale, iar

al doilea având traductorul activ orientat în lungul celeilalte. Traductorii compensatori se plasează pe un eșantion nesolicitat. Traductorii activi indică deformațiile specifice ε_1 și, respectiv, ε_2 .

Tensiunile principale se calculează conform relațiilor :

$$\sigma_1 = \frac{E}{1 - \mu^2} (\varepsilon_1 - \mu \varepsilon_2)$$

$$\sigma_2 = \frac{E}{1 - \mu^2} (\varepsilon_2 - \mu \varepsilon_1)$$

Acesta este, de exemplu, cazul mantalelor rezervoarelor cilindrice sau conice supuse presiunii interioare sau exterioare, la care direcția principală 1 este direcția circumferențială, iar 2 este direcția generatoarei.

Pentru aceste cazuri se produc traductori tensometrici electrorezistivi cu două grile independente, reciproc perpendiculare.

1.2 În general direcțiile principale nu pot fi stabilite apriori, încât în acest caz problema are trei necunoscute : orientarea direcției principale 1 în raport cu o direcție (axă) arbitrar aleasă, precum și cele două deformații specifice ε_1 și ε_2 . Acest fapt sugerează că problema ar putea fi abordată măsurând deformațiile specifice pe trei direcții cunoscute. Într-adevăr, problema se rezolvă în felul următor : se alege o direcție oarecare ca axă Ox ; un traductor i plasat pe o direcție care face cu această axă unghiul cunoscut α_i , indică deformația specifică ε_{α_i} , a cărei relație cu deformațiile specifice în lungul celor două axe, ε_x și ε_y , este

$$\varepsilon_{\alpha_i} = \frac{\varepsilon_x + \varepsilon_y}{2} + \frac{\varepsilon_x - \varepsilon_y}{2} \cos 2\alpha_i + \frac{1}{2} \gamma_{xy} \sin 2\alpha_i$$

Prin urmare, pentru soluționarea problemei este necesar să se dispună de trei ecuații ca cea de mai sus, din care să rezulte cele două deformații specifice $\varepsilon_x, \varepsilon_y$, precum și lunecarea specifică γ_{xy} . Acest lucru este întotdeauna posibil utilizând trei circuite de măsurare având fiecare traductorul activ orientat după o direcție cunoscută, dar diferită ($\alpha_1, \alpha_2, \alpha_3$). Apoi, tensiunile principale și direcția principală 1 se determină cu ajutorul relațiilor cunoscute :

$$\left\{ \begin{array}{l} \varepsilon_{1,2} = \frac{\varepsilon_x + \varepsilon_y}{2} \pm \sqrt{(\varepsilon_x - \varepsilon_y)^2 + \gamma_{xy}^2} \\ \tan \varphi_1 = \frac{\gamma_{xy}}{\varepsilon_x - \varepsilon_y} \end{array} \right.$$

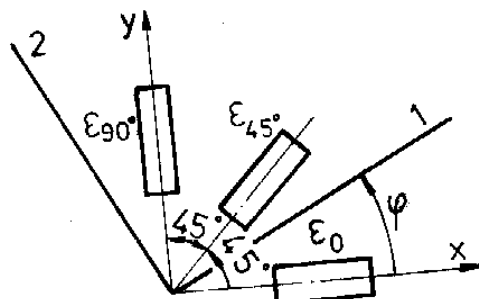
Aplicarea a acestui rezultat poate fi considerabil simplificată. Astfel, cele trei direcții α_i în lungul cărora trebuie măsurate deformațiile specifice fiind arbitrare, se poate considera : $\alpha_1 = 0$ (orientare după axa Ox), $\alpha_2 =$ fie 45° , fie 60° , iar $\alpha_3 =$ fie 90° , fie 120° .

Producătorii de traductori tensometrici, în vederea ușurării instalării acestora, precum și a măririi preciziei de orientare reciprocă a celor trei traductori, oferă așa numitele rozete tensometrice având trei grile de măsură independente (în fapt trei traductori aplicați pe același suport). Aceste rozete poartă denumirea de ‘rozete dreptunghiulare’ (sau ‘rozete la 45° ’), respectiv ‘rozete delta’ (sau ‘la 60° ’).

Expresiile deformațiilor specifice principale, ale tensiunilor principale, precum și a unghiului făcut de direcția principală 1 cu direcția de referință ($\alpha_1 = 0$) sunt următoarele.

a) În cazul utilizării rozetelor la 45°

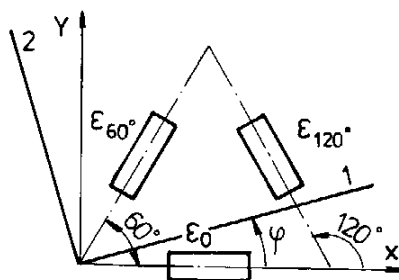
$$\varepsilon_{1,2} = \frac{\varepsilon_0 + \varepsilon_{90}}{2} \pm \sqrt{(\varepsilon_0 - \varepsilon_{45})^2 + (\varepsilon_{45} - \varepsilon_{90})^2}$$

$$\sigma_{1,2} = \frac{E}{2} \left[\frac{\varepsilon_0 + \varepsilon_{90}}{1 - \mu} \pm \frac{1}{1 + \mu} \sqrt{(\varepsilon_0 - \varepsilon_{90})^2 + (2\varepsilon_{45} - \varepsilon_0 - \varepsilon_{90})^2} \right]$$

$$\operatorname{tg} 2\varphi_1 = \frac{2\varepsilon_{45} - (\varepsilon_0 + \varepsilon_{90})}{\varepsilon_0 - \varepsilon_{90}}$$

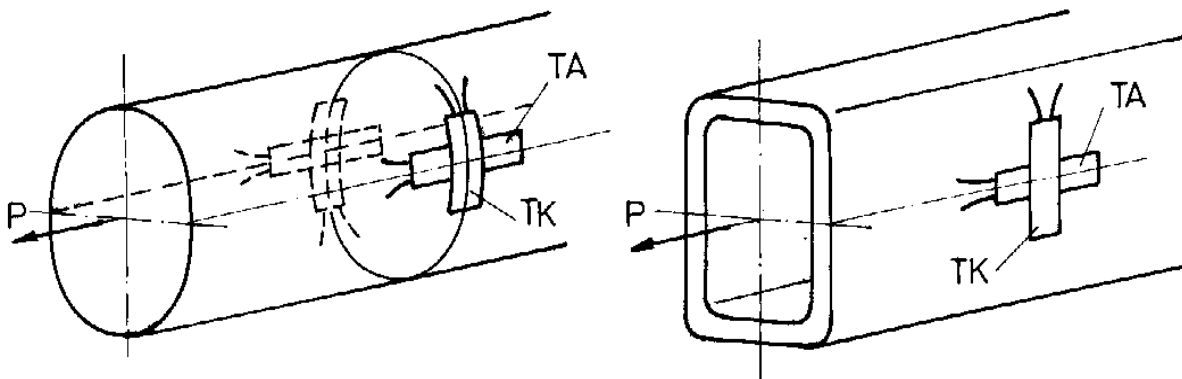
b) În cazul utilizării rozetelor la 60°

$$\varepsilon_{1,2} = \frac{\varepsilon_0 + \varepsilon_{60} + \varepsilon_{120}}{3} \pm \sqrt{(\varepsilon_0 - \varepsilon_{60})^2 + (\varepsilon_0 - \varepsilon_{120})^2 + (\varepsilon_{60} - \varepsilon_{120})^2}$$

$$\sigma_{1,2} = E \left[\frac{\varepsilon_0 + \varepsilon_{90} + \varepsilon_{120}}{3(1-\mu)} \pm \frac{1}{1+\mu} \sqrt{\left(\varepsilon_0 - \frac{\varepsilon_0 + \varepsilon_{60} + \varepsilon_{120}}{3} \right)^2 + \left(\frac{\varepsilon_{60} - \varepsilon_{120}}{\sqrt{3}} \right)^2} \right]$$

$$\operatorname{tg} 2\varphi_1 = \frac{\sqrt{3}(\varepsilon_{60} - \varepsilon_{120})}{2\varepsilon_0 - \varepsilon_{60} - \varepsilon_{120}}$$

2. Concluzii

Disponând de ecuațiile de echilibru rezultate din studiul static și de ecuațiile de deformații Cauchy și ecuația de compatibilitatea St.Venant, rezultate din studiul geometric, se poate recurge la studiul fizic, prin relațiile de elasticitate, care sunt relații constitutive ce descriu comportarea macroscopică a materialului, sub forma unor relații între tensiuni și deformații, pe baza datelor furnizate de măsurările efectuate cu ajutorul traductoarelor. Rezultatele obținute în urma acestor măsurători au în general o mare acuratețe, punându-se astfel în evidență avantajul utilizării acestei metode comparativ cu măsurătorile prin mijloace clasice.

Bibliografie

1. Bârsănescu, Paul-Doru - *Tensometrie electrică rezistivă aplicată la materialele compozite*, București, Editura Tehnopress, 2004
2. Buzdugan, Gh., Blumenfeld, M.- *Tensometria rezistivă electrică*, București, Editura Tehnică, 1966
3. Ieremia, Mircea – *Teoria elasticității. Teoria plăcilor plane și curbe*, București, Institutul de Construcții București, 1985

MANAGEMENTUL OREI ÎN SISTEM ONLINE

Prof. Dumitrașcu Raluca Magdalena
Școala Gimnazială Nr. 49, București

În perioada pandemiei școala s-a desfășurat în sistem online iar cu toții ne-am trezit într-o situație complet nouă în care contactul interuman direct, fizic, a fost înlocuit de cel indirect, prin intermediul ecranului, pe platforme educaționale.

Organizarea orei în sistem online necesită condiții speciale de lucru. În primul rând, toți participanții la această activitate au nevoie de terminale dotate cu cameră și microfon, cu aplicațiile platformelor educaționale instalate și de o conexiune bună la internet. Cadrul didactic trebuie să se asigure că informația ajunge la toți elevii.

La începutul orei se face prezența, cerându-li-se elevilor să își țină camera deschisă și microfonul închis pentru a nu interfera, urmând să îl deschidă atunci când iau cuvântul. Din start este necesară o bună disciplină a clasei în momentul începerii orei.

Este important de menționat aici că grupa elevilor de gimnaziu își are particularitățile sale din punct de vedere psiho-emoțional, aceștia fiind la vârsta preadolescenței, încă nedesprinși de copilărie, legați afectiv de cadrul didactic, dependenți de comunicarea cu acesta încât atracția față de o materie este direct proporțională cu relația profesorului care o predă.

Datorită distanțării fizice au apărut alte modalități de comunicare, o mare parte din limbajul corporal disparând în contextul online. În sala de clasă elevului îi este mult mai ușor să se exprime folosindu-și mișcările brațelor, ale corpului și să se angajeze într-o discuție ca și parte activă. Marea majoritate a copiilor sunt mai dezinhibați la clasă, se simt în contact unii cu alții și sunt mai siguri pe ei, au curajul să intervină cu observații pertinente în lecție. În online lucrurile sunt puțin diferite. Sigur că da, copiii sunt bucuroși să se întâlnească unii cu alții, chiar și așa, în mediul virtual. Ei se inspiră unii pe alții, vorbind, văzând, făcând. Cu toate acestea, ei se pot inhiba/ dezinhiba reciproc, facilitându-și sau blocându-și (inter)acțiunile. Aceasta poate fi mai mult sau mai puțin stimulativ însă cu diplomație profesorul poate atenua orice moment stânjenitor spre bunul mers al orei și pentru o relaționare sănătoasă între membrii colectivului de elevi.

În online elevul se simte mai expus, el fiind în centrul atenției tuturor iar ca să se desfasoare în largul său este posibil ca să întâmpine dificultăți datorită emoțiilor ce îi îngreunează exprimarea. Datoria profesorului este aceea de a încuraja elevii să participe la oră răspunzând, făcând lecția interactivă, numind elevi care să răspundă, cerându-le părerea, analizând împreună cu ei, încurajând astfel exprimarea părerilor și gândirea critică.

Emoția reprezintă starea afectivă de intensitate mijlocie și de durată relativ scurtă, însoțită adesea de modificări în activitățile organismului, oglindind atitudinea individului față de realitate. Există emoția individului dar și a colectivului. Din păcate, pentru copii, ca și pentru adulți există teama de a se simți expuși mai mult decât

sunt pregătiți mental, având nevoie de încurajări atunci când situația o cere. Ei se tem de aspecte ridicole ce pot interveni când răspund sau când sunt ascultați - cum ar fi partea de tehnică ce poate juca feste sau factorii din apariția unor membri din familie, a animalelor de companie sau orice altceva ce îi poate pune în dificultate. Toate acestea îi fac să se simtă vulnerabili, poate în inferioritate și mai expuși la critică, fapt care îi determină să fie mai puțin activi la oră. În acest fel lecția devine mai abstractă, nu se ajunge la un schimb de idei, de păreri, este mai puțin fructuoasă. Aspectul tehnic este un factor ce îngreunează, copiii trebuind să își deschidă camera/ microfonul atunci când vorbesc iar unii nu sunt dotați corespunzător, putând participa la ora doar pe chat.

Nu este simplu să percepi ceea ce simte și transmite elevul, neavând posibilitatea de a-l observa fizic în toate manifestările sale, riscând astfel o eronată evaluare atât a cunoștințelor acumulate cât și o expunere precară în timpul ascultării.

În opinia mea, ca și profesor, este absolut nevoie ca atitudinea să fie de susținere, încurajare, în felul acesta elevii simțind că se pot exprima deschis. Contactul vizual aproape lipsind, prin camera video existând o slabă interacțiune, tonalitatea vocii, atitudinea tolerantă, încurajatoare, căldura de care au nevoie copiii pentru a se simți apreciați, valorizați, precum și materialele didactice bine structurate și documentate postate pe platformă sunt factorii de bază în susținerea cu succes a lecției online.

II. VOCAȚIE ȘI MISIUNE

PROFILUL ELEVULUI CREATIV

Prof. înv. primar Ardelean Cristina-Daniela
Școala Gimnazială „I. G. Duca” Petroșani-Hunedoara

„Creativitatea înseamnă să îți permiți să faci greșeli.” (Scott Adams)

Noile orientări postmoderniste asupra științei educației solicită cu necesitate aplicarea unor strategii interactive în predarea - învățarea și evaluarea școlară.

Clasele de elevi în viziune postmodernistă sunt privite drept adevărate comunități de cercetare, demonstrând importanța socialului pentru întreaga învățare. Performanța creativă presupune și un anumit nivel al inteligenței. Foarte multe cercetări s-au orientat către determinarea relațiilor dintre creativitate și inteligență, iar răspunsurile au fost dintre cele mai diferite: creativitatea este complementară inteligenței, creativitatea este independentă de inteligență, creativitatea se corelează mediu cu inteligența.

Creativitatea este o capacitate general umană. Sub o formă latentă, virtuală, în grade și proporții diferite, ea se găsește la fiecare individ.

Procesul creativ este un proces complex, continuu, dinamic, efervescent, laborios, care necesită multiple și variate mecanisme operaționale, energetice și de autoreglaj.

Conduita creativă a cadrului didactic este unul din factorii care asigură dezvoltarea potențialului creativ al elevului. Predarea, ca proces creativ, presupune ca profesorul să medieze între el și lumea ce-l înconjoară. El trebuie nu numai să organizeze spațiul și activitatea, ci și să participe alături de elevi la elaborarea cunoștințelor, să servească drept model în legăturile interpersonale și să încurajeze interacțiunile cooperante dintre elevi, să-i îndrume cum să-și folosească timpul, spațiul, materialele, să ajute grupul să extragă informațiile necesare și să le interpreteze și evalueze

Profilul elevului creativ și dinamic se referă la acele trăsături care dovedesc capacitatea de a se detașa de informații, de a se mișca liber în sfera cunoștințelor, manifestând inițiativă și spirit independent. Persoanele creative au un nivel superior de aspirații, au interese variate, manifestă o vie și o permanentă curiozitate, ieșind din șablon, punând în discuție probleme interesante. Elevul cu potențial creativ înalt are încredere în forțele proprii și este capabil de o autoevaluare corectă. În relațiile cu cei din jur, manifestă comportamente controlate, vrând să ofere o bună imagine atât în fața profesorilor, cât și în fața colegilor.

Activ și creator este elevul care intervine efectiv în activitatea didactică și îi modifică variabilele: depune eforturi de reflecție personală, de gândire, efectuează acțiuni mintale și practice de căutare, cercetare, redescoperă noi adevăruri, regândesc noi cunoștințe, conștientizând faptul că întotdeauna influențele și mesajele externe

acționează prin intermediul condițiilor interne. Această perspectivă asupra elevului se opune celei tradiționale conform căreia el receptiv în mod pasiv informațiile oferite de către profesor, urmând ca ulterior să le reproducă.

Elevul activ și creativ se caracterizează prin spirit de independență în muncă, o gândire care se desfășoară pe traiecte lungi, fără bariere de ordin cognitiv, manifestând o puternică și neobișnuită tendință de a explora și de a crea. El dă dovadă de multă îndrăzneală în aprecierea critică a unui produs, de independență în abordarea și analiza problemelor, de spirit de contraargumentare, de libertate în manifestarea comportamentală generală.

O atitudine specifică tinerilor și copiilor cu potențial creator înalt, indiferent de domeniu este interesul viu pentru orice informație, aceștia având un grad de activism foarte ridicat. Pentru persoanele înalt creatoare nu există lucruri neinteresante, totul depinde de cine sunt privite, la ce tip de cunoștințe ale individului sunt raportate și mai ales modul cum sunt analizate, interpretate.

Începând chiar de la această vârstă, elevii percep destul de bine realitatea și înțeleg de ce se întâmplă unele lucruri. Ei trebuie să știe că școala este un spațiu supus unor reguli și cine nu le respectă, suportă consecințele. De aceea, ei trebuie să fie cooptați în echipe de alcătuire a regulamentului de ordine interioară. Acest regulament trebuie să prevadă drepturi și îndatoriri. Fiind un regulament făcut de ei au o datorie morală să-l respecte.

Dacă tot vrem să punem elevul și formarea sa în centrul activității noastre, atunci să punem la lucru capacitățile lui creatoare și acesta să fie un punct câștigat de noi, care să fie de fapt în favoarea lui și să acordăm credit viitorului omenirii că vor ști să guverneze la fel de bine ca și alții sau poate chiar mai bine.

Bibliografie:

1. Bocoș, Mușata, *Instruire interactivă. Repere pentru reflecție acțiune*, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj - Napoca, 2002.
2. Oprea, Crenguța – Lăcrămioara, *Strategii didactice interactive*, Editura Didactică și Pedagogică, R.A., București, 2007.
3. Roco, Mihaela, *Creativitate și inteligență emoțională*, Editura Polirom, Iași, 2001.

ACTIVITATEA IA ROMÂNEASCĂ, ÎNTRE TRADIȚIE ȘI MODERNITATE

**Prof. drd. Sărăcin Cristina Olimpia,
Școala Gimnazială Nr. 49, București**

La clasa a VI-a am desfășurat activitatea *Ia românească, între tradiție și modernitate* în cadrul disciplinei *Consiliere și dezvoltare personală*, deoarece am considerat că sunt necesare acțiuni de conștientizare a tradițiilor pentru orice elev. Am apreciat că este oportună această activitate după ce am petrecut cu clasa două zile într-o excursie în județul sArgeș, unde elevii au fost fascinați de costumele populare muscelene. La finalul excursiei, elevii mi-au spus că doresc să afle mai multe despre straițele populare.

Astfel, am vizat să formez competența specifică 1.1. *Identificarea resurselor personale și a oportunităților de dezvoltare specifice vârstei*, care contribuie la dezvoltarea competențelor-cheie *sociale și civice*, prin manifestarea disponibilității pentru participare civică și pentru valorizarea diversității. Domeniul abordat este *Autocunoaștere și stil de viață sănătos*.

Etapele activității:

1. În echipe mixte, elevii au vizionat un filmuleț referitor la ia românească <https://www.youtube.com/watch?v=obJAyRv8wnw>(10 min.)
2. În continuare am discutat despre cum înțeleg ei importanța costumului popular, de ce este important ca fiecare român să conștientizeze valoarea iei românești.
3. Organizați în grupe formate din 7 elevi, în funcție de teoria inteligențelor multiple, elevii au realizat *Un festival al iei* grupati astfel: grupa I a realizat **afișul** și sloganul pentru *Festivalul Iei*, grupa a II-a a desenat trei modele de ie, grupa a III-a a realizat un cântec(muzică și versuri) din care să reiasă importanța iei. (15 min.).
4. S-au prezentat produsele acestei activități (10 min.). Le-am postat la panoul școlii, încercând astfel să oferim exemple de bună practică întregii comunități școlare. Ulterior, activitatea desfășurată la nivelul clasei a fost dezvoltată într-un proiect școlar cuprins în CAEM și mai apoi CAERI.
5. La finalul activității, am purtat o discuție despre ce emoții au trăit și au completat o fișă de autoevaluare care puncta importanța cunoașterii specificului tradițiilor românești în context european, pornind de la ideea de *unitate în diversitate*(10 min.).

A fost o activitate apreciată de elevii mei care își amintesc cu drag de ziua în care au avut șansa să cunoască mai multe despre ei și despre țara lor.

AMERICAN ENGLISH VS. BRITISH ENGLISH. DIFFERENCES IN SPEAKING ACCENTS

Prof. Linteș Ramona Magdalena
Școala Gimnazială Nr. 117, București

Considered an international linguistic code, English is spoken worldwide regardless the fact that it may be perceived differently in many parts of the world. Despite the fact that English is written in the same way everywhere, its reading and understanding can be a little bit complicated when it comes about the accents and dialects. This article is about the major differences between the spoken English, with its American and British accents, and also a few important dialects.

The speaking accents are different taking into account the region where a person live, the mother tongue and the exposure to the genuine English. Speaking, writing and listening to English, are closely related to how much a non-native speaker succeeds in comprehending the grammar and the syntax sentence and how various his vocabulary is. Even if American English and British English share the same aspects regarding grammar, there are a few differences that affect the way we speak. For example, the dialects and the accents differ in certain regions of America and United Kingdom as well.

How is English pronounced? This depends on the dialects and the accents. Spoken English has always shown wide range of variations across the globe. The accent and the dialects strongly depend on the region the speakers come from. A language that is so widely spread, spoken and written by so many people, has changed over the years.

What is a dialect? A dialect is „a form of language that is spoken in a particular area and that uses some of its own words, grammar and pronunciations.”¹⁶ There are several English dialects: Great Britain: Northern (Cheshire, Lancastrian, Yorkshire, Mancunian, Northumbrian etc), Southern (Cockney, Essaxon, Kentish, Sussex etc); in America: North America: Eastern New England, Boston, Southwestern, Louisiana etc.

Regarding the British dialects, they went through many linguistic processes. For example, the Viking invasions are the most significant historical events because, even today in East Anglia, traditional dialects show characteristic Scandinavian origins. What is an accent? The Cambridge Guide to English Usage states that an accent is „a general style of pronunciation which strikes the listener as different, as in *a foreign accent, an Irish accent*. It may involve the stress patterns of words as well as the way sounds are pronounced.”¹⁷

American English shares a single intonation system with British English, with a few differences.

Along the differences between American English and British English are the spelling differences. We may conclude that a few words are different because of the influences of the other languages that came in contact with the continents. However, the one who wanted a difference between American English and British English was Noah Webster. During his years as a student and then as a teacher, he realised that the American education system needed to be reformed. The children’s books came from England, and Webster thought that Americans should learn from American books, thus in 1783, he wrote his own textbook: “A Grammatical Institute of English Language”.¹⁸ The following examples are a small part of his contribution to the English language:

<i>American English</i>	<i>British English</i>
color	colour
airplane	aeroplane
theater	theatre
favorite	favourite
mom	mum
pajamas	pyjamas
defense	defence
neighbor	neighbour
memorize	memorise

¹⁶ Merriam Webster’s *Advanced Learner’s English Dictionary*, Merriam-Webster Incorporated, Springfield, Massachusetts, USA, 2008, p. 460

¹⁷ *The Cambridge Guide to English Usage*, New York, Cambridge University Press, p. 9

¹⁸ <https://www.noahwebsterhouse.org/discover/noah-webster-history.htm>

aging	ageing
analyze	analyse
program	programme
humor	humour
labor	labour
harbor	harbour
woolen	woollen
organize	organise

The stress in English differs between American English and British English. We may observe from the following examples:

Word	American English	British English
Adult	/əˈdʌlt/	/'æd.ʌlt/
Brochure	/'brʊʃər/	/'brəʊ.ʃər/
Caffé	/.kæf'eɪ/	/.kæf'eɪ/
Croissant	/'kwɑ:ˈsɒŋ/	/'kwæsɒŋ/
Detail	/dɪ'teɪl/	/'di:teɪl/
Translate	/'trænˈzleɪt/	/'trænsˈleɪt/
Donate	/'doʊˌneɪt/	/'dəʊˌneɪt/
Vaccine	/'vækˈsɪn/	/'væksɪ:n/
Advertisement	ədˈvɜrtəzmənt	/'ədˌvɜ:tɪsmənt/

A phonological ambiguity occurs when two or more words sound the same but have different meanings.

The following examples show the ambiguity created by the sounds:

their /ðeə/	they're / ðeə/
too /tu:/	two /tu:/
sea /si:/	see /si:/
plane /pleɪn/	plain /pleɪn/
here /hɪə/	hear /hɪə/
write /raɪt/	right /raɪt/
add /æd/	ad /æd/
in /ɪn/	inn /ɪn/
knot /nɒt/	not /nɒt/
break /breɪk/	brake /breɪk/
weak /wi:k/	week /wi:k/
for /fɔ:/	four /fɔ:/

Concluding that these are relatively few lexical differences between American and British English, the emphasis on the differences seems rather exaggerated. In most situations, the British, seem to be particularly conscious of the differences. However, in English, the regional varieties also define national identity. Nowadays the American regional variety holds a strong influence over the English spoken anywhere else in the world. But it is especially the people of the UK, but also the inhabitants of New Zealand, Australia, Canada and South Africa, who feel most threatened by this development.

B i b l i o g r a p h y

1. Balogné Bérces Katalin (2008), **Beginner's English Dialectology - An Introduction to the Accents and Dialects of English**, ADLIBRUM, Budapest, 2008 , p. 5-6; 91-92; 93-94
2. Green, Rosina, Lippi, **English with an Accent – Language, Ideology and Discrimination in the United States**, second edition, Oxon , Routledge, 2012, p. 57
3. Hirst D., Di Cristo A. (1998), **Intonation Systems : A Survey of Twenty Languages**, Cambridge University Press, Cambridge, 1998, p. 53
4. **Merriam-Webster's Advanced LEARNERS English Dictionary**, Merriam-Webster, Incorporated, 2008– p. 178 –179; 227; 333 – 334; 460; 521; 1503.
5. **Peters, Pam (2004), The Cambridge Guide to English Usage**, New York, Cambridge University Press, p. 9

Web pages:

1. <https://www.slideshare.net/322011/ambiguity-in-a-language>
2. <https://www.noahwebsterhouse.org/discover/noah-webster-history.htm>

PREGĂTIREA ELEVILOR PENTRU VIAȚĂ, PRIN PARTICIPAREA LA ACTIVITĂȚILE EXTRAȘCOLARE

Prof. înv. primar Radu Mihaela Silvia
Școala Gimnazială Nr. 49, București

Motto: „ Să nu-i educăm pe copiii noștri pentru lumea de azi. Aceasta lume nu va mai exista când ei vor fi mari și nimic nu ne permite să știm cum va fi lumea lor. Atunci să-i învățăm să se adapteze.” (Maria Montessori)

Într-o societate determinată istoric, sistemul de educație se materializează printr-o educație de tip formal (oficială), nonformal (extrașcolară) sau informal (spontană) incluzând toate dimensiunile (intelectuale, morale, estetice, tehnologice, fizice).

De-a lungul anilor, activitățile extrașcolare au luat forme variate, toate având ca scop învățarea nonformală și petrecerea în mod plăcut a timpului liber. Prin aceste activități, care cuprind domenii și arii foarte mari, elevii își pot dezvolta anumite competențe și abilități necesare unei bune dezvoltări armonioase pentru o integrare în

societate. Când vorbim de activități extrașcolare, ne referim la acel program la care elevul participă după ore și ar trebui să facă acest fapt cu plăcere deoarece scopul este acela de a-i forma abilitățile necesare unei bune dezvoltări, formării personalității elevului care își va găsi prin acestea înclinațiile, talentul și domeniul în care ei vor fi performanți. Notele caracteristice ale acestei forme de educație sunt legate de caracterul opțional al activităților organizate, participarea elevilor la stabilirea a ceea ce se va învăța și se va înteprinde, rolul discret al dascălului și renunțarea la evaluări.

Dezideratele educației nonformale sunt în strânsă legătură cu realizarea următoarelor finalități:

- ✚ să lărgescă și să completeze orizontul de cultură, îmbogățind cunoștințele din anumite domenii;
 - ✚ să creeze condiții pentru „desăvârșirea profesională sau inițierea într-o nouă activitate;
 - ✚ să sprijine alfabetizarea grupurilor sociale defavorizate;
 - ✚ să contribuie la recreerea și la destinderea participanților precum și la petrecerea organizată a timpului liber;
 - ✚ să asigure cadrul de exersare și de cultivare a diferitelor înclinații, aptitudini și capacități, de manifestare a talentelor.
- Avantajele pedagogice ale activităților extrașcolare sunt:
- ✚ solicitarea diferențiată a participanților;
 - ✚ antrenarea noilor tehnologii comunicaționale;
 - ✚ refacerea echilibrului psiho-fizic al elevilor.

În cadrul acestor activități, elevii învață să folosească surse informaționale diverse, să întocmească colecții, să sistematizeze date, învață să învețe. Prin faptul că se supun de bună voie regulilor, în cadrul acestor activități, asumându-și responsabilități, copiii se autodisciplinează. Cadrul didactic are astfel, posibilități deosebite să-și cunoască elevii, să-i dirijeze, să le influențeze dezvoltarea, să realizeze mai ușor și mai frumos obiectivul principal al școlii, pregătirea copilului pentru viață.

Activitățile extrașcolare pot îmbrăca variate forme: spectacole cultural-artistice, excursii, vizite, cercuri pe discipline sau cercuri literare, întreceri sportive, concursuri. Alegerea din timp a materialului și ordonarea lui într-un repertoriu cu o temă centrală este o cerință foarte importantă pentru orice activitate extrașcolară.

Vizitele la muzee, expoziții, monumente și locuri istorice, case memorial, constituie un mijloc de a întui și prețui valorile culturale, folclorice și istorice ale poporului nostru. Ele oferă elevilor prilejul de a observa obiectele și fenomenele în starea lor naturală, operele de artă originale, monumentele legate de trecutul istoric local, național, de viața și activitatea unor personalități de seamă ale științei și culturii universale, relațiile dintre oameni și rezultatele concrete ale muncii lor, stimulează activitatea de învățare, desăvârșesc ceea ce elevii acumulează în cadrul lecțiilor.

Vizionarea emisiunilor muzicale, de teatru de copii, distractive sau sportive, stimulează și orientează copiii spre unele domenii de activitate: muzică, sport, poezie, pictură. Vizionarea în colectiv a filmelor este o activitate

foarte îndrăgită de copii, nu numai datorită fascinației pe care imaginea filmului o exercită asupra lor, ci și dorinței de a se afla în grupul prietenilor și colegilor cu care pot să facă schimb de impresii.

Excursiile și taberele școlare contribuie la îmbogățirea cunoștințelor copiilor despre frumusețile țării, la educarea dragostei, respectului pentru frumosul din natură, artă, cultură. În același timp, ele îl reconfortează pe copil și îi prilejuiesc însușirea unei experiențe sociale importante. Prin excursii elevii își suplimentează și consolidează instrucția școlară prin însușirea a noi cunoștințe. Deosebit de eficace, excursia cu caracter istoric se poate organiza în toate localitățile țării, pentru că nu există palmă de pământ românesc care să nu aibă mărturiile ale trecutului dintre cele mai semnificative.

Serbările și festivitățile – marchează evenimentele importante din viața elevului. Din punct de vedere educativ importanța acestor activități constă în dezvoltarea artistică a elevului precum și în atmosfera sărbătorească instalată cu acest prilej. Prin conținutul vehiculat în cadrul serbării, elevii culeg o bogăție de idei, impresii, trăiesc autentic, spontan și sincer situațiile redată.

Concurșurile școlare – sunt o metodă extrașcolară de a stârni interesul elevilor pentru diferite arii curriculare având o importanță majoră și în orientarea profesională a elevilor. Olimpiadele școlare pot oferi cea mai bună sursă de motivație, determinând elevii să studieze în profunzime și prin urmare să scoată rezultate mai bune la școală.

Un rol deosebit în stimularea creativității îl constituie biblioteca școlară, care îl pune pe copil în contact cu cărți pe care acesta nu le poate procura. Lectura ajută foarte mult la dezvoltarea și îmbogățirea vocabularului cu cuvinte și expresii frumoase pe care să le folosească oriunde.

Educatorului nonformal i se solicită mai multă flexibilitate și entuziasm, adaptabilitate și rapiditate, adoptarea variatelor stiluri de conducere a activității, în funcție de nevoile și cerințele educaților. Echilibrul realizat între destindere-dezvoltare-divertisment în desfășurarea activităților extrașcolare, reprezintă secretul formării armonioase a personalității elevilor.

Bibliografie:

1. Bontaș, Ioan, *Tratat de pedagogie*, Editia a VI a revazută și adăugită, BIC ALL, 2007
2. Joita, Elena, *Pedagogie și elemente de psihologie școlară*, Editura Arves, 2003
3. Ionescu, M.; Chis, V., *Mjloace de învățământ și integrarea acestora în activitățile de instruire și autoinstruire*, Editura Presa Universitară Clujeană, 2001
4. Manea, Mihai și colaboratorii, *Istorie. Predarea istoriei și educația pentru cetățenie democratică: demersuri didactice inovative*, Colecția Didactici, Centrul Educația 2000+, București, 2006
5. Popa, R, Ion, *Metodica predării istoriei în învățământul preuniversitar*, Editura „GH. Alexandru”, Craiova, 1999
6. Tănăsă, Gh. *Istoria în școală: probleme actuale*, în „Xenopolitana”, III, 1995.

DEZVOLTAREA GÂNDIRII CRITICE LA ELEVI

Prof. Andreescu Cristina

Liceul Tehnologic „Nikola Tesla”, București

În parteneriat cu organizația „Salvați copiii”, am desfășurat pe parcursul primelor luni ale acestui an școlar, câteva activități pe tema „Gandirea critic în era digitală. Stop știrilor false!”.

Clasa a IX-a de școală profesională m-a impresionat în mod deosebit, deoarece, în mod neașteptat, elevii s-au implicat foarte mult și au venit cu exemple concrete. În plină pandemie, cu activitate exclusive online, acești elevi care nu au în programa de TIC editarea de materiale video și nu au cunoștințe anterioare în domeniul tehnologiei informaticii, nu au calculatoare și utilizează tabletele primite în custodie de la școală. Au dovedit o tenacitate surprinzătoare în a căuta pe internet resursele și informațiile necesare pentru a realizeze filmulețe video cu care am participat la concursul organizat de „Salvați copiii”.

Acești elevi, pornind la drum cu un handicap educațional și cultural, provenind din medii cu mari probleme financiare și sociale, din familii dezorganizate și cu resurse extreme de modeste, au dovedit că pot face față acestei provocări și pot învăța singuri, în timpul liber, cum să folosească în mod eficient informațiile și aplicațiile de pe internet.

Mai mult, între activitățile desfășurate la clasă, elevii au discutat între ei și cu familiile, au studiat materialele prezentate și au căutat exemple pe diferite site-uri și platforme sociale, venind cu argumente solide pentru a susține falsitatea unor afirmații găsite pe internet.

Foarte multe dintre exemple vizau, desigur, subiectul zilei, Covid –pro și contra diferitelor opinii. Fiecare crede că știe totul despre virus și tratament și despre greșelile de procedură, toți devin medici fără licență și cunoscători ai medicinei, toți își dau cu părerea ”avizată” privind vaccinurile, etc. iar Bill Gates este când salvatorul omenirii, când marele criminal și autor de genocid.

Este fascinant să constăți că elevii altfel destul de rezervați, chiar timizi, se întrec în a-și valida studiul despre știrile false, urmînd modelul celor 5 întrebări cheie, oferit de organizația ”Salvați copiii”, resursă pentru concurs Anexa 1:

1. Cine a creat mesajul? Care este, deci, publicul țintă? Din perspective gândirii critice, trebuie să recunoaștem mesajul ”construit” de cei care încearcă să-l impună publicului țintă. Trebuie identificate în mesaj și acele părți ascunse, nevăzute.
2. Ce tehnici au fost utilizate pentru a-mi atrage atenția? Trebuie studiate elementele creative din mesaj, muzică, culori, mișcare, cuvinte, unghiul de filmare, etc. Înțelegerea acestor aspecte diminuează efectul de manipulare.
3. Cum ar putea alte persoane să înțeleagă mesajul în mod diferit față de mine? Oamenii înțeleg și interpretează diferit un mesaj, în funcție de vîrstă, sex, fond cultural, educație, etc. Chiar dacă nău în mod conștient, oamenii încearcă în permanență să găsească un sens în tot ceea ce văd, citesc, aud, etc. Cu cît ne punem mai multe

întrebări, cu atât vom fi mai atenți în primirea și respingerea mesajelor. Trebuie să deprindem respectul față de părerile altora, față de diferențele culturale.

4. Ce modele de viață, valori și puncte de vedere sunt prezentate sau omise în mesajul respectiv?
5. De ce a fost transmis acest mesaj? Trebuie să identificăm scopul unui mesaj mediatic, să vedem dacă a fost influențat de bani, ideologie, egoism sau alte interese personale. Trebuie să aflăm dacă a avut ca scop profitul, reclama, discriminarea, profitul material sau de imagine, promovarea intereselor unor grupări sau companii, trebuie să detectăm intențiile și motivațiile, verificând sursele și legitimitatea lor.

Urmărind aceste concept cheie, elevii își pot dezvolta gândirea critic și discernământul, vor fi mai puțin vulnerabili în fața încercărilor de manipulare, vor reuși să identifice știrile false de cele autentice și vor ști să filtreze cu succes informațiile primite, într-o eră digital în care internetul abundă de informații contradictorii și înșelătoare. Vor fi astfel mai protejați, ei și familiile lor dar și noi toți, construind un viitor sănătos din punct de vedere ideologic, social, cultural.

TRADIȚIE, CONTINUITATE ȘI MODERNISM ÎN CADRUL ACTIVITĂȚILOR PREȘCOLARE

Prof. înv. preșc. Zeldea Mihaela
Scoala Gimnazială Nr. 133, București

Într-o lume umbră de mirajul tehnologic, de link-uri, like-uri, programe, aplicații și magazine online, într-o lume în care obiceiurile au rămas în inimile și sufletele bunicilor de pretutindeni, într-o lume a internetului, telefoanelor performante și tabletelor, stă ea, îmbrăcată în costumul popular, cu opincile puțin mari, o ie cusută și păstrată la locul de onoare, cu catrința împrumutată de la o vecină de prin sat, dansează, chiuie, ascultă povești, ode cu și despre România. O Românie plină de griji, probleme chinătoare, arzătoare, o Românie parcă tristă, lipsită de culoarea vremurilor demult apuse, însă, cu toate acestea, o Românie a ta, a mea, a noastră. Această Românie în care tradițiile sunt încă respectate, în care flăcăii încă își mai curtează domnițele, în care domnitorul Vlad Țepeș nu este considerat așa zisul „Dracula”, în care mirosul bucatelor din Maramureș te invită să te oprești la această lecție complet românească. Și dacă tu crezi că noi am uitat de Bucovina, Moldova sau Muntenia, dacă tu crezi că noi nu știm de „Noaptea Sânzienelor”, de vestitele „Babe”, de folclor, de hore și dansuri, de mămăligă, colindat și ouăle roșii, dacă tu crezi toate acestea, atunci cu siguranță ai uitat că suntem români.

Se spune că folclorul este inima unei culturi, că istoria și literatura sunt specifice fiecărei țări, că ele sunt comorile inestimabile ale unei națiuni, ele sunt ce avem, ce iubim și tot ce ne apropie de pământul românesc. Îi avem pe Mircea cel Bătrân, Ștefan cel Mare, Miron Costin, Dimitrie Cantemir, Mihai Eminescu, avem „Amintirile” lui Creangă, comediile lui Caragiale, operele lui Brâncuși, filmele lui Sergiu Nicolaescu, noi le avem pe toate, adânc înrădăcinate în suflet. Avem deopotrivă marea și muntele, frumusețea vieții, a tinereții alături de

demnitatea lumii de apoi, avem muzee, parcuri, Delta Dunării, Cimitirul Vesel, dar nimic nu este etern, totul devine efemer în raport cu grandiosul timp, ce trebuie noi să învățăm este bucuria de a dăruia, de a lăsa moștenire urmașilor cel mai de preț cadou, patria.

Noi, învățătorii, educatorii, cadrele didactice, cei care lucrăm în permanență cu cei mici, care ne dedicăm cu pasiune și pricepe viața pentru copii, noi și în special, eu încerc să le transmit, să îi învăț că suntem compuși dintr-o serie de valori, norme, obiceiuri, tradiții fără de care am fi lipsiți de o cunoaștere a trecutului, de o conștientizare a prezentului și o înțelegere a viitorului. Iar ei, ori de câte ori le povestesc de spațiul românesc, de peisajele pitorești, de portul național, de 1 Decembrie, ei mă privesc fascinați, dornici să afle mai mult, să afle totul despre România.

Primesc adesea întrebări tulburătoare, întrebări cărora nu mă simt în măsură să le răspund, întrebări emoționante, rugăminți despre basme, Baba Dochia, Mărțișor, Ghiocel, Moș Nicolae sau celebrul brad de Crăciun. Întotdeauna am știut că singura ființă care simte o admirație nativă față de creațiile populare, față de legende cu oșteni, față de calitățile țaranului autentic, viteaz, curajos, înțelept, muncitor, al cărui Univers se învârtă în jurul familiei, casei și pământului, este copilul. Acest copil atras de zicători, proverbe și mult iubitele ghicitori, cu care îi amuz mereu, le aduc un zâmbet pe buze și, totodată, îi învăț sensul cuvintelor, ușurința folosirii sinonimelor, expresiilor care prind aceeași formă cu un iepuraș, o vulpiță sau poate chiar o gărgăriță. Însă ceea ce vreau să le prezint, ceea ce îmi doresc cu adevărat să le expun, să le transmit prin viu grai este frumusețea artei populare, varietatea folclorului, a obiceiurilor, cântecelor patriotice pe care întotdeauna trebuie să le poarte în inimă, să le iubească cu onestitate, să le valorifice, căci ele sunt averea noastră, neprețuitele dovezi ale pământului românesc, ale meșteșugarilor din alte vremuri, pe care noi nu avem voie să le lăsăm în voia timpului, în mâinile conflictelor moderne, ale problemelor cotidiene.

Așadar, ceea ce noi educatorii, profesorii sau învățătorii trebuie să introducem în activitățile cu cei mici, în lecțiile predate și abordate de programa școlară este interesul pentru tradiții, istorie și trecut. Noi, adulții știm foarte bine că orice subdiviziune a țării, orice sat, oraș sau metropolă își are propriile tradiții și obiceiuri „născute și crescute” chiar în acel loc. În concluzie, tradițiile, obiceiurile și folclorul reprezintă un prim pas din viața unui copil în cunoașterea și aprecierea locurilor natale, a tuturor frumuseților patriei. Cei mici ajung, sub îndrumarea noastră, să iubească, să fie atașați și să privească subiectiv, personal, pitorescul țării, cu dansurile și horele românești, cu portul colorat în sute de combinații, în funcție de regiune, cu mâncărurile tradiționale, meseriile locurilor și oamenii de pretutindeni. Ei admiră basme, ode, ghicitori, doine, balade spuse, cântate sau povestite din moși strămoși, le rețin cu ușurință și le spun mai departe copiilor sau nepoților. Totul prezintă o continuitate, totul are o doză de modernism, totul este istorie, iar toată țara, de la Botoșani și prin Carpați, până la Giurgiu și apoi spre Dunăre, este a noastră, este darul nostru cel mai de preț, este însuși spațiul românesc.

Așadar, învățați să iubiți, să prețuiți, să dăruiți mai departe acest cadou și niciodată să nu îl lăsați în voia timpului, în mâinile eternității acestuia.

OZOBOȚI

Prof. Andreescu Cristina
Liceul Tehnologic „Nikola Tesla”, București

La cercurile de informatică, desfășurate acum, în condiții de pandemie, exclusive online, îmi face o deosebită plăcere să-mi surprind elevii prezentându-le mereu lucruri noi.

Ozoboții reprezintă o categorie de roboți educaționali de dimensiuni foarte mici ce pot fi ușor programați, atât utilizând un mediu de programare –ex. Ozo Blockly –cât și prin codificarea culorilor pe un traseu desenat.

Conform Wikipedia, inventatorul ozobotului este americanul Nader Hamda. Ideea creării acestui mic dispozitiv programabil i-a venit urmărind modul în care fiicele sale interacționau cu tehnologia, cu tableta și smartphone-ul încă din primii ani de viață. A remarcat deconectarea acestora de mediul înconjurător, deși erau împreună cu restul familiei, dar și faptul că experiența însușită nu era una productivă, educativă ci doar de consum. Un adevăr pe care tot mai mulți părinți îl constată și îl spun tot mai des în ziua de azi.

În primăvara anului 2012, a fost înființată compania Evolve Inc. cu scopul de a crea modalități inovatoare pentru tinerii cu abilități de a învăța și interacționa într-o lume într-o continuă expansiune digitală.

Împreună cu o echipă de specialiști de la Evolve, în 2015, Nader Hamda a adus pe piață un robot care poate fi un răspuns la problema consumului digital. Se numește ozobot și permite desfășurarea unor activități creative în echipă. Acest robot face trecerea de la a consuma la a crea tehnologie.

Ozobotul utilizează senzori de culoare pentru a identifica culoarea suprafeței pe care se deplasează. Atunci când detectează o culoare, LED-ul ozobotului reacționează reflectând culoarea citită.

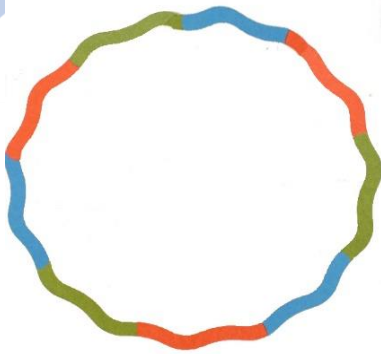
Ozoboții sunt de tip BIT sau EVO.

Ozobotul Evo este recomandat copiilor cu vârste de 9 ani și este echipat cu o carcasă rezistentă din policarbonat, buton pornire/oprire, senzori optici pentru detectarea liniilor și codurilor de culoare, LED-uri, roți și motoare, senzori de proximitate, difuzor și USB – micro USB pentru încărcare.

O parte importantă a funcționării corespunzătoare a unui ozobot este calibrarea. Ozobotul trebuie să fie calibrat pentru a diferenția partea albă de cea colorată pe hârtie, pentru a urma liniile și citi corect codurile de culoare.

Ozobotul va trebui să fie calibrat ori de câte ori se începe o activitate nouă, când se schimbă hârtia sau suprafața de joc sau se modifică condițiile ambientale, de exemplu lumina.

Pentru a calibra un ozobot, desenați un cerc negru puțin mai mare decât ozobotul, apoi plasați ozobotul pe cerc. Țineți butonul de alimentare apăsat aproximativ 2-4 secunde până când ozobotul clipește alb, apoi dați drumul butonului de alimentare, asigurându-vă că acesta a reușit, mai exact clipește intermitent verde după care se mișcă în afara cercului.

Ozobotul are senzori optici, care pot identifica culoarea de pe suprafața pe care se află robotul. Dar pentru o identificare corectă a culorii, linia colorată trebuie trasată corect.

Liniile pot fi trasate folosind markererele din cutiile de ozoboți, care au dimensiunea vârfului de 5 mm, dar se pot utiliza cu succes și markererele normale din comerț, desenând liniile pe hârtie normală de scris.

Ozobotul poate afișa culori. LED-ul din partea de sus a ozobotului își schimbă culoarea în funcție de culoarea liniei pe care o parcurge. Senzorul din mijloc de sub robot este un senzor de culoare care poate recunoaște mai multe culori. Ozobotul nu va putea citi culorile dacă se suprapun sau sunt prea întunecate.

Ozobotul poate identifica culorile, mai mult, poate identifica și combinații de culori alăturate, secvențe de culori, așa numitele coduri de culori. În funcție de secvența identificată și decodificată, ozobotul reacționează diferit. Codurile de culori formează un limbaj prin intermediul căruia comunicăm ozobotului ce are de făcut. E mult spus a comunica, de fapt controlăm activitatea robotului, dar pentru că reacțiile lui devin punct de plecare în reevaluarea și îmbunătățirea soluției noastre, putem accepta și sintagma a comunica care presupune o transmitere-recepție reciprocă.

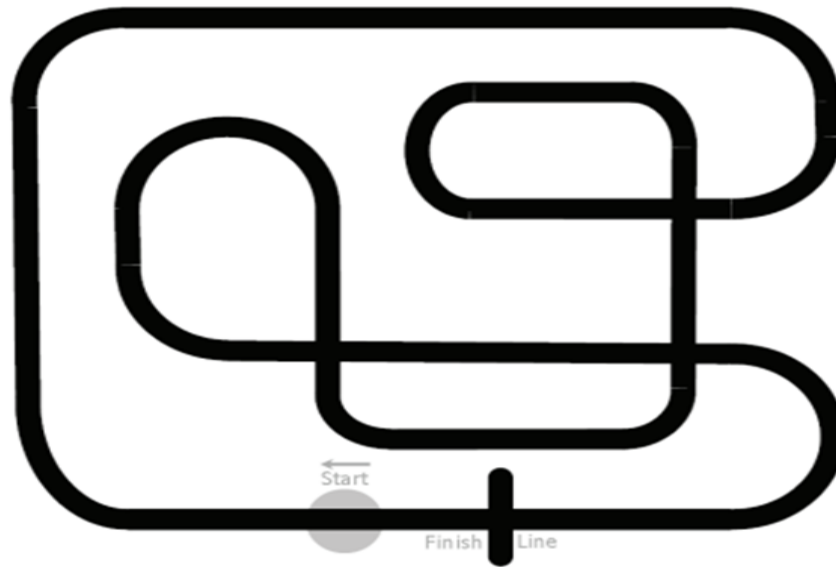
Ozobotul poate fi programat și prin intermediul platformei OzoBlockly.

OzoBlockly este un editor vizual în care, prin conectarea blocurilor, se pot crea programe prin care putem controla comportamentul unui ozobot BIT sau EVO.

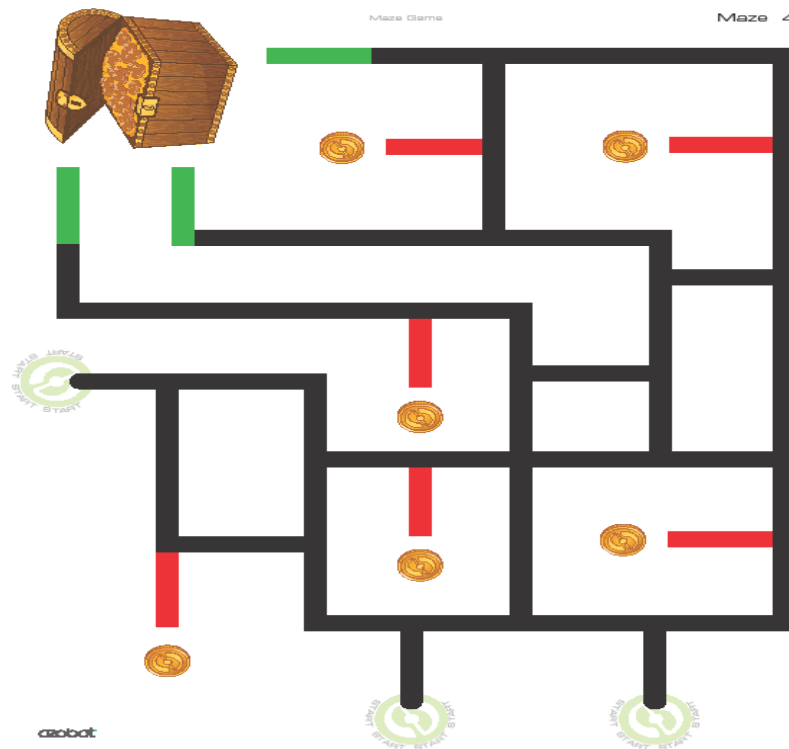
Este la fel de puternic ca orice alt limbaj de programare. Poate fi folosit pentru a dezvolta competențele de programare de la vârste foarte mici. Copii învață cum să construiască programe folosind blocuri drag-and-drop, cum să le încarce pe ozobot și cum să le ruleze.

Exemplu de aplicație –cursa de mașini:

Căutare de comori:

**BUNE PRACTICI ÎN EDUCAȚIA PENTRU DREPTURILE COPILULUI ÎN
CICLUL PRIMAR**

Prof. învă. primar Bejnariu Petronela
Școala Gimnazială Nr.1, Dobârceni, Botoșani

Drepturile copilului sunt predate prima dată la clasa a IV-a în cadrul orelor de *Educație civică*, dar copiii pot lua la cunoștință de drepturile lor și înainte de această vârstă (chiar de la grădiniță) prin diferite activități formale și nonformale, dar și prin intermediul CDȘ-urilor.

În materialul suport pentru cadre didactice, *Predarea dreptilor copilului* (2012) oferit de *Centrul de Informare și Documentare privind Drepturile Copilului din Moldova*, se sublinează că modul de concepere a discipline *Educație civică* oferă profesorului un grad înalt de independență în activitatea de dezvoltare a competențelor civice ale elevilor. Aspectele care determină în acest context natura metodologiei didactice adoptate sunt: subcompetențe/ obiective operaționale, particularitățile psiho-fizice ale elevilor, ale clasei în ansamblu, experiența și factorii de personalitate ai profesorului, subiectul lecției, formele de organizare, tipul lecției, mijloacele utilizate.

Metodologia de predare în cadrul educației pentru drepturi trebuie să ia în considerare mai mulți **factori**, printre care:

Profilul elevilor

Caracteristici precum nivelul de informare cu referire la subiectele care urmează să fie abordate, interesele și preocupările grupului de copii, stilurile de învățare, gradul de intercunoaștere și încredere în cadrul grupului, dificultățile pe care le întâlnesc anumite grupuri de copii din clasă (sau din comunitate) ș.a. vor modela felul în care profesorul va pune în discuție drepturile copilului.

Obiectivele de învățare

Profesorul trebuie să ia decizii legate de tipul de informații necesare copiilor pentru a înțelege propriile drepturi în contextul realităților vieții lor, precum și de tipul abilităților și atitudinilor care trebuie dezvoltate pentru a-i ajuta să pună în practică o adevărată cultură a drepturilor. În ansamblu, acestea redau caracterul holistic al educației în domeniul drepturilor, descrisă de mai mulți autori prin sintagmele: învățarea despre, prin și pentru drepturi. Educația privind drepturile omului își propune să ajute elevii să devină cetățeni care: - Își cunosc drepturile și înțeleg contextele care influențează punerea în practică a acestora (educația despre drepturi); - Capătă experiența de exersare în practică a drepturilor în cadrul clasei și al școlii, în calitate de micro-societate care le valorizează demnitatea și libertatea și unde învață în practică să respecte drepturile celorlalți (educația prin drepturi); - Sunt împuterniciți, prin competențele necesare și încrederea care le este formată, să-și exercite drepturile în comunitate, cu un sentiment de responsabilitate față de sine și ceilalți oameni (educația pentru drepturi).

Procesul de învățare

Formarea de competențe și atitudini, precum și a cunoștințelor durabile care nu poate fi atinsă printr-o singură activitate sau organizarea unor activități sporadice. Aceste obiective necesită o abordare în secvențe de învățare. Într-un proces de învățare din domeniul educației pentru drepturi, pot fi distinse trei faze strâns conectate, care se susțin reciproc și înțelegerea cărora ajută profesorul să ghideze activitatea de învățare a elevilor. Aceste arii sunt: achiziția de informații, procesarea și integrarea informațiilor, transferul informațiilor în situații de viață reală. Abordarea în complexitate a ariilor menționate va contribui la parcurgerea „traseului informare – acțiune”, recomandat de curriculumul la educație civică pentru a ajuta elevii să-și extindă spre comunitate sfera cunoștințelor și a competențelor

Recomandări metodologice

Abordarea participativă în predarea drepturilor copilului

Datorită valorificării dreptului la opinie și respectului inerent pentru diferențele dintre oameni, abordarea participativă este considerată cea mai potrivită pentru predarea drepturilor. Dincolo de competențele și valorile pe care le transmite, această abordare necesită existența unui mediu democratic de învățare, în care fiecare actor este împuternicit să gândească independent, să înțeleagă drepturile în contextul situațiilor de viață reală și să acționeze pentru solicitarea propriilor drepturi, având și responsabilitatea de a respecta drepturile celorlalți. Abordarea activ-participativă contribuie la consolidarea continuă a deprinderilor și dezvoltarea capacităților de autoevaluare și reflecție asupra experienței, care transpar în cadrul curriculumului la educația civică în calitate de elemente ale învățării de durată, indispensabilă pentru valorificarea competențelor. Procesul educativ bazat pe metodologii participative, inclusive, de învățare activă și experiențială trebuie să corespundă următoarelor criterii:

- Centrare pe experiență – oferirea de activități care se bazează pe realitățile, cunoștințele și competențele actuale ale elevilor;
- Problematizare – activități care provoacă elevii să-și reevalueze competențele și să le îmbunătățească;
- Participare – încurajarea fiecărui elev să se implice în clarificarea de concepte, analiză a problematicilor propuse, realizarea practică a sarcinilor oferite;
- Deschidere – solicitarea comparării achizițiilor elevilor cu informațiile oferite de alte surse, pentru a asigura dezvoltarea de competențe;
- Analiză critică – strategii de identificare a factorilor care influențează situații și contexte concrete;
- Utilitate – promovarea drepturilor pentru dezvoltare personală și îmbunătățire a relațiilor interpersonale;
- Gândire strategică – orientarea elevilor spre autodeterminare, asumare conștientă de responsabilități, stabilire de obiective cu referire la viața proprie și comunitate și reflectarea asupra modalităților strategice pentru realizarea acestora;
- Orientare spre scop și acțiune – oferirea de oportunități pentru elaborarea planurilor de acțiuni și implementarea acestora.

Curriculumul la educația civică sugerează rolul major al activităților practice (de exemplu, elaborare de scrisori adresate instituțiilor, realizare de cercetări, desfășurarea de interviuri, organizarea diverselor acțiuni comunitare ș.a.) în care elevii învață prin exercițiu elemente ale democrației și trăiesc la modul direct valorile inerente acesteia. De asemenea, explorarea comunității și valorificarea resurselor acesteia, stabilirea de contacte directe cu diferiți actori, inclusiv reprezentanți ai autorităților publice locale, constituie parte a strategiilor didactice recomandate.

Utilizarea unor strategii didactice variate aplicate într-un cadru educațional favorabil pentru manifestarea spiritului tolerant, deschis către recunoașterea și interiorizarea valorilor și normelor morale, care încurajează interacțiunea socială pozitivă, participarea/implicarea elevilor la propria formare, exersarea unor comportamente moral-civice. Sunt recomandate strategiile didactice care dezvoltă capacitatea de comunicare a elevilor, care stimulează explorarea și activitatea independentă a acestora

În *Programa școlară pentru disciplina Educație civică, clasele a III-a și a IV* (2014, p. 11) se specifică că profesorul poate utiliza diferite tipuri de strategii didactice, precum:

- **strategii inductive bazate pe utilizarea exemplilor - din povești, fabule, desene animate sau din viața reală** - pentru identificarea și recunoașterea trăsăturilor persoanei, a grupurilor mici din care elevii fac parte; exemplele pot fi utilizate și pentru identificarea unor norme morale, a unor situații de respectare/încălcare a unor reguli și norme, a rolului normei morale ca model de acțiune;
- **strategii analogice care utilizează modele - din povești sau din experiența proprie** – pentru caracterizarea persoanei, a grupurilor din care fac parte elevii, pentru analizarea regulilor și a relațiilor din cadrul grupului;
- **strategii euristice bazate, de exemplu, pe: descoperire, dialog euristic, problematizare, pentru explorarea grupurilor mici;** realizarea unor povestiri, dramatizări privind aplicarea unor reguli simple de conduită în familie, în grupul de joacă, în grupul de învățare; realizarea unor colaje cu imagini, fotografii care prezintă elemente specifice ale localității, țării, ale spațiului european.

Printre exemplele de bune practici se pot enumera :

- **Jocul** - la această vârstă, oferă avantaje mai mari decât simplul amuzament – prin anticiparea trăirii unor experiențe, prin respectarea unor reguli prestabilite care educă toleranța, cooperarea, creativitatea. Pentru unii copii, arta – muzica, poezia, dansul, teatrul – poate avea efecte terapeutice, fiind mijloc de exprimare.
- **Povestirile din literatura pentru copii** - rămân adânc gravate în memoria lor dacă personajelor îndrăgite le sunt asociate percepțe morale.
- **Jocurile de rol** - activitățile gospodărești contribuie la stabilirea legăturilor de cooperare și prietenie între copii.

- **Metode interactive** - Metoda cubului, ciorchinele, breistorming, metoda piramidei, diagrama Ven, jocul didactic, cvintetul
- **Printr-o paletă largă de activități** - povestiri, convorbiri, poezii, studii de caz, întâlniri cu diferite personalități, copiii pot fi inițiați în drepturile și îndatoririle lor având posibilitatea să împărtășească și altora din experiența lor.

Bibliwebografie:

1. Bunescu, V.; Șincai, E. (1994), *Ghid practic pentru aplicarea programei de educație moral-civică în învățământul primar*, Editura Coresi, București
2. Cucuș, C., (2002, 2006), *Pedagogie*, Ed. Polirom, Iași.
3. Manolescu, M., (2004), *Curriculum pentru învățământul primar și preșcolar, teorie și practică*, Editura Credis
4. Momanu, M., (2002), *Introducere în teoria educației*, Polirom, Iași.
5. *Convenția ONU cu privire la Drepturile Copilului*
6. http://www.cdep.ro/pls/legis/legis_pck.htm?act_text?id=28213

UTILIZAREA RESURSELOR ONLINE LA ORA DE TIC

Prof. Andreescu Cristina

Liceul Tehnologic „Nikola Tesla”, București

În parteneriat cu asociația Techsoup am inițiat, pe parcursul primelor luni ale acestui an școlar, implementarea unui proiect de extindere a resurselor utilizate în mediul online, ce pot fi utilizate la toate materiile. În cazul meu, material predat este TIC.

În cadrul unui curs intensiv de educație digitală organizat de Techsoup, am primit și testat o multitudine de resurse educaționale, ce pot fi folosite cu succes în lucrul cu elevii.

Ca exemplificare, am realizat un proiect la clasă, pe tema realizării modelului conceptual al unei baze de date, pentru o afacere la alegerea fiecărui elev.

Întreaga activitate se desfășoară online. Prezentările elevilor au fost realizate cu Google Docs, Google Presentation sau Google Sites, direct pe Drive, în Classroom.

Orele se desfășoară online în regim sincron, cu Meet, dar proiectele au fost realizate asincron, pe echipe de câte doi elevi.

Proiectele elevilor conțin și informații preluate de pe internet dar și opinii personale, inclusiv imagini, filmulețe, etc.

În continuare s-au discutat entitățile alese, atributele și relațiile, pentru unele proiecte ce au fost deja propuse, pentru a finaliza etapa realizării modelului conceptual ERD (Entity Relationship Diagram).

Dupa prezentarea fiecărui proiect, se discută la nivelul întregii clase proiectul, eventuale îmbunătățiri și completari și elevii își oferă reciproc sugestii. Toate acestea sunt centralizate într-un document ce va rămâne partajat cu întreaga clasă, pe Drive, pentru o notă finală ce va evalua întreaga activitate la sfârșitul semestrului I.

Ca profesor, ofer feedback elevilor participanți, în legătură cu modul de realizare a proiectului și cu posibilitățile de îmbunătățire, de completare și de extindere a acestuia.

Activitatea elevului care a prezentat proiectul și a elevilor activi în comentarea acestuia sunt notați cu note de 8-10 pentru a-i încuraja în continuare să fie activi la ore.

Pentru ora următoare, elevii au ca temă de continuat modelul conceptual inițial și analiza acestuia, încercând să treacă la ERD final.

Scopul lecției: aplicarea în proiect a noțiunilor învățate despre crearea unei baze de date, în mod critic, eficient și creativ

Obiective operaționale:

- ✚ elevul să identifice entitățile și atributele într-un proiect pentru o afacere
- ✚ elevii să aplice conceptele de entitate, atribut, relație, entitate de intersecție, normalizare, pe un proiect concret
- ✚ elevii să lucreze în echipă pentru implementarea în proiect a noțiunilor legate de bazele de date
- ✚ elevii să-și comunice eficient ideile în timpul orei
- ✚ elevii să-și dezvolte gândirea critică
- ✚ elevii să dezvolte un mod de gândire de creștere (Growth Mindset)

Observând comportamentul elevilor pe parcursul orei și feedbackul acestora din discuțiile de la sfârșitul orei dar și prin intervențiile lor pe parcursul desfășurării activității, am constatat că am realizat obiectivele propuse.

Elevii au lucrat pe desktop, laptop sau tabletă.

Instrumentele și resursele IT folosite:

- ✚ internet
- ✚ calculator/laptop/tableta
- ✚ prezentare video
- ✚ prezentari online Google Presentation
- ✚ alte instrumente Google: Drive, Docs, Sites, Classroom

Elevii folosesc gândirea creativă și critică pentru a-și alege afacerea pentru care vor crea baza de date și pentru a-și cauta informațiile adecvate pe internet.

În orele următoare elevii pot alege și alte instrumente din lista pe care le-am prezentat-o în orele anterioare, dar au nevoie de timp pentru a se lămuri asupra posibilităților oferite de fiecare instrument în parte, ora este foarte scurtă, 40 minute, conform metodologiei din pandemie, deci cel mai probabil diversificarea instrumentelor în sens

mult mai larg se va face in ultima saptamana de scoala, va continua in vacanta si pe parcursul lunii ianuarie, pana la sfarsitul semestrului I, urmand a fi folosite efectiv in semestrul II.

Elevii nu au cunostinte anterioare legate de realizarea materialelor video. Ca urmare a materialelor trimise de mine si discutate la clasa -destul de putin, intrucat programa si durata foarte redusa a orei (40 minute) nu permit mai mult.

Totusi, elevii incep sa se descurce si sa foloseasca din ce in ce mai multe resurse online si testeaza variantele propuse de mine dar si alte resurse gasite de ei pe internet. Acest lucru dovedeste faptul ca am reusit sa le starnesc interesul si sa le stimulez gandirea creativa si de crestere, curajul de a se afirma si increderea in fortele proprii. Contributia mea personala ca proesor a fost in special aceea de a ghida desfasurarea activitatii, de a propune etape si moduri de realizare, de a propune instrumente si de a lansa provocari pentru discutie.

Am constatat ca elevii mei reactioneaza mult mai bine intr-un climat placut, cu zambete si incurajari, in care se ajuta unii pe altii fara a se simti in competitie. Inca din clasa a IX-a i-am incurajat sa lucreze in echipa, pe proiecte si sa-si dezvolte gandirea critica dar si Growth Mindset. Consider ca relatia pozitiva dintre mine si elevi are o contributie majora pentru realizarea obiectivelor fiecarei lectii.

Elevii au invatat cum sa aplice intr-un proiect, pentru o afacere proprie (la modul virtual deocamdata) conceptele specifice bazelor de date, pentru inceput cele legate de crearea modelului conceptual. Totodata, si-au dezvoltat capacitatea de a colabora pentru realizarea proiectelor, de a filtra informatiile gasite pe internet folosind gandirea critica. Au invatat, inca o data, ca trebuie sa respecte drepturile de autor si protectia datelor personale atunci cand includ informatii intr-un proiect.

Au invatat sa foloseasca si mai multe resurse online pentru proiectele lor.

În ceea ce mă privește pe mine ca proefsr, fiecare oră este unica și ma ajuta sa creez o mai buna comunicare cu elevii, sa ii inteleg mai bine, sa le inteleg particularitatile si nevoile si sa pot gasi, data viitoare, moduri si mai adecvate de a-i ajuta sa-si formeze deprinderile necesare si mai ales pentru a-i ajuta sa-si ezvolte un model de gandire de crestere.

Alaturi de ei, eu insumi imi extind tot timpul univesrul cunostintelor, imi dezvolt creativitatea si potentialul de crestere.

Invat alaturi de ei sa folosesc noi instrumente de lucru, adecvate perioadei prin care trecem si lumii in care traim.

Pentru această activitate, am creat o prezentare video pentru etapele realizarii unui proiect cu baze de date, am postat pe Drive in Classroom materiale realizate online in Docs privind conceptele de baza, termeni utilizati, concepte, pasii de normalizare, etapele crearii unui model conceptual, etapele de implementare.

Toate materialele partajate de mine si postate de elevi se afla in Classroom, pe Drive, pe domeniul scolii -acesta este modul de lucru agreat de conducerea scolii si de inspectorat., pentru a fi disponibile permanent pentru monitorizare.

PROIECT DE ACTIVITATE EXTRA-CURRICULARĂ „SE APROPIE CRĂCIUNUL”

Prof. învă. primar Bejnariu Petronela
Școala Gimnazială Nr.1, Dobârceni, Botoșani

ARGUMENT

Sărbătorile religioase sunt un prilej de bucurie și de împacare sufletească în rândul românilor. Aceștia au fost din totdeauna păstrători de tradiții și obiceiuri strămoșești.

Punctul de pornire în desfășurarea proiectului l-a constituit curiozitatea copiilor de a afla cât mai multe despre obiceiurile și tradițiile de Crăciun și de Anul Nou, dar și înclinațiile artistice ale acestora.

Copiii, iubesc sărbătorile creștine, își îmbunătățesc cunoștințele prin aflarea mai multor povești, legende despre trecutul neamului nostru. Totodată le plac și mai mult sărbătorile creștinești nu pentru latura lor religioasă, ci pentru latura laică – venirea lui Moș Nicolae, Moș Crăciun, împodobirea bradului și de aceea cu ajutorul părinților vom încerca să sădim în sufletele lor iubire pentru Dumnezeu și semeni.

Implicarea copiilor în derularea acestui proiect va conduce la constientizarea faptului că sărbătorile și tradițiile trebuie păstrate și transmise mai departe.

DENUMIREA PROIECTULUI – „SE APROPIE CRĂCIUNUL”

TIPUL ACTIVITĂȚII: serbare școlară; parteneriat școală-familie

ARII CURRICULARE VIZATE: *Limbă și comunicare, Om și societate, Arte, Tehnologii*

SCOPURILE PROIECTULUI:

- I. Îmbogățirea cunoștințele referitoare la tradițiile și obiceiurile creștinești de Crăciun și Anul Nou;
- II. Cultivarea înclinațiilor, aptitudinilor și talentelor în vederea dezvoltării capacității de creație artistică;
- III. Dezvoltarea comunicării interpersonale în abordarea integrată a temei.

OBIECTIVELE PROIECTULUI:

a)Privind elevii clasei a III-a implicați în proiect:

- O1: Să enunțe semnificația creștină a sărbătorilor de iarnă;
- O2: Să identifice obiceiuri și tradiții creștinești de Crăciun și Anul Nou;
- O3: Să răspundă în propoziții, argumentat, la întrebările adresate în tipul activităților;
- O4: Să scrie scrisoarea către Moș Crăciun respectând relurile de scriere, punctuație și ortografie;
- O5: Să recite expresiv poezii specifice sărbătorilor de iarnă;
- O6: Să interpreteze la unison cântece, colinde și urături;
- O7: Să ilustreze în compoziții plastice imagini ale obiceiurilor și tradițiilor de iarnă

- O8: Să confecționeze împreună cu părinții/bunicii un glob din hârtie.
- O9: Să colaboreze cu părinții/bunicii și colegii în realizarea activităților comune.

b)Privind cadrele didactice:

- O1: Să promoveze semnificația creștină a sărbătorilor de iarnă în rândul elevilor;
- O2: Să colaboreze cu colegii și părinții în realizarea activităților.

c)Privind părinții/ bunicii:

- O1: Să promoveze semnificația creștină a sărbătorilor de iarnă în rândul copiilor;
- O2: Să colaboreze cu copiii în realizarea activităților comune propuse.

GRUP ȚINTA: elevii clasei a III-a; cadrele didactice implicate în proiect; părinți și/sau bunicii copiilor de clasa a III-a

RESURSE :

- **UMANE:** elevii clasei a III-a ; învătatorul clasei și profesorii implicați în proiect(profesorul de religie, engleză); părintii și/sau bunicii copiilor; conducerea unității

- **MATERIALE:** calculator,video-proiector, CD-uri, cărți cu informații, poezii, colinte și urături; planșe didactice; costume și decoruri pentru programul artistic; aparat de fotografiat; hârtie colorată, albă, acuarele, pensule, foarfece, lipici, decorațiuni.

- **DE TIMP:** 9 zile (12- 22 Decembrie 2018)

- **DE SPAȚIU:** sala de clasă

- **FINANCIARE:** autofinantare, părinți, primărie ,eventuale sponsorizări;

EVALUAREA PROIECTULUI: expozitii cu lucrari ale copiilor, bradul clasei împodobit cu globurile realizate de elevi împreună cu părinții/bunicii, programul artistic(serbarea), portofoliu, album foto cu poze din timpul serbării și a activităților

REZULTATE AȘTEPTATE:

- Atitudini pozitive ale copiilor pentru păstrarea datinilor creștine, pentru respectarea a tot ce este etic, moral si frumos pentru om;

- Lucrările realizate de copii (și părinții acestora), prin diferite tehnici.

PROGRAM DE ACTIVITĂȚI - „SE APROPIE CRĂCIUNUL”

NR. CRT.	ACTIVITATEA	PERIOADA DE DESFĂȘURARE	RESPONSABIL
1	<i>Sărbătoarea Nașterii Domnului</i> - <i>Prezentare PowerPoint cu semnificatia Crăciunului</i>		

	<ul style="list-style-type: none"> - <i>Prezentarea unor filmulețe cu datini și obiceiuri specifice acestei sărbători (Ursul, Capra, Căluțul, Mascații, Steaua, Colindul, Plugusorul, Sorcova)</i> - <i>Discuții privind datinile și obiceiurile locale și alegerea unor obiceiuri și tradiții pe care să le prezinte copii la serbarea de Crăciun</i> 	12- 16 DEC.2018	Prof. înv.primar Bejnariu Petronela Prof. de religie
2	Să întâmpinăm Crăciunul! <ul style="list-style-type: none"> - <i>Realizarea de desene pe tema Crăciunului</i> - <i>Realizarea de decoruri și ornamente pentru serbarea de Crăciun</i> - <i>Confectionarea și procurarea de costume pentru serbare</i> - <i>Repetiții pentru serbarea de Crăciun</i> - <i>Redactarea scrisorii către Moș Crăciun</i> 	12- 21 DEC.2018	Prof. inv. primar Bejnariu Petronela Prof. de religie Prof. de engleză
3	Crăcinul în familia mea - activități cu părinții/bunicii: <ul style="list-style-type: none"> - Rebusul Crăciunului – rezolvat împreună cu părinții/bunicii - Tablou de familie în ziua de Crăciun – realizarea de desene împreună cu părinții în care să ilustreze tradiții/obiceiuri de familie în zilele de Crăciun - Globulețul cu poveste- confectionarea unui glob împreună cu părinții/bunicii 	21 DEC.2018 	Prof. înv. primar Bejnariu Petronela
4	Serbarea de Crăciun. Program: <ul style="list-style-type: none"> - <i>Recitarea de poezii și cântece dedicate iernii</i> - <i>Valsul fulgilor de nea</i> - <i>Recitarea de poezii și cântece în cinstea lui Moș Crăciun</i> - <i>Recitarea de poezii și colinde despre Nașterea Domnului</i> - <i>Plugusorul</i> - <i>Sorcova</i> 	22 DEC.2018	Prof. inv. primar Bejnariu Petronela Prof. de engleză

- <i>Dans popular cu urări și strigături</i> - <i>Obiceiul căluțului</i> - <i>Obiceiul ursului</i> - <i>Scrisoarea de la Mos Craciun și împărțirea darurilor.</i>		

ERWEITERUNG DES WORTSCHATZES

Prof. Linteș Ramona Magdalena

Școala Gimnazială Nr. 117, București

Das wichtigste Instrument zur Erweiterung des Wortschatzes einer Sprache ist schließlich das Verfahren der Wortbildung. Das Verfahren der Wortbildung ist gegenüber den genannten Verfahren der Bildung von Kunstwörtern und der Entlehnung aus Fremdsprachen nicht nur wesentlich größerem Umfang einsetzbar, sondern auch ökonomischer, der auf vorhandene, den Sprechern bekannte Bestandteile zurückgegriffen werden kann.

Im Deutschen gibt es drei solche produktive Wortbildungsverfahren, die jedoch für die verschiedenen Lexemklassen unterschiedliches Gewicht haben: **Komposition, Derivation, Konversion.**

Bei der **Komposition (Zusammensetzung)** wird aus zwei Lexemen ein neues komplexes Lexem, das Kompositum, gebildet. Ein Kompositum ist ein Determinationsgefüge, das aus einer Grundform, die als Basis dient und zu determinieren ist (determinandum), sowie einer Bestimmungsform, von der die Determination ausgeht (determinans) besteht.

1. Nomen + Nomen (+ / - Fugenelement)

r Anleihebesitzer → die Anleihe + der Besitzer

- e Bankrate → die Bank + die Rate
- r Betriebsgewinn → der Betrieb + s + der Gewinn
- e Handelsbilanz → der Handel + s + die Bilanz
- e Investmentgesellschaft → das Investment + die Gesellschaft
- e Marktconjunktur → der Markt + die Conjunktur
- e Wirtschaftskrise → die Wirtschaft + s + die Krise

2. Adjektiv + Nomen

- r Großhandel → groß + der Handel
- e Hochconjunktur → hoch + die Conjunktur
- s Privateigentum → privat + das Eigentum
- r Rohstoff → roh + der Stoff
- r Rohstoffbedarf → roh + der Stoff + der Bedarf
- r Wettbewerber → wett + der Bewerber

3. Verb + Nomen (+ / - Fugenelement)

- e Abholstelle → abholen + die Stelle
- e Lieferfirma → liefern + die Firma
- e Lieferfrist → liefern + die Frist
- r Lieferschein → liefern + der Schein
- r Wechselkurs → wechseln + der Kurs

4. Adverb + Nomen

- e Außenhandelsgesellschaft → außen + der Handel + s + die Gesellschaft
- r Außenhandelsvertrag → außen + der Handel + s + der Vertrag
- r Binnenmarkt → binnen + der Markt
- r Bruttogewinn → brutto + der Gewinn
- e Rückforderung → rück + die Forderung

5. Präposition + Nomen

- e Aufbewahrungsgebühr → auf + die Bewahrung + s + die Gebühr
- e Aufbewahrungskosten → auf + die Wahrung + s + die Kosten (pl.)
- r Auslandspediteur → aus + das Land + s + der Spediteur
- r Mitgeschafter → mit + der Gesellschafter
- e Nachversicherung → nach + die Versicherung
- e Nebenrechnung → neben + die Rechnung

6. Präposition + Adjektiv/ Partizip II

- innerbetrieblich → inner + betrieblich

innerdienstlich → inner + dienstlich

nachindustriell → nach + industriell

überqualifiziert → über + qualifiziert (partizip II)

untertariflich → unter + tariflich

Eine andere Form der Wortbildung ist die **Derivation (Ableitung)**. Bei der Derivation wird in einem Text aus einem Lexem und einem Morphem ein neues komplexes Sprachzeichen, das Derivat, gebildet. Das Lexem dient als Grundform, das Morphem als Ableitungsform des Derivats.

Ableitung mit Suffixen

Deutsche Suffixe:

Maskulina

- **-(l)er** = r Makler, Informatiker, Techniker, Berater, Gläubiger, Händler, Kapitalgeber
- **-ling** = Lehrling
- **-el** = Handel, Wechsel, Versandhandel, Mangel
- **-(n)er** = Geschäftspartner, Schuldner, Zöllner

Feminina

- **-e** = Spanne, Habe, Stärke, Kunde
- **-erei** = Reederei, Fischerei, Bäckerei, Konditorei, Bücherei
- **-heit** = Echtheit, Sicherheit
- **-igkeit** = Nachhaltigkeit
- **-in** = Kundin, Verkäuferin
- **-keit** = Wirksamkeit
- **-schaft** = Marktwirtschaft, Guteseigenschaft, Wertelandschaft, Partnerschaft, Eigenschaft
- **-ung** = Belastung, Leistung, Bestellung, Werbung, Deckung, Steigerung, Verteilung, Befriedigung, Nahrung, Versicherung, Finanzierung

Neutrum

- **-nis** = Erzeugnis, Bedürfnis, Ergebnis
- **-tum** = Wachstum, Wirtschaftswachstum, Besitztum, Reichtum, Eigentum, Unternehmertum, Privateigentum

Alle bisher besprochenen Wortbildungstypen weisen bestimmte Formmerkmale oder Formveränderungen gegenüber ihren **Ausgangsformen** auf, sei dies ein Affix, ein Kompositionsglied, ein Vokalwechsel, das Fehlen eines Affixes, eine Kombination mit Konfix usw. Wortbildungstypen, die nicht auf eine dieser Weisen formal auf eine Basis beziehbar sind, nennt man **Konversion**. Die begriffliche Explikation von Konversion läuft meist auf Formulierungen hinaus wie „Wortartwechsel ohne Wortbildungselemente“ (Naumann, 1986 : 23), „Transposition ohne Stammvokalveränderung oder Affigierung“ (Fleischer/ Barz , 1992 : 48) oder „grammatische Umsetzung“ (Duden, 1998 : 426).

Die wichtigsten Ableitungsrichtungen sind die Konversion eines Nomens vom Verb und vom Adjektiv. Konversionen eines Nomens von Adverbien, Partikeln oder Pronomina spielen eine eher marginale Rolle.

1. Verb → Substantiv

aufwenden → e Aufwendung

aufwerten → e Aufwertung

einkommen → s Einkommen
 unternehmen → s Unternehmen
 einführen → e Einführung
 zustellen → e Zustellung

2. Substantiv → Verb

r Abbau → abbauen
 r Gebrauch → gebrauchen
 e Gebühr → gebühren
 r Verkauf → verkaufen
 r Vertrag → vertragen

3. Substantiv → Adjektiv

r Beruf → beruflich
 r Betrieb → betrieblich
 r Profit → profitabel
 e Steuer → steuerlich
 e Strategie → strategisch
 e Produktion → produktiv
 s Prozent → prozentisch → prozentual / prozentuell

Entlehnungen spielen in dem Bereich der Wortbildung bei den Fachsprachen auch eine wichtige Rolle.

Um eine Entlehnung handelt es sich im solchen Fall, wenn ein Fachausdruck oder ein Terminus aus einer fremden Sprache durch eine Anpassung an das System der Zielsprache übernommen wurde: Computer, Kybernetik oder Software usw. (Fluck, 1996: 54)

Die Auffassung des Autors ist, dass der Hauptteil der Internationalismen zurzeit aus der englischen Sprache kommt. Die anderen Sprachen, von denen die sonstigen Termini stammen, sind vor allem Latein und Französisch.

Internationalismen : Artikel, Bank, Bürokratie, Devisen, Export, Exporteur, exportieren, Firma, Indossieren, Inkasso, Insolvenz, Import, Importeur, importieren, Konto, Protektionismus, Produktion, Produktivität, Prozent, Qualität, Rate, subventionieren, Scheck, Technologie, Transport.

Literaturverzeichnis

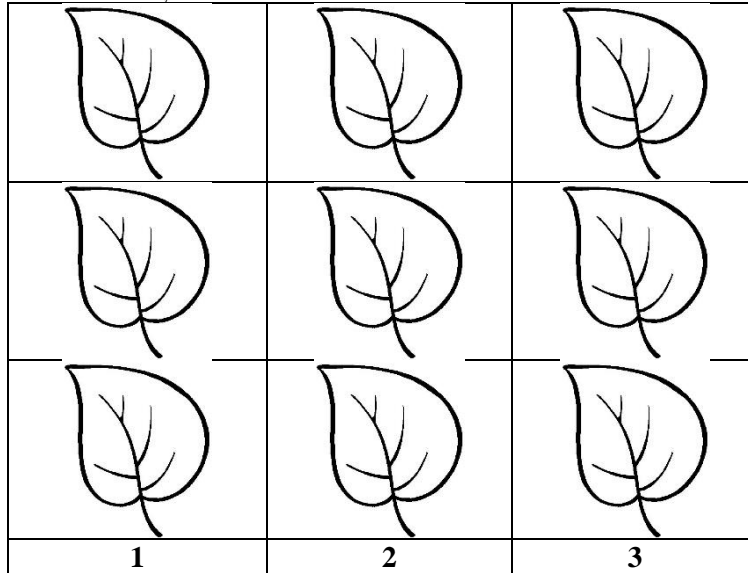
1. Bußmann, H. (2008): *Lexikon der Sprachwissenschaft*, 4. Durchgesehene Auflage, Stuttgart: Kröner.
2. Eisenberg, P. (2013): *Das Wort. Grundriss der deutschen Grammatik*, 4. Auflage, Stuttgart: J.B. Metzler Verlag.
3. Fluck, H. –R. (1996): *Fachsprachen. Einführung und Bibliographie*, Stuttgart: UTB für Wissenschaft.
4. Hoffmann, L. (1998): *Fachsprachen. Ein internationales Handbuch zur Fachsprachenforschung*, Berlin, New York: de Gruyter.
5. Klaster – Ungureanu, G. (2010): *Dicționar German – Român* , București: Univers Enciclopedic Gold.
6. Roelcke, T. (1999): *Fachsprachen*, 1. Auflage. Berlin : Erich Schmidt Verlag.

EVALUARE FINALĂ

-Grupa Mică-

Prof. învă. preșc. Onaca Iuliana Carmen
Grădinița cu Program Prelungit „Pinochio”, Zalău, Jud. Sălaj

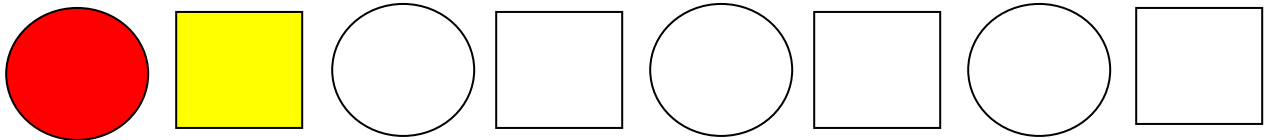
- Colorează atâtea frunze câte îți arată cifra.

- Desenează câte un cerc sub primul și al treilea personaj. Colorează al doilea personaj.

- Continuă șirul figurilor geometrice, respectând ordinea culorilor.

ȚINUTUL ÎNGHEȚAT

Prof. înv. preșc. Pojar Florina Anca

Grădinița cu Program Prelungit „Pinochio” Zalău, Jud. Sălaj

Prezint o activitate integrată de o zi pe care am desfășurat-o cu pitici mei cu tema: „Ținutul înghețat”, ce se pretează la grupa mijlocie, nivelul I, la tema anuală de studiu: „Când, cum și de ce se întâmplă?”, care face parte din proiect tematic: „Călătorie în lumea viețuitoarelor” cu tema săptămânii: „Viața în țara ghețurilor”.

Această activitate integrată are ca scop jocul, o formă de realizare indispensabilă pe care noi, cadrele didactice o folosim în grădiniță frecvent pentru a putea realiza actul instructiv educativ necesar preșcolarilor. Prin jocul „Dorm, dorm.....” desfășurat la activitatea de grup din cadrul întâlnirii de dimineață, copiii au identifica animalele polare. Pe urmă prin introducerea musafirul surpriză, Pingu, care a fost alături pe tot parcursul zilei copiii au descoperit macheta cu ținutul de gheață de unde vine acesta, și au observat cum totul se topește și animalele polare au nevoie de ajutor altfel vor dispărea cu totul. Reușesc prin acest lucru să dezvolt copiilor curiozitate, interes și inițiativă pentru experimentarea și învățarea în situații noi, îi fac pe copii să dorească să participe și să se implice în a ajuta animalele din ținutul de gheață.

Copiii ajută animalele polare să ajungă în ținutul înghețat, rezolvând corect labirintul, creează zăpada artificială folosindu-se de mai multe ingrediente. Prin amestec de amidon de porum și spumă de ras sau apă și boboșele din pampers, iar apoi vor realiza prin îmbinări și asamblări de cuburi (polistiren, plastic) și tuburi din carton: iglu, munți de gheață și banchize.

Pentru că în grădiniță tranzițiile și rutinele fac parte din activitatea de zi cu zi a copiilor, după ce vor realiza toate acestea, ei vor merge la baie, vor lua masa, apoi vor intra în sala de grupă cântând: „Pinguinul Willy” și se vor așeza pe pernițe; moment în care intervine Pingu care este foarte fericit și le mulțumește copiilor pentru că acum are un tărâm de gheață foarte frumos și le propune copiilor să se joace un alt joc. Jocul se numește: „Unde m-am așezat eu?”.

Activitatea pe domenii experiențiale (Domeniul știință- joc didactic- poziții spațiale și Domeniul om și societate- activitatea practică), cuprinde trei variante de joc, cu sarcină didactică și reguli de joc bine stabilite, în care copiii exersează deprinderea de a așeza obiectele în diferite poziții spațiale „în față”, „spate”, „pe”, „lângă” și „sub” și valorificarea deprinderilor de lucru însușite anterior prin realizarea unor lucrări practice originale.

În desfășurarea activității la varianta 1 de joc copiii vor închide ochii, timp în care Pingu se va așeza (de ex. în față, pe, lângă și sub- ghețarii, iglu, banchize), iar la bătaia din palme copiii vor deschide ochii vor observa și vor spune unde s-a așezat Pingu. În numirea copiilor voi folosi bagheta fermecată. Pentru fiecare răspuns corect copiii primesc aplauze din partea lui Pingu.

La un moment dat Pingu le spune copiilor că este plictisit, și și-ar dori câțiva prieteni cu care să se joace. Educatoarea le propune copiilor să- i facă lui Pingu prieteni. Copiii se deplasează la măsuțe pe cântecelul „Ne jucăm, ne jucăm...” și se așează la masă în funcție de ce jeton a descoperit fiecare sub pernuțe. Copiii care au

jetonul cu pinguin se vor așeza la masa pinguinului, iar cei care au jetonul cu urs polar la masa ursului, vor identifica materialul de pe masă, iar apoi educatoarea le va demonstra modul de lucru.

În timp ce copiii lucrează, educatoarea oferă sprijin celor care îl solicită, iar pe fundal se aude în surdină o melodie, care ajută să creștă cadrul optim, necesar pentru acest moment al activității.

La varianta 2 Pingu bucurat de noi lui prieteni le propune copiilor să populeze ținutul de gheață așezând

animăluțele polare unde spune el. La numărătura „1, 2, 3, 4, 5 vino repede aici” copilul la care s-au terminat versurile va așeza animalul unde i se cere, verbalizând acțiunea făcută.

La varianta 3 a jocului educatoarea le propune copiilor să așeze toate animăluțele polare care le mai au în mână pe o masă și la indicațiile lui Pingu, copilul numit de data aceasta va așeza o grupă de 2-3 pinguini în același loc.

Jocul se complică și la obținerea performanței copiii vor trebui să identifice greșeala strecurată de educatoare.

Educatoarea va modifica locul unora timp în care copiii stau cu ochii închiși.

În finalul activității copiii vor primi aprecieri generale asupra modului cum s-a desfășurat activitate. Activitatea zilei finalizându-se într-o notă cât mai îndrăgită de copii. Pentru că animalele sunt înfometate după atâta joacă propun copiilor să mergem la pescuit și să prindem pește, pentru a hrăni animalele polare, iar apoi plini de energie să cântăm și să dansăm jocul cu text și cânt: „Pinguinul”.

La sfârșitul zilei, pentru întreaga activitate desfășurată, copiii vor primi drept recompensă din partea musafirului surpriză – pinguinul Pingu, medalioane cu acesta, pe care să le păstreze ca amintire, pentru această zi specială pe care au petrecut-o cu toții împreună.

Activitate în care copiii au avut posibilitatea să interacționeze între ei pe tot parcursul zilei, să lucreze în grupuri mici și individual pentru realizarea diferitelor sarcini care au avut ca scop consolidarea și fixarea anumitor cunoștințelor matematice și practice legate de pozițiile spațiale și animalele polare din ținutul înghețat.

TRADIȚII ROMÂNEȘTI TRANSMISE MAI DEPARTE COPIILOR

Educatoare Stan Mocan Malvina

Grădinița cu Program Prelungit „Căsuța cu Povești”, Zalău Jud. Sălaj

Doresc să vă prezint o activitate dragă sufletului meu, pe care am desfășurat-o având ca tema „*Tradiții ca la români*”. Așadar, o să vă prezint pe scurt din activitatea desfășurată cu copiii mei de la grupă și care consider

că a rămas o amintire plăcută nu doar pentru mine, ci și pentru copii; și bineînțeles că doresc să o împărtășesc cu alte cadre didactice care își iubesc meseria.

Ziua a început într-un mod foarte plăcut. În cadrul întâlnirii de dimineață copiii au împărtășit unii altora despre tradițiile românești, au descoperit pe rând diverse surprize, ascunse de către bunică în lada cu zestre. După acest moment copiii au ales unde doresc să lucreze: la Joc de rol – copiii au putut fi pe rând vânzători și cumpărători la târgul de obiecte tradiționale; la Artă - copiii au confecționat utilizând materialele puse la dispoziție, păpuși din linguri de lemn ; la Nisip și apă - copiii au realizat aluat de diferite forme din făină și apă; iar la Bibliotecă – cu ajutorul pieselor de puzzle, pe care le-au îmbinat, copiii au realizat un cuptor 3 D.

După momentul mesei, a urmat activitatea integrată pe domenii experiențiale: DLC, s.DOS, s.DEC, s.DLC, s.DOS (poveste creată, convorbire, joc cu text și cânt, joc didactic, activitate gospodărească).

Copiii au intrat în sala de grupă cântând „*Mă cunosc că-s sălăjană*”, s-au așezat pe băncuțele pregătite; moment în care educatoarea descoperă surpriza: un decor de poveste, harta zilei și câteva obiecte tradiționale, printre care și un fus.

Educatoarea precizează că în timpul unei șezători oamenii se distrează și petrec timp împreună, iar la început spun povești, astfel că o să le spună copiilor o poveste frumoasă, pe care i-o spune o bunică nepotului său. În timp ce educatoarea expune povestea, aceasta se folosește de obiectele puse la dispoziție, din decorul pregătit.

Se întrerupe povestea în momentul în care bunica începe să-i cânte nepotului (educatoarea interpretează cântecul la flaut, spre a fi ghicit de către copii „*Drag mi-e jocul românesc!*”). În acest moment se face și încălzirea vocii cu ajutorul instrumentului: „nani – nani, șșșș” (bunica adoarme nepotul), „tra-la-la-la-la” (nepotul cântă), „uuu-uuu” (cântă la fluier), „bum-bum-bum” (bate la tobe), „bunica îl aplaudă” (batem din palme). Se repetă de două ori jocul cu text și cânt, cântă împreună în cerc și execută mișcărilor sugerate de acesta.

După acest moment se continuă povestea de către educatoare, astfel că bunica îi spunea nepotului ce mai făceau la șezătoare, pe lângă povești, muzică, cântec și voie bună, urmau diverse jocuri interesante, spectacole de teatru, etc. În acest moment al activității educatoarea descoperă următoarea surpriză, o cortină pentru teatru, în care stau agățate păpușile de lemn tradiționale confecționate chiar de ei dimineață. Copiii aleși, la semnalul dat de educatoare cu clopoțelul, vor merge în spatele cortinei, își vor alege o păpușă de lemn și vor denumi obiectul descris de fiecare păpușă în parte, răspunzând la întrebările adresate de educatoare. Se execută jocul de probă, după care se realizează jocul până ajung în față copiii pe rând.

Educatoarea continuă povestea, astfel că bunica îi împărtășește nepotului că după atâta muncă, joc și voie bună, tuturor celor prezenți la șezătoare începea să li se facă foame și pregăteau împreună mâncare. În acest moment cu ajutorul formulei magice „*Tiribam, tiribum, toții copiii se transformă în brutari ...acum!*”, copiii se deplasează la măsuțe cântând „*Brutarii*”, astfel se încălzesc și mânuțele pentru pregătirea colacilor.

Copiii se pregătesc, își pun bonetele și șorțulețele. Se identifică materialele de pe măsuțe: aluat, prosoape, planșete, sucitori, boluri cu făină, tăvi.

Educatorea demonstrează tehnica de lucru, urmărind cu atenție pozele din rețeta tradițională a bunicii: „se pune pe plașetă și pe sucitoare un praf de făină, se întinde aluatul pe planșetă cu ajutorul sucitorii, prin mișcarea translatorie față de planșetă, de jos în sus, iar apoi se așează în mijloc cele patru capete de aluat, se aplatizează ușor cu podul palmei și se pun pe tavă spre a fi duse în cuptor.”

În timp ce copiii lucrează, educatoarea oferă sprijin celor care îl solicită, iar pe fundal se aude în surdină muzică folclorică, care să creeze cadrul optim, necesar pentru acest moment al activității.

La finalul activității bunica Rodi se întoarce pentru a duce tăvile cu colaci în cuptor, spre a fi copti și apoi serviți. Se finalizează povestea cu ajutorul bunicii, după care copiii o ajută pe bunică și fiecare echipă duce tava împreună cu bunică la bucătărie.

Copiii de serviciu rămân în grupă pentru a face ordine, iar ceilalți ies din sala de grupă cântând „Brutarii”, pentru a se pregăti pentru următorul moment din activitate.

După încheierea activităților le propun copiilor să se relaxeze realizând un spectacol de dans, euritmie „Dans popular” și un joc distractiv „Fluierul și statuile”, după care ne vom așeza pe covor și vom purta o discuție despre ce am învățat astăzi și despre frumoasa șezătoare pe care am organizat-o împreună, iar apoi în curtea grădiniței vor urma jocurile în aer liber.

La sfârșitul zilei, pentru întreaga activitate desfășurată, copiii vor primi drept recompensă din partea invitatului surpriză - bunica Rodi, colaci copti în cuptor, realizați în cadrul activității de către copii și broșe tradiționale, pe care să le păstreze ca amintire, o zi specială pe care am petrecut-o cu toții împreună.

REVISTA PROFEDU

NR. 12

DECEMBRIE 2020

ISSN-2559 – 6950

www.profedu.ro